

מדרש

שיר חזירים

על פי כחוב יד ישן נולין הנושא בעיר קהיר באחת

מהגניות שם.

יצא לאור בפזע בראשונה

עם חרותות ותיקיות, טראה סקוטות וטבוא בראש דפסח
וילו עליו ז' הוטפות בסוף הפסח

כ"י

אלעזר הלווי דר' ברינגות

בערך ירושלים ה"ב.

כינה לרוח שמניך טובים לא"ק.

נושא להטבר אצל האדון וויליהם בראשם
בירושלים ויטו ח"ב.

מחייו ב' פראנק

ברופות סודית "הביב"

הקדמה .

הטריש כי העתיק הזה , אישר אני פניש כהיום לפני
חכמי ומגינטו דורי קרטיגיות נ"י , נכתב לפני שבע מאות
וחמשים שנה , ערך שכרוב הימיט נסלו שדור בפנוי שני הדתן ,
תיבות לטעמים נטשות שורות נמחקות בתוכו , חוץ מפה
איןנו חושי נט משנית התוסף ועתה נוסף עליהם עור שננות
הטעיק . ואני בראותי את גורל יקרת ערך הביא היהן טזר
יושנו והן טזר יקר מציאתו , לא שלוחי ולא שקרתי .. ותרד
שינה מעיני עד שהנהתיו , בחנתיו וצרתיו ציפוף כפץ ביר ה'
חטובה עלי . על הרוב עטורה לי נרטת הילקוט , במקומות שראיתי
שרבריו נכלעים בתוכו נט את דברי הראשונים ויל נועצתי בטקומות
שראיתי שהם נבעים ממראש הזה . ונט העירות על מקור
המאמרות ולטרתי למיש הטהום בתוכו טן המטהור שבחם . נט
חלוקת אותו לסתוקים על הסדר והצרכי ציונים בתוכו על סטוקי
שאר התניך , אישר נדרשים בו . ואכו באיש הספר אל העיון
על כל הסרתיס , אשר מצאתי שראוי להשים לב עליהם בפתח
השער . את כל אלה ידי עשה לכבוד חכמיינו ויל זונחות הרבה
יעמוד לנו ולורעינו מעצמה וער עולם .

בל אונגה , כי כל שותרי תושיה ישישו לקראת התziaה
היקרה הוות אשר הייתה סזונה וזה רבות מאות בשנה מעוני כל
זה , ומי יתן שנס מראכי יועל הרב תימב בעיניתך .

ואפריזן נטטה לבבור הארון מזיה ואב נראט ני אשר
דברי חכמי יקרו בעניין . ויואר לחת לבך מוצא ולהביא את
הספר הזה תחת מנכש הרפטים , לטען לא יעבור זכרו מקרב
הארץ . יהי מקומו ברוך !

ירושלם טוביב , טזיב איש פרנו לפסיק :

אלעזר הלווי דר' גריינחות .

מבוא

רבים מטפורי אגדות חכזיו על החמש מגילות בלבד מן הטדרש רבתה . ירענות אמנים מפי ספרים וספרים שונים , אינם בדרכם לא ראיינו אותם . טאות בשנים היו טפוניים וטמוניים או באיזה בית עקר הטענויים באין דורך וטבקש , או באיזה גניות הטענויים ועש יאכל אותם . עד שקס אחד הטיזחד בדורות איש שחבל בו , ה"ה הרב החכם המצוין מהרש"ב נ"י זוחמל על יתר השלטה , הנשאר לטנטה מוצן הקרמן . ומאו אשר רוח האלים החל לפעמו , לא שב ולא שקט וחונטה לא יחו עפעזי עד שהביא לבית הדפוס את הטדרש אבא גריון ומדרשי פ"א על אמר [תרטז] , אחיב את חמדרש זוטא על שה"ש^{*}). רות 1) איך וקהל^ג [תרניד] , וכעת אנדרת אסתר על מגלת אסתר [תרנאי] ; והם הימים לפניו ביופי והרים בטלות אבן חזע , חוצבה מהורי החקירה האמיתית טסביר להם הנחותה לטראה וטעינה לטעיניהם בה . והנה במאור 2) למדרש זוטא בעיר החכם ואנו שחרראשונים

1) הבהיר בסוף מהיל"כ מה"ב נ"י סצ"ל נט"ט פל כפזיקעל רנבי דף קיג כי המהלך : "אין מהלך נגדי עד כ"ד דולוק" ליחל לפניו בכח , חוץ בככל מוכך בכילוקט על כות רמז פ"ה , ומכאן שזכינו להזטח נודע לנו נס כמקור המהלך כבוך .

2) דף י"ג סעלה כ' . ומה מכך עולה מקודם לנו [בז דף פ] . כי כילוקט לא כהו מה כמזהה כנ"ה על קהלה , כי"כ נחכמי נס מהי כספתי פל קוזם לדת מזנץ הלאן . חוץ של זל סס

...Von Matnot Kehuna bis auf die Spätosten derselben war die irrlige Meinung verbreitet , dass die im Jalkut mit „Midrasch“ überschriebenen Auszüge aus dem K. r. stammen ; in Folge dessen nahmen sie nicht selten... Verbesserungen in K. r. vor , die man

*) בטח נודע לי זה כמידות נטהמו יה ללו נס עיי כחכח כמנון מה"כ ס"ז טעטפה נ"י וטעין ככזוב וככזוב בטפר .

872

מכיאים מאמריס בשם מדריש שהיש א'שר אין לא בחית
ולא בוזטא. וביחור כשניעין בילקיט על המנלה הזאת נמצא הרבה
מאמרים, מתם פזעינים בתייה «מדרש» טהס ונהס על הרוב בלי
שום ציון כלל, אשר לשוא כל העמל גם למצוא מקור להט.
אין זאת אסוא כי אם שלמראה עיני הראשונים היה עוד מדריש
שלישי ממורר על שהיש .⁽³⁾

והנה המדרש הות אישר כבר חשבנוו לנאבר מאחנו .
הנה הוא היומ לפניו בעצם הנארו , במתבנתו ובצורתו כבראשונה .
כו השתרטש בעל הילקוט ואותו נושאים נס יתר הקדמוניים בסיהת
באשר חראה בהרשימת הנתונה בסמיך , וולח טמה שכבר העירותי
על כל אחד ואחד מהם בתוך הספר איש איש בטקווטו . ועדי שאלת
חוותן , אשר בו נסדר המדרש הות . ווחארץ אשר בו חולל .
וושפריט אשר מהם שבם מטרתו נחיה דעתינו ביד ה' התובה
עלינו בספרדים הבאים אחרי כן . ותהי נא תחילת רבר
ס' ברבר :

סמי כרך :

bei näherer Betrachtung nicht gelten lassen darf. Denn vergleicht man die bezeichneten Stellen mit einander so stellt sich heraus, dass dem Jalkut unser Midrasch gar nicht zugänglich war..." Midrasch K. r. p. 43—44.

ונס מה טהראני עוד בס פל' יכול למנוון כי מדרכך לך גבוי
כען סיליקוט, נטמץ בענ' על ידי סמדרכות אוורה וזרדלים ב"י על טהראן
הוביל אליו מולייח נטור. אך לא קלאצי, כי סמדרכה נרענלה בסכל
לכני סינקיט על חאנ' מגנות נגנו מלהן אגדרכיס שנתקלו מזגנו.
כי נטמץ כטמוץ כען סיליקוט על סס"ט, כו"ז וח'ר' נסניהם כהות,
כמו צווארן אין כרנבל וכן ע סס"ט בפ"י סטמינו.

3) אם נמללה עיני האלטוגים ז"ל כי טול חיוך מדרס נעלם, חייכת וקסת זוגות מונע מהדרכיס סידוטיס גנו חיוס. ינוחל חייך נמקהך מהרג.

מבוא

א

הילקוט וחדרוש כי שלפנינו . 4)

א) הילקוט על שהיש השתמש בחווית ובוותא ומלאך זה מכיא הרכה סעיפים נס המדרש שה"ש שלפנינו . והנני נתן לפניך רשיית מהתקומות אשר הטרורש חוה מובה בהן. ילקוט רטו

4) כך נכתב על קי"ב במחנית בכיעית חמץ עטף ומי נאנטנער רוזג גל סנעה עטף ותאי ג"ת הוור. שטמוד מחזיק כית סולות בבחב מלונגע , נוכת כלותיות מזונא במקאות מטנו לדונמץ : כל' חינה כמו מי ענול לבנה ; כי' והק' תומך להה דין ; גג מט הווך יול מהווע , רק זוז. קיל וסל זה חולוק מעט אל קפה לאכילת למשחיטו רגיל בכבי זה, פצמות נחנות כצני י"ז וקו מסולס יטל יונח מן טפל ועולה על נניךן . פזמן חימי פיניכרב פכ"ז פזה גמלה נספין הנperf ויזיה פט החק"ז ליהק'ם קהמייס ומחוס עליו , יהוד (ה) [ב] גל' סנאדי גל' יכודה זוקן . ומחוק יוטנו נפל ממנו נס לכ קן מלך פכתה סבכל סיח מטעצת ניזז מקומות וזה מג' סק"ב אנטרכ' מטהנו בוחר הוזן . סכ"ז פזה סיח ספון וטמן דלהט מגניזות נעיל קהיצ' וgamל בזנת ה למ"ט ומאס הווע נעליר יסוי הויב ונמכל לארכני מוא"ה דוד מנחס מענדיל לינילר, הווע שטחיקו לכתה זלאו וסלאם מה' ינטקחו נלי'ו ס"י נעלמו : פני הרכ' הנחן הלחמי וכםס' כבוד מו"ה ד' מרדכי נימפל זל' הווע הרבי'ן תוכית נרכיס נכפל יסוד זסטוק לעיל יטו . זגנון זיל קון הרכ' מהאנימוז אט' נפל' דבצחקה אתחה פצנות סבচ, כהקל חנלה מהזונתו כסמור. וז'ן הרכתי בכל' כסמו כהקל מלחותי כהוב על הנליון בכ' ידו נמק' כלאי'ו. עס כל' ז' נטאלן עוד קלכ' פיעו, זל' מעט פיתח טזודתי פד שפקדתי הותן כיל כ' הצעקה עלי, נס העטן'ד הרכטן, הווע קול' פטני' מהחילך כספל עד דפ' כ' ע"נ פודס ייכ' חינה פ' ליה סיח נטעק מהט המעי' ולאי בעתקאי'ו בועל' רב וכלהמעות פונום זל' מהזחיניות טל' יקול'י לכאו' נז'ס פניש. נס הרכתי מкус' לסתמכי'ס כחמליס וטמלו' לנו קיס' ע"ז פיאק'. אהננס כל' ז' הווע מעט מזעיר לעומת הפסכו'ן הווע כל' יכל' להמנות נז'ס הווען . ומכל ען דהאנז'ן וווע' מטהכין . ועוד זלט עלי להוועט

מבוא

8

חתקיס שיר השירים 5) שהיא חביבה מכל השירים לפי שיש בו שבח וכו' הוא לפניו דף א' עיב. עור שם רטו תחקסיב אל חרמוני רזי אומר וכו' ערד סוף המاطר הוא לפניו דף ט' ע"א ועיב. עור שם רטו תחקסיג צווך בחרותים אלו הן הפיטנים הוא לפניו דף י"ג ע"א. עור שם צזרה המוד דורי אין ערב מכל הבשטים כטור וכו' הוא לפניו דף ט"ז עיב. עור שם רטו תחקסיד דיא הנך ישנה בתוכחות שני' וכו' דוא לפניו דף ט"ז עיב. עור שם תחילת רטו תחקסיה ד"א בשר ודם וכו' הוא לפניו דף י"ב ע"א. עור שם אף ערשינו רעננה וכו' היא לפניו שם. עור שם קורות בתינו ארזים אלו צרייקס וכו' הוא לפניו שם עיב. עור שם רהייטנו בrhoותים וכו' וכו' הוא לפניו שם. עור שם דיא קורות בתינו אלeo הסוסרים וכו' הוא לפניו שם. עור שם רטו תחקסיז דיא כתסוח בעצי היער שכלי הנויים עובדים ע"א וכו' הוא לפניו דף י"ט עיב. עור שם בצלו חתרתי וישבתי זה המשכן וכו' הוא לפניו דף כי ע"א. עוד שם דיא הביאני אל בית היין הא פיני כשם שהיין וכו' דוא לפניו שם. עוד שם זרגלו עלי אהבה אלו מיט שנים טהור וכו' הוא לפניו דף כייב ע"א. עוד שם דיא

כ"כ"י כזה כל ידי נחלקות כלשין מוי' ט'לה מה להבן ווערטז'ימער ני'.
 5) קמפלל גלייך רמז זה לקום מיחזיק, ומזה טמלוין טליון פסיקתך רנטוי, כוונת פסי דרכך נקלת מדרכך זה אל געל פילוקס. ועיין מגוון לפסיקתך דרכך העלה כי ומגוון למדרכך זומת הוות כי מ"ט הילב הקבב מ"ל ט'לה כונכל כי נצפאו פל דרכך. זוגה גאנט ספק נחלמי דומה למלה ספק גאנזן סובי, היל מוגינה גאנז נוילר [פעין גוינ זספרו על הדרוזה דף י"ג הוות כי] וככבר מניין זאנז לבניינו גאנז געל הפטבור סלזא ופסיקתך מלך מלך כיש [בסט] גאנז הפטבור לוועל טמבעס זה מכנה געל היילוקס למדרכך מזית נסס פסיקתך לבני, ריל פסיקתך על זס פראטה [חו' ביטו] וככתי לפי זפראטיז נדלות ניכמות מסכתיות כזופל וומאטיך כי ט'פניאו, היל הי ניכם למלה עינוי וכתחמס ניכב הילב.

מבוא

כפי הנה הפטיז עברי, הפטיז ששח חרשיס וכוי הוא לסתינו דף פיד עיא. עוד שם (עמ' ב' יין) 6) ריא עד שיטות היום עד שיטות הקייה מלבחו בעולס הזה, ונכו האללים אלו צללי המלבחו הוא לסתינו דף כי עיא, [ועיין מה שבתבנו מוה בהשיטה דף לין עיא] עוד שם אהזתיו ולא ארנסו וכתיב וגסליו וגוי הוא לסתינו דף כיח עיא [עיש הערה נ]. עוד שם רטו תתקס"ח הנך יפה ריעית אלו חנניא טישאל ועווריה הוא לסתינו דף ל"ב עיא. עוד שם מבער לצטך וה נבורנצר הוא לסתינו דף ל"ב עיב. עוד שם שעורך בעדר העוים אלו בני 7) רואבן ובוי הוא לסתינו דף לין פ"א. עוד שם שניץ בעדר הרחלים אלו ת"ח וכוי הוא לסתינו שם עוד שם שעלו מן הרחצה שטוחיצין וכוי הוא לסתינו שם. עוד שם

6) פינוק על סיפיע וכו' כן פילוטו כל הכהוב אומנה נפניות וחסכל טנילסח מחלת כיהה לפאי געל פילוקט. נס כמסוך גרס ונכו הצענים אלו גלי אמלציות ולסתינו כחיכ יוס שלין בו גל [נטלי] מושיע ליקמן יכול עוד. וכל הדרט כמו פקו לסתינו גמל נחנדת נכלתית פליך לין [צין נסזון]. ומתרלט כי זה הום מקום. וצין עוד בס פליך כ. וכן טמלה בס עס לאוoso כל החותט על כסף דקלם ד' ו' [ח'ן לי ונו'] וכפתוח נסמן בס [טוגה יטיגעך, ניש סמדלט חרב כנייע דף ניילן פיל כ']. כי הנך פינוק מלך ונו' ליטגאו בס רקס נטיל ד'. מסמ מה זמכייל בס כפזוק נמנעל ייד פ' מוכת לסתינו נטיל ב' יין. וכן גכלת זמאנל המתלט זה קרכיב לה פחי הדרשות פלסתינו וצשה ממן מהצל חד. כי כן חמלה בס נס הלאון כמו נחוה בעה יטילן וכו'] הרכ כו' לסתינו על פ' ד'. ועיין גוון פל כזירות דף כס'ם.

7) כוכ בעילומי כמקומו צלסתינו רישק גנילסח מזונס מהלוד כי כן פיך כהוב... פינוקו לח כל מגנעד נפניל העזים ג'אס סקן מטהحمل לנין ליטילן מה יונכו נמי נד ומי לוחן. וכלהמת מזודס ג'אל; מהו נמי נד, ונמי דלהונן. וארח מה'כ זירען וכו' כמה פזום נגנון נרילזט. וצין שוד נבמאן.

מבוא

אלף חמנן וכוי הוא לפניו דף ליד ע"א. עוד שם דיא לבבתי אחותי כליה וזה אברהם עיר תיבת צוסים הוא לפניו שם דף ל"ה ע"א וע"ב. עוד שם ריא אומר נוסת וכוי (8) הוא לפניו דף ל"ז ע"א עוד שם נן גועל ר"א זו התורה שנעולה וכוי הוא לפניו שם עוד שם שלחיך וגוי וכוי הוא לפניו שם עיב. עוד שםobar צפון בנויות וכוי הוא לפניו דף ל"ז ע"א. עוד שם שתו ושכנו דורדים אלו ישראל הוא שם עיב. עוד שם ישנה אני בין הטלויות הוא לפניו שם עד סוף הענין. עוד שם פשתתי את בחתני הוא לפניו שם עד סוף הספיק. עוד שם דורתי שלח ידו מן החור בשעה שעברו וכוי הוא לפניו דף ל"ח עיב. עוד שם קמתי אני לסתור לדודי אטר הקביה וכוי הוא לפניו שם. פחתתי אני לדודי כל אשר דבר וכוי הוא לפניו שם עד דף ל"ט. טזאני חשופים בשעה שצרו על ירושלים וכוי הוא לפניו שם. רטו תחקציא עינוי כינויו שנאמר וכוי הוא לפניו דף ט' ע"א עד סוף הענין. רטו תחקציב ריא צח לישראל וכוי הוא לפניו דף ט"א ע"א. עוד שם קוווטחו תללים אלו ת"ח וכוי הוא לפניו שם עיב עוד שם לרעות בננים אלו אוחיע הוא לפניו דף טיב עיב. עוד שם רטו תחקציד והכך כ"ז הטוב זה (9) חמדרש וכוי הוא לפניו שם מה עיב.

(ב) טלבד על שהיש לא טזאני שיביאו הילקוט רק עם אחת, והוא על דה"י רטו אלף סיב כמו שהעירות עליון דף א' אותן ד'. ואפשר שטן חמדרש כי שלפנינו דף ט' ע"א ועיב נובע גם המאמדר אשר הילקוט סביא על יהושוע ה' ט' [רטו ט]. ועי"ש בחערות אותן ד' ובטמוך יבואր עוד.

(8) סיום הממלכ טס "חימתי נצפה טלה מסוק נחולא" חפל נפיכו ונחלקה טנפל כטננת המותיק לו הסופר.

(9) וכן כוח לקום מדרכך כי זה כל סמל מלך טס מהמלח מיס לvais פל חי נס חול נזול כמלך שכחמי נרעלויז טס זגד מ"ז פ"ג.

八

3

המודש שיר השירים זיתר הראשוניים .

א) במדרש זה השתמשו נס שאר גנולי דאשוניס . הן בטירושיהן והן בחיבור פיזטיהן. בן תמצא שבל המאמר על דבר עשרה הרוני (10) סלכות . המוכא בלקח טוב [עיין הוספה ב'] אשר מהברוא חי בומן רשי ז"ל, הוא ל Kohut מתרשם כי זה מתחילה דף ני עיא עד סוף דף ו' ע"א . חווין מוה מביא עוד מאמר אחד אשר מקורו הוא חמדרש ב"י שלסנינו עיין הוספה א', ואස'ץ' שנמצאים בו עודamarois אחרים אשר שאבם מבקר זה , אך אין המאמר חזי לעיין בו .

ב) המדרש הות היה נם למרה עני רשי זיל 11) ונחתיע מטענו הן בפירשו לשח"ש הן בפירשו לשאר טורים מספרי התניך, כמו על סזוק אל תראוני (א ו) אל חתכלו כי לבזין כמו כי ראו בארון ה' הוא לפנינו . דף ט עיב . וכן פירשו על הפסוק עינוי כיוונים (שיר ה ב) . قوله הוא לפניו דף מ' ע"א

10) פ"ד הכרוניה מילכות נוכלה בס כק"ה הלאן כלכון חמימות
לci מלאיל ב"ר ימיין עיין צוון עוזן Synagogalo Poesie דף חט"ט .
חמנת בס היו מוגה כך ח' מס, ו"י. אנטזוס חבל בס וחמת ל"ט
[ז' כ"ע] חותם ר"ה ב"ה בזאווע. נרתא מהז בז' פ"כ כ"ג נר ברכות
הכלתוניס טראט וצ"ע הכלל עטרכס ק"מ בז'. נצינוי ק"ט מונח חות
ב"מ בס האנטזון ב' י"ט בז' טוונטי ע"זן אונז בס דף ח"ט.

11) נתקדמשו בבז"ט כתוב רצ' ז"ג: ולתייחס לפס忿 כזה כמה מدلלי הנדס וכן עיסט. למדני מזה פולבד ספוחית וכוזוטה (עיין דף מ"ט ע"ה העברת ח') כי אם לפניו צוד חז' נחרט מסודר על פג"ס כי לאו מארח נח פיה כתוב "כמה מدلטי" ומוקצתה היה להסתייע על חייזר מלך כיוון עוד, חמנס לסתום זלה נרע ממקור לדרי, טרלה חייזר מלך מסודר על המנלה קוזח זღח הומס האנגליס. ועתכזיו פזיני גאלרט כ"י זה נדע בכירול סלאו הוּג המדריך הטעני הילך כללו במלת גאלרט כ"י. איבן לר' גען בעבור לי כלה הוא כמלך כזה.

מבוא

ובספר דברי ר' לה כתוב : סתח להם ו' רקיעים וכוי הוא לפניו כי ע"ב . ובמלכים א' י"ח ל"ו : כי אתה תי ואני עברך וכשחשלהנו לבשרים 12) לעיל יאמינו כי אס הIOS חענו . הוא לפניו ר' ביה ע"א . וטעמים מוכירו בסירושו למלחת שיר השירים . בראשונה על פ' ד' א' כי זה לשונו שם : שערן כעד ר העויס אט הרקם שביך חביכים כי עקב ובנוי שנחלשו לרודת טהר הנלעד ... ר'יא כאחנן שצבאו על מרים בעבר הירדן שהיא באדע נלעד . ולשון זה בטריש שיר השירים עכילה והנה ברור הדבר שמלת ולשון זה מוסב על כל המתאר , כי מהין יצא לו הדרש הראשון ? אטנס כשנחותש אאר מקור וזה מתאר לא נטאחו . לא צולו ולא מקצתו . לא בחווית ולא בזוטא . אבן הוא במדרש כי שלטנו . אך יعن שהגירתם שם משובשת . צריך אני לכאר דברי . והנה לפניו כתוב : שערן בערד העויס .

אלו הראשונים שביעים שירשו את ר' הנלעד
בשביל העוים שלhn שכנן טה אמר להן ליש' אם
יעברו בני גדר ובני ראותן . לא יעברו חלוצים
אתכם .

דברים אלו אין להן שטר . אך כבר הראתי לעיל [דף 10]
שתיות בני גדר ובני ראותן שבשתה השלישית שייכים קורם
תיבת שירשו שבשתה הראשונה עיש . מעתה לא נשאר לפניו
כיא : הראשונים שביעים שכנן אמר להן משה לישראל אם
יעברו ... אם לא יעברו החלוצים אתכם . אך עריין נשאל ומה

12) לה הדרס זה נטמי עוד ב"ה מנדרן הכליז'ת פרק
ט"ז [הוגה יעלניינע נס"מ ח"ד דף ק"כ] האנס מה המדרס זה נט
לט"ז . נס מסדרו נטמו שוכן מתרס כ"ז טסניין , עיין מיט
מהו לעיל הערה 6 . וכללה כי מה סבב לט"ז כהונות קי"ה ע"ה
דר ג' וט"מ יגלו ונכו' חצבי לה סוד כתינוכ . פזון זה ען נומתניין
בחדוד דב כ"ט צ"ה ועיין בס נילסן כתוסן .

מבוא

פירושן של דברים הללו? איזה קשר יש ביניהם ואיזה המשך שלהם עכבר הורש על פניהם? סתירון הדבר, נדע, אם ננית תחת "ראשוני שבעי": הרקיע שביין חביבים, ומלה "יעברוי" בראש שיטה שלישית, צריכה להשיטה אחר חיבת חביבים ולקרות תחתיה יעקב ובנו וכו':

לפי כך היה, כתוב: זכך קרא המעהיק:

הרקע שביין חביבים כיעקב בראשונים שבעים כיעקב ו...
ובני שנלו לרדת מהר הנלעד נלעד נלעד שנן ... ריא באחנן שאבאו על מדין משה אמר להן ליש' החלאו...
בעבר היורד שהו באرض נלעד בני נד ובני רואבן שירשו...
שנן משא אמר להן לישראאל נלעד ...
החלאו מתחכם אנשים (13) ריא

אלו (14) בני גדר ובני רואבן שירשו את הרים הנלעד בשבייל עוזהן

רק טשטוש הבהיר וכסילות מלאת נלעד ניס. ברט את הטעות, שככל חמאמיר דרש אחד הוא כאשר יצא טפסני המעהיק. ועיין בחערותי שם. שניית מוכירו שיר ח' יא אשר זיל שם: "במדרש שהיש (15) מצאי טקצת סטך על נוטרים תללו שם המלכיות עז. והנה כלשון זהה ליה לא בחזיות ולא בזוטא. אבל מוכא בילקוט שם וכבר הוכחתי שם במקומו שהוא ל Kohut ממרש כי זה.

(13) כל דליקות כמו פירטי זיל נס במקומו ועיין בס נפסלי (14) ופסל זהה סמלה נליין לכיוות כר hollow סן כהיכן פילכו מיל מחל תינן "פנעים".

(15) מה קוצול מכנא כט"ז זיל פטץ נס חנדס מתח [ט"ז ט' י"ל] ופטץ נס מדקס טחס [טס ו' פ' מיל נס "מדקס טה"ט"ז" מכנים נס טהן הכלטוני זיל מה המדקס טפסני, ועיין בטמון].

מבוא

ג) הדריש ב"י שלסנינו מיבא נס בסוף יתנוון תנאים ואמורים. 16) אשר לא גורע שס אחים עין היפאה נ'. ובן תפאא שם, כי בכל פגע שטוביון מבנהו בשס, טריש שה"ש. ד) נס רכינו הלל אשר חי בס"ע מאה החישיעית לאלה החמשי. 17) ראה את טריש כי שלסנינו ונכתייע טנו בפיושו [ב"י] לטמי כאשר הריעות עלייו דף י' ע"ב אותו ב' .. ולפי שהמאמר הדוא כאשר מביאו החבוס א"ש במאיר עין [ב' סנחים ס' טז]. אינו נקי טשניות הרפאים וזה שלסנינו נלקה בחסר וכיחר, אצינה נא אותן הנה זה לעימתה .

רביינו הלל:
טריש שה"ש :

בהגורה שהיש : הנירה ד"א הנירה לי שאבאת לי שאבאת נפשי כמשה הכתוב נשי במשה הכהוב טרבי מדבר בשעת שירתו מן העולם בשעת סטייתו מן העילם אמר לפני הקביה רבשיע הנירה לי מה יהא בסופן של ישראל ? איכה תרעה איכה תרבעין שלמה אהיה כעונת בין בעתרים איכה תנגן אותן בין חבריך ישורי חברין הן להקביה על עורי חבריך (וכי) יש חברות הון קרבו יטיך למות המלחיל להקביה (חיז) לבע דרכן 18) של ישראל .

יסקוד ד' א' הרוח ונו' אשר יצא לטניהם. איכה תרעה איכה תרבעין מ"ם הרועים (אלא) וזה דורו של שטר

(16) עיין טעטער קנדט טכ"ק ג' טז' העזה נ' .

(17) עיין כונכל פלכ"כ דף ט"ז לומ י"ה ונכטאות טס [אנוק] וכסמור יכול אנס הכנלי כצמץ כנכל גמלט טכ"ט ס' פגינו .

(18) ג"ג נרכן .

שאתה מעמיד לפניויך מי שנתחברו על שמו של הקביה טנהין בחבלי מלכיות שלא נתרנו ולא נראה קשת בענן יראו בńץ בצרותם (19) [ויעברו שני דורות דורו של שמר ודורו אחריך] אמר לו אם לא-אני של רשבוי ועליהן הוא אומר מקלסך ולא קם נבייא עוד ויאטר אלקים זהה אותן בריות בישראל כמשה ואתח חושרני להרות עולם חסר שניינו (כח ?) (20) האzan דרכו של פרט לשני רמות וכו' [דף ייא רועה הוא מהלך תחילת (ויעברו ע"א); אחריך ?) גבו' .

גרסת ריה בטוטעה היא אפסנס אבל העני קל להבין: משה שאל: מי הם הרועים שינהנו את ישראל בחבלי מלכיות [כדי שלא יעברו מאחריו יתברך] ? ובאות לו התשובה [כאשר הוא לפניוין], אותן הרועים, הם הטנחרין אשר נהנו על קידוש שמו יתברך [ע"ז דף י"א ע"א], אך הגירסה שלפנינו אי אפשר להולמה. דاشית טפני שבסטוק נדרש [דף י"ט ע"ב] שיישראל נקוין [מאת הקביה]. אחים ורעים, איך Mai קמחטה וכי יש חברים להקביה ? ועוד עיקר החשוכת על שאלת משה חמורה מן הספר: כמובן אין זאת איפוא. כיון שהרבה מן המאמר נשפט בשננת הספר או המעתיק: וثبتת יש' (וח"ז 21) צריך להגיה כמו שחנחת בפניהם :

(19) פ"ה כמלך סוכל למת עגמו מניכך וניכך, לי מקודס טול מני מנסין בחבלי מלכיות ולח"כ המל טול יculo נקלתס, הכל למת לה יculo נקלתס, לה יקו נס בחבלי מלכיות ולח' לין נליcis לאנרגס לין זום טפוח טול ספינוס ומכנו לחכיך, טול פ"ה מקום, נחכרבו ונכחכו למיטה מן השמיין .

(20) מינט כסא לין לא טול, לין ספק טפינח כמאט נטפה צלאמיה נכפלה טול לגוך וכחנה כטעות וליך לאגיא טמיה. נקלתס,

(21) ממתק מלך פ"ז סיב כתיב כן וכן נליך לאקיות על טינח

מבוא

(ה) במדרש אתיש השתחש גט הרטבין (22) ויל' וככה מכך
גם הוא בפירשו על במרבר ייר ט' שענן כחוב שמו וכן אמרו במררי
שהיש וגכו הצלים אלו (23) שרי (24) אומות העולם והמלחאים
שליהם והוא לסגינו דף כי' עיא ובן פובה זה המאמר בפירוש
שהיש הטויום להרטבין ויל' [עיין רף נז עיב הערת א'].

(ו) את המדרש שה"ש ראה גט הזרוקה ויל' וכן טביאו
בפירשו לשאיש, כמו על ב', ייז' שכחוב מה צבי ואיל תחזר לטקומו
כך שכינה תחוור וכוי' הוא לסגינו דף נז עיב ובמלת וכו'
כיזן על מה שכחוב אחר זה. וכן טפיים שם למקומות שננלה
בין רבעתים כטו שזו לסגינו. חזע טה טביה סטנו עוד דרבנה
מאמריים כאשר צייחי על כל אחד ואחד בטקומו. וסעם מוכיריו
גם בפירשו והוא על פ' א' י' כאשר העירות עליו דף י"ג עיא
אות ב' עיש' .

(ז) גם הוקנתי על התורה (ס' בהעלותך) טביא את המדרש
שהיש וכן מכנהו גם הוא כאשר העירות דף א' אותן ב', אך
על דבר השכל, הלכת השלם (25) והציווני אשר החכם המתווין

"ס' סימן פל ר"ט, וכלו דלאון ייחוקה נחמל וללא נלזון קיטיה,
יכולת כמלה "סחחככו" בסמוך לי' ר"ל טכסכיל זה גפכו חנויות לתקנ"ה
וללא ר"ל הסכימו נייכן להלך על קיזוז כסס, וכך כמו שנקחטו
ככל נרננה נדנני תכונ'ל.

(22) עיין לעיל פערלה 6, ס' הנלה קטה מס גט קלמניס ז"ג
גדלהק טה"ט כחצץ חלה נלהרוי דף ל"ח ע"ב [הערה ב'].

(23) לסגינוי הבנירסן יוס פלין כו פל' וכו' ונימה כי נירסן
קלמנץ ז"ל יותג בכונה וכן גט סיליקוט עיין נל' 9.

(24) לסגינוי כחוב נלהרוי (ולסכל פל' נלהרוי הוה-טן) ומלהק
קלמנץ ז"ל פמוסך על כבביס כל מעלה ט"ט לכל חומה וחופה וכן
מוסיף חינט "וכמלחאים", הולס הייקוט הבין סטיקוט כל טר' כלן
כזה כמו מלהך לנו כחוב ז"ל מלכיות.

(25) וכבר מלהי למולא [עיין דף ל"ט בערך ז'] בריגוט גולדוי

טבון

טינה שלטה כובען ני' חער. עליהם במאן לטריש זוטא דף יב הערה הז' אין לרעט על איזה טריש כוונן הם, לסי ששם חסר בטריש כי זה, בטקום שהייה ראי שהטאריס הינם יבואו בתוכו (עיין הערה 25).

ח) המדרש שהיש היה לטkor גט לבעל פיטנים, וכן ר' שמעון בר יצחק (26) ביווצר לשבת חול הטוער של ספתח על הדרש לקמן (ח, ד) כפסוק השבעתי אתכם: "וזו לבניין העתידי", את החדרו: קווות טוער עתכם ציון עלות קרייתכם השבעתי אתכם (27), וכמו כן בסוטך. שכני בנייא גלוותם, טיסר על הדרש שטן וטדבר (שם ט, ריל טן הנגליות (28).

ט) גם הבעל 29) רקסישן בן ההוא דלעיל 30) השתמש
כבר בתרש שהיש, כמו ביווצר ליום ראשון של טבח: קטני
נכתין בחומר חורים וכו' נתחתית טallee בניוּוף טוריס געשה
ונשמע אמרים, מיפור על הדרש רלקטן ה' ה' – ו', וכן עוד
שם: דודי נוח לי המנוח וטוחל לי מי יתנתק כאח לי, נופר
על הדרש רלקטן ח, א שכנן טזיס שם מי יתנתק כאח לי לראות

הנהן אל כל עלייה כוונת פל המדריך כי אומנויות ועין נקמת מין פון פון
26) ח' נחלה מהה הטעמויות שלף חמוץ ועין גוּג (Synagogale Poesie)

27) זהו נס מה טיסד כבנלי [יזר ל'וס כהן זל מסה]
מלך נאנט ככטלי השגנתי מהכס בנות ירושלים רמלה כיל כנהוגה
כמראות נסכוון השגנתי, ציון שנואה כסולה לישלאן [עיין ד'
כ"מ ע"ה] ולחות"ע,

28) נס כמלוח : כהונן עפ"ז כהן טהור גופה כל סחלה
כ"ו עיני ננדנו ייטלו מהוים יה חכם הרכזיס נובד על המלוכה מלפניו
כ"ג י"ט-י"ג .

29) פליו וורלטן הרכס מילטן בערך על (ט)

בזק ים נס ציון (80)

מבוא

כיצורי, עוד שם : חזות כאו צבאך זוהר שכינה טוראך [עיין בקטן דף ב. ע"ב] אנחנך אביאך . כתיבות אנחנך אביאך טרמו על חתמי טרשות (שבחויל) בטו שנדרש לפנינו על פ' ח. ב. 18)

ו) במדרש שהיש השתרטש גט הפייטן ר' משולם בר' קלונטוס מחבר היוציא ליום ב' של פסח . כן יסד את החזרוים : חבש מחץ טריתי כמה ערים עירתי חביבני כשבגעתי הנך יטה רעניתי ; חבל על רורי נגף שלולי רידי חדשתי שיר לידי אגך יפה דודי". על המתאר פ' א' ט'ו-ט'ז שנדרש שם הנך יפה רעניתי ביפורין , והנגך יפה דורי נדרש על הנשים שעשה עטנו , 32) וכן בסטורק : יושבי נוף בגער חית 33) קנה יגער יחלצנו מטברסם מעיר 34) כתפוח בעצי היישר , כונתו על מה שנדרש לפנינו [ב, ג] שאון עושין טירות ואין בהן טמש עיש עוד שם : שנייך להתק פרט וכל הוא עם הדרש (ד, ב) אלו איה ע"ש .

יא) גם המחבר דמיות של אלה אזכורה 35) לטופף יה"כ

36) על סלילת ר' י"כ יסיד הכנלי הטע כתלאות ליוניים אך זוכו גופות גופיס גפוניים פצחות טים פצוניים וכו' ע"ז .

37) מי נזען ל' טמנון כל' ימוך ועוד קפיט מכייס מעתן , טוון בס נד קיימ [נטננה נפל בס וכ' מטערום] .

* 38) פה מקוס לאעל כי גט חמגורס מונחים אלנכ תומחה מפדרס ט"ט . ק' טמיה מ"ט על זה כספוק : לחינה בנייטקל דיטרלול הוּן לפנינו בס , וכן מ"ט בס חולן לכרכמי עין גדי זנחכין מהמן מהכלין וכו' הוּן לפנינו בס דף ט' ע"ה , וכן העילומי צוֹן כל מהמל ו מהמל נמקומו ו מיין גליק להכפיל כדנכים .

39) עיין נקמן דף ג' ע"ה .

40) עיין ב"ל פ' מס' .

41) קדום נזען מהמל כיינ למספלס , כן כחן האכס זוק בס דף ט' ט' ע"מ .

שאב טטריש כי שלפנינו אף שנטה מקלטיו במקצת רבירט
 (עיין לקטן דף ג' העדה ה' ורף ו' עיב העדה נ', הוספה ב',
 ולעל העדה וו). כי כל הפטור עד רוי ליתא כי לא לפנינו (רף
 ד'). ועל הרוב תבזא שם גם לשון הטורש בעצמו. ועל דבר
 נתיתו טנו במקצת אין לחתוה, מאחר שכבר מצינו חילוק
 גושאות ברבר ע'ש בהعروתי:

אחר בירור הדברים האילו נוכל לומר כי גם ר' משה הדרשן (36) שאב מתרדש כי זה, לבן אל תחתה על החטף, שרש"י זיל מזוכה שטרוה לבוי תרי: פעם (ישמות י' כ'). מיחשב את חטאטר שהכיא שם לט"א ופעם (יהושע ה' ט') מיחסו לד" מישא הדרשן? כי באמת דא ורא חדא טלהה היא, ר"ל המאטר התוא קנה מקומו במדרש שה"ש ומשם לקחו גם ר' ט"ה.

2

הספרים אשר מהם שאב המסדר -

ואליה הספרים. אשר המסדר המדרש זהה השתמש כהן:

א) בירושלמי השתמש הטסדור הזה הרבה, וכן תמצאו כל הטסדור על דבר ריע (דף ו' ע"א). הוא לquo מין היירושלמי שקלים פ"א היה. גם הטעשה (37) עם אותו תינוק שהביא עליו פ' ב' ט' הוא בירושלמי ס' ט' דברכות. וכן נמצאים עוד הרבה טאמרים אשר אסף הטסדור מתווך היירושלמי, אך די בוהן כדי להעיר את לב הקורא, אשר זה בלבד מנתמי בזה הספר.

36) כמחנכת טן החרט מהר"ה עפטהיין נ"ז טן דנכל למת"ה
[חוכת נCKERמַת מדכס הנדס מלוחם מו"ה זלמה כונכט נ"י]. חינכ:
חחן ידי נעין נס .

37) זומרה לנו מונע נס כלכליים לכט, אך כוותח הקמוסל כי על היירוט למי כמו שוכחותי בסוף כהעומדי. לפי דעת גוינט נספלו על הרכשות 2 דף כס"ל מונע מಡעם זה ממחנכים מהיו כתהילת מהה כס"ג למכפנש ובכוסל כל המדרסים כס"ט פי נקנוג לוחמג'ן כמהלה כס"ג חי'כ

מבוא

- והשאר יירושם מעל המסדר איש איש במקומו .
- ב) לעיני המסדר הזה היה גס התלטדור הכספי כן כתוב גם הבעל יתוציא תנאים ואטרואים [עיין הוספה נ'] וכן צינתי על כל דבר ומאמר הטובה תהטלטור בכלי במקומו . וטה שמשונה הטישור כאן על דבר שליטה הטלך טטה שהוא בתלטדור ניתין עיין לקטן [דף כ"ט ע'ב עד דף ל'] . ועיין בסוף :
- ג) גס התווספה (38) היתה לטקור לבעל מסדר זה , כן לדוגמה לקוח המටר על דבר רבי בן בבא [דף ה ע"א] טתווספה ב"ק ס"ח . ע"ש בהערות ווער בתקומותיו שונות .
- ד) המסדר שאב נ"ב טהטכילה תא כתו שצינתי עלייה הרבה פעמים בזה הספר . לדוגמא עיין דף כיד ע"א העירה ד' ודף ל"ד ע"א העירה ה' :
- ה) הספר אינו טובא בזה הספר רק סעם אחד על פ' א' י' .
- ו) המסדר היה למראה עיני המסדר וטביה כתה וכמה טאמרים מתיכו בתרדוש זה עיין למשל דף י"א ע"א . י"ב ע"ב [הערה א'] כ"ג ע"א ובהערות שם ווער בתקומות אחרים , אשר כבר העירות עלייהם בתקומות :
- ז) לפניו המדרש שהיש היה גס הבראשית רכה כאשר תראה ברף ל'ט ע"ב העירה נ' ודי ווער בתקומותיו שונות . ואפשר שגם המටר על ז' א' לקוח טטרדש ביר אף שהגוטחות אין שות (39) . ועד התנהמתה ע"י , בסוף .

קלוב לומד טהו עליין לא כלה מה סדנليس רכה .

(38) לסון המתנה מוכך פ"ה על פ' ד' , נ' ועיין פ' נגערות .

(39) גוטחקו מסינה גס מונצח טול קמלקסים , כמו ספדי"כ

ויל וליכח רכה لكن חין נסחטייט צמבל טול מזס ונחיזק פ' ד' . ל' גמלך מלמד לחוד , טול מסגנון לטונו נכל טהיינו מן החוית

לכן נכללה טמכי סטניינו גונך טחה , ע"ט דף ל"ג פ"ב .

ד.

עיר השם, הומן וארין מולדתו של המראש שה"ש. בבר הובאנו לעיל [עד 14 – 16 וכהערות שט] שאצל הראשונים (4) נקרא המדרש שלפנינו בשם: «טריש שיר היטריסט». וכן הנחותיו לו את השם הזה. ועיר הומן קשה אמן להביא על עניין זה מותח חותך. עט כל זה נראה שלא נחטא את המטרה באמרנו שמסדרו חי במאה הששית לאלף ההלמיש (4). (חילוי דורי א) נמלה שכאו דרישתי בתנויות [עיין לעיל הערה *32]. אשר בו דעתות תחקיריות שוות, שלא נבח בזמנן מאוחר טימי הנאים. [עיין מה שכתחבתי על עניין זה במאמר על קחדר ח"א צר ליט הערה א]. ב) מורה עכ קידום זטנו, מה שלא נשא מסדרו את השם אשדראי על שפתיו. עין ערך מלין צר רמז וט"ש אני שם דפ' ליח ולקמן דפ' כייט עיבורף לי ע"א ובתערות שסנו) נמצאים בתוכו מאמרי אשר המסדר מכיא מן החרש, ר"ל שלא שאב מן הטעים הקרותים לו בזמנן. והיא עדות נאמנה שלא פסק עדרין הטעין של ההנרה בימיו. ולעומת זה נמצאים בתוכו הרבה מאמרי הקרובים לדרשות (42) התנחים ונס לשונו היה לפעמים לשון (43) התנחותם. ע"ב נראה שלא לאחר וטנו טזון סירור התנחותם. [עיין צונץ על הדרשות 2 צר רמז].

(40) מכל ר"ה זמכו נסב כגדם טס"ט.

(41) וטפצל צוז צוון מרומו כמה טויס [דף כ"ה ריא ע"ג] גהנדים כימיס ט', ימיס וטוח על פי פ"ג קליל הכרך נספלי חנוך ציזמו טל רק"ה הוועט גב' וויא נחמת מענכו ד' הנטיט ואמא פחוות סב' , נקיון חגלו הזען כהוות מהליה ט' פ"ג ימיס .

(42) ככפוף כיניק כוח, סדרות סמלותם כן למודיעת וטן מלך נב"ט ין דרכות פצחות עין מ"ט צוז אהנט מצל"ט טפצעין ט', נספלו מקדמוניות וגבעת כמיהנו להבケ פנדון מולט"ה וטראמי מצל ט', כ"מ כיה טזוי נד ל"מ.

(43) להגמץ: נסואן נקי חכיה כהודה [דף כ"ג ט"ה]

מבוא

ועיד ארצנו נראה שהוא ארץ ישראל. כי כן חמצו שרוב דרישתו נובעות או בטעות על מאמרי הירושלמי ווק פעת טן הטעת על הבבלי נס התין מהדרשות אשר בתוכו מורה שירוי חבטי איז כוננהו [עיין הערתה 42]. ואחר שטעעם זה לא ידע המתר כולם מחשיטור על דבר שלטה הסליך הבא בטעבת ניתין. לפה שהוא הטעיטור נולר על ברני הbabliים ורואו היה ירושלמי, ועינן עוד בסיסך השטאה ב'.
 כל זה טעתתי נכון לפני להקריב בראש הספר והי יצילנו משגיאות ויעורינו להוציא לאור שאר טורי אשר הנס כנתובים תחת ידי יזכני לראות בנסיבות ציון וירושלים חביביא.
ירושלים. איש תרני לפסק.

נזה הספל] מולס לנטו. כמו ימגרן וצאנמה ובו גאנטז עט כרכוב נתגממל, והוא זאניה גראט'ק ע"י ... ליהל נמדלאט טה"ב נא זא מות על קדומו נזמן.

השפטות והוטפות למכוא. (צד 17)

א.

גונן נסכלו, פ. S. P. d. Literaturg. d. Ch"ה געלר, כי מ"ז מפלת חז [זכות המזוזה כ"י] לדכי יוסי 1) נסכלו: מתי נחללי סול יסמע קול [רישוט לטפסה למוסוף יוס כ' סל ר"ה] גויסלו עלי לדכי לנדא, כי על פסיל, כי נחיזם ליהן כען סדכע זה. וצנעה עתה טזינו למדכת טז"ט כי נלה טהמפלט ציון עלי מה טנילט טס [לט' כ"ה פ"ג]: וקונ' חזוי נטהע בלנליו 2). לא הליינו טיש, ועינן עוד טס נמא טחנן: טוט. יטיט לני נקרני בטמצעי דודו דופן על סקתי וכו' וכמה טכאנט ליקטן דפֿלְטַם ע"ה.

הشمחות והויספות

(עד 18)

ב.

כפיים כפויים [ב'ii] ליגר יוס 9' כל סען, אצל חכמו ר' זבילה כפוי [טונץ מהמץ טיצטעל ג'י כעירות והיקוינס להנחת טס'ס ג' ר'ii]: וכן דוכש גמלת סמכוני גלטיות ה'ג' דכלי הגדה', הלאון כזה נמי לפניו דף כ' ע'ג, אך מה טס'יס: טומין לטעמץ כלה'סום כל יין טומין לאחוכן ליתם טס — ונראה לו טז מדכלי כמפלצת עתמו. שכן הבין בכוגם כמדריא, לו טוך כיימה נילסם כמדריא לפניו. ומה טמכייה עוד טס כמה נמשנו וכו' כיוון על השוטה, רק טס כנילסן יטלה' ולה ד'ח ע'ז.

עד 19 (סוף העורה 50).

ג.

ונמלכת צוות נל' פ' 9' ר' מיחט: מזריס הרכוץ, זה בן טורי ותוכלו. ממש מוז טנס ה'ג'ו ס' מקודל טכיע ה'יס מהל מס'ט. ודע כי טס כופ טוגה ג', נפל טשפא נדפוס וויל' ר'ט וויל' ר'ח. ולקמן דף נ'ג ע'ג מהל הטעפה טציית נטמץ טולס מהט וויל':

דף	טמוד	טוגה	חוות	ויל'
ג'	ג'	ט'	ט'	ט'

ועין מ'ס גוון טס גל' ל'ג ונתקלו טס, ווף' דכליו נס מבון ליה טלי' סיל' ה'ג'ו כל' גמלכת טס'ס ונס חולג'.

1) עד זמו עין גוון טס גל' כ'ז, ועין עוד כטליינעל Geschicht d. J. in Rom דערלענכוונט טאניה טס, קלונג דכלי טיס'י לא כטה'ט 'כמלהט טיז'.

2) ח'ג'ה האגניות נמקלה זה האל כתיג' נכל הספריס, וופ' דעך חמתקיות הכלזוניות טיכט האלה'ה חז'ט סיל' נין וכט' האג'ס חמוץ' כה' ; וויל' קן דעתה חמתי זמניינו. ולפנינו כה' כהוב' מה' עין לום כחיקוינס.

מכח מחרה גן הנדרל, החכם המסורטס, המבקר חנפלא
ב"ש חסארתו מות' שלמה באבער ני' ויושע מלביב יעיא.
עם הערות טנו הטעיות אור על פני הטרש שהיש.
כיה ייב אדר שני תרניז.

לכבוד יידי הרב החכם הנדרל מוהיר אלעזר הלוי
דר' נרינהוט ני.

טכחביו חיקרים לי מאדר צן חי שבט ימן ח' אדר
באו לנכון לידי. נס הנליונות מן מדרש שיר השירים אשר החל
להעלוחו על מכਬש הדפוס. עפי כחוב יד ישן נישן על קלף
אשר נשאר בכתביהם והי' מונח בקרן זוית ער כה, וערק עליו
הערות מושכלות כיד ה' הטובה עליו. מי יתן והי' כי ימצא
בארץ המערב את הילמדנו ומדרש אספה. ומדרש האסם.
מדרש אככיר, ומדרש רבי טשה הירושן, ומדרש אלה הדברים
זוטא וועוד וועוד.

ואישר שאל ממני להניד לו משפטיו על ניס. דמדרש ונם
על הערותיו אף כי רבו טרdotiy נבל זאת לעשות רצונו
חפצתי, ואזהה דעינט אני. המדרש הזה על שיר השירים
הוא מן המדרשים הקרומיים ושיבת ורקה בו. אבל נלקה בחסר,
וכהרבת טקומות הוא בספר החתום. נס משובש מאדר ולפעמים
אין סדר וקיים להמאטרים. ויען כי חי למקור לבעל הילקוט
משמעות והביא קצת ממנו בילקוטו על שה'ש ניכל עפי הילקוט
לחкан ולהוספה כאשר הביא כבודו בהערותיו. ואף כי נמצא
איוה מאמרין גם בליך טוב על שהיש אבל נראה ברור כי לא
ראינו והי' לו מקור אחר אשר הי' נס לבעל מסדר חמדרש הזה.
הערותיו נעשו בשקייה רבה התר בבל עוז להנימ את
דברי המדרש מהרולי הטעיות וירד לעמקי החקירה והעלת
פנינים בידו. אבל לא אוכל לההullen כי קטן נרול היה
במלאכתו וכהרבה פעמים כחוב עיין.... זה זה טורח גדול לפני
הקוראים לעין בכל מקום ומקום ולמצו לאיזה מאמר כוון. נס
הלום ראייתי אثرיו רואין כי לא היה לפניו התנתומא הקרום, ומדרש

זה לילם **אשל**, ושמיאל וספריו ראנדרה אשר הוציאתי בחסר אל לאור עולם עם הערות ותקוניות. והנה להוטף הערות ומיט' קשה פאר, כי לותה נדרש זמן ועירון לחפש אחר כל מאמר ומאמר أنها נמצאה להשוות זו מול זו. אבל לבתני אראה את סינוי ריקם הנני שלוח לכבודו איזה הערות אשר מצאתי להעיר והמוכר בפוא אשימתה עני עליו ואם נמצא מה להוסף אבואה עוד הפעם לפניו. ובזה אשימים קנזי למליין. יהיו נועם ה' עליו מעשה ידייך יכונן סלה.

כאות יידיו הדוייש מכבדו והמקירו שלמה באבער.

ד. ערות .

(דף א' ע"א) ההתחלה ה' עצמאית עטנו ונוי הם הרבה המטעתיק 1): (שם) ישב שלמה על כסא ה'. עיין מדרש זוטא צד ה' העורה ניב. (שם) וטה כסא ה' בלבד עדיטות והתראה, ציל דן בלבד עדיטות והתראה . (שם ע"ב) שעתידים לעונש, זה חוטיפ רויט וביביקוט שה"ש סוף רמזו התקיק טובה שרמו בו שעבוד. (שם שם) ואמר ר' יוסטא בר שונים כו' עיין תנתנטא הקדום בשלח סי' י"א ובחורה מד וטיה : (שם שם) העורה י' ועל פיו הוסיף חיכת עליהם. טלה עליהם 2) בלתי מובן ואולי ציל הינה . ג'ילא". (דף ב' ע"א) על פה ציל על פה ; (שם שם) אח"כ נהלך הקול לו' קולות כו' . העיר בחורה ב' התנתנטא דפוס וויניציא משנת שיח לטרר שמות מביא זה המאמר בשם ר' יוחנן. תהה אני מה לנו לדעת 3) אם התנתנטא הוא דפוס וויניציא ובאייה שנה נדפס . הוא בתנתנטא הנדפס מבר שמות סי' כיה ובנתנטא ה' קדום שכוה סי' כיב ע"ש מה שהעריות בעיר קייג

1) אין כוונת כהמה וכיון שאין גרעין יסודי תגניות ולמונחים עיין בכוף ככפל [כוכפה ג'ן]. רמו"ל .

2) נפנינו כי כהוג "טמפיקין" לה כפ"ז והוכפת קיימת "עליכם" המזע .

3) כדי להסביר מני הלאה הקול אל פה נינקי נחיה מות

אבל כל הטענה מדריש שה"ש לא נטצא בתנחות אש ותוא מאמץ אחר (שם שם) ותרהוקין הייתה אוחזון טרטודה והגיה רוית שציל דערך . ולדעתי אין להגיה מסכירה . וברור שהיה כהוב דרמייטה ופי" בלהלה וشيخה עטיקה כעין מות עיין ערוך השלם ערך מרמייטה . או ציל טרטומה שענינו רעדת ותנוועת קול תיזעה : (דף נ' ע"א) «כתב הננה העלטה הרה זיילרכט בּנִי הַטְּלוֹת הַאֲלָת יְשֵׁלְמָחָק טַן חַסְפָּר כִּי יוֹתְרוֹת הַן : (שם שם) בהערה נ' ולא חייה ריחת נודף , ציל נודף 1] : (שם שם) בהערה ד' הביא עין ספסחים קייח עיב בשינוי קצת . ועין יילקוט תהילים רמו תית ושם חסר הציון . הילקוט שז הביא הטענה מטאחים וכן נמצאו הציון . ספסחים קייח בטענה שלפנינו : (שם שם) בהערה ה' הביא איזה דברים בעניין עשרה הרוגני מלכות . עין מה שהעירותי בטריש תהילים צומזר ט' העלה פיש : (שם שם) הביא מדריש אלה אזכורה אשר הביא צונען . הטריש הזה נזכר בבית הטריש חיב צר 66) . (שם ע"ב) שלח הקוסטאי יש לחקן הקוסטאנר (דף ד' ע"א) והזכיר את השם בסילודים . ציל במילואים : (דף ה' ע"ב) הביא בהערה א' ראייתי ביוחסין דפוס וג' רשייא (אולי ציל דפוס ווארשא) ערך ר' שטען בן עואי שנכתב זהה ב"ע חשקה גשו בחרה שה' ארום עס בת ריע ולא נשאה כראיתא בטופת וגטריש טשי פ' ותקם בעור לילה , זהה הלשון בעצמו מביא בעל סדר הזרות שס ובבעל משכיל לאיתן (ציל וה"ר נסלמי משכילד לאיתן] טניה עליו . לא מצאתי , ובאמת ליתא שז . ואפשר שכונתו על הטריש שלפנינו רק נתחלף לו . מדריש שהיש בטריש טשי עכיל . בטבואה למדריש טשי צר 26) העירותי על זה . היוחסין דפוס קראקא דף מיד ע"ב . וביווחסין השלט רף מ"ח ע"א הביא זה בן עואי חשקה נפשו בחרה שה' ארום עס בת ריע ולא נשאה כראיתא בטופת ובטריש טשי סשי ספיק ותקם בעור

ימין . וככמונתך מחל דין עמלוי למו"ל .

ג) וכן ככל תקנות נסוף בכפוף עין לו מתקינות למו"ל .

לילה, אולם אין זכר לות בתריש משלוי. ומה שהביא כראיתא בסוטה הוא דף ד' ע"ב, ומה שהביא זה בן עואי העזק נפשו בתורה כונתו למאמר יבמות ס' ע"ב ועי"ש בחום' ר'יה שיתקיים. וראיתי בסה"ר ערך שטען בן עואי שהביא דבריו ח"ל מיבותם וטיס. ובתריש משלוי ט' ותקס בעוד לילה. וזה לך מה מיוחדין: (שם שס) וכשראה את המים בירת החיל ישב וזרש על ס' מי מדר בשולו מים, והעיר בהערה כי אע"ר שאיל ותקס בעוד לילה ע"ב. אין לשבע בחנס כי דרש על שהביאה לו קיתן של מים, וכשראה המים בידה דרש על האזוק מי מדר בשולו מים: (דף ו' ע"א) והוא מכאים קולטים של קנים. הביא בהערה אי עיין ספיקתא דרי"כ דף ט"ב ובהערות שס ע"ב יש לחקן דף פיז וכoon להגירה קל"ר ועיין נס טריש תחלים טומור טיז חערת כ"ד: (שם שס) חחת שחיזו ציל שחיזו: (דף ו' ע"א) הערתה כי צין שייט פומור עז יש לחקן טומור ט' והוא שם באות יין. (שם ע"ב) את מואא בשעה שבא משח לטצרים, העיר בהערה אי הכל העין בתנחותא ט' שנותי כונתו לתנחותא שנותאות כדי וכן בתנחותא הקרות שטית אותן כיון אבל בתנחותא שם הוא בסוגנו אחר (שם שס) אך חייא בר אבא יומם פרובטיא של פרעה היה, הוא בתנחותא הנרפא מבבר וארא אותן ה' וב坦חותא הקרות וארא אותן ב' ע"ש הערתה כיון וביב. (שם שס) והיתה לסלטין שלו ט' שחטים העיר בהערה ח' בתנחותא וארא ליתא ובילקוט שטוח רמו קעה טובא בשם טריש אבביד ר'יט אומר ח' פתיח' כו' והני שלטניינו יוחר נכוונה ואשיך שטכ'ו שלטניינו (הוינא טריש ש"יש) הוא לך עיל. התאמיר טריש אבביד הוא מאטר אחר 1) ע"ש. (שם שס) והיות היה אור לאוון האנשים הסניר במנורת הצלות האלה וכותב הע ס' על יום

1) כונתי צייג קרגס סדנכ' לאחדר ספטע' פלחים נטע כרכ' צוון פ' מלכ'יך. ועוד סרמכת קלאון פ' מלך נט מעיד צו מגמדל צוון מלוחל מגמלוכ' צו'ם למואל.

סְרוּופְטִיא וַתֵּת אָזֶר צַיֵּל אִיד וַהֲמִפְרֵשׁ לֹא הַכִּין הַטְּלָה וּבְשָׂנָג
 חַטָּאת נְשָׁתְרַבְּכָו וַנְכַחְבּו שְׁלָא בְּטָקוֹם וּבְילְקֹט שְׁם יְוָם נִינּוּסִיא"
 וְנִסְמַח זֶה נְכוֹן ע"כ . דְּבָרֵיו הַמֶּה בְּרוֹאָק לְנָרוֹס אִיד בְּטָקוֹם אָזֶר וְשַׁהְיָא
 פִּירְוִשׁ וּנְשָׁמַט טָמְקוֹטוֹ . נִסְמַח אַחֲרָת לְפָרָהְבָּשִׁיא עַיִן חַנְחוּמָא
 וְאַרְאָה הַעֲרָה כִּיבָּ . וְמָה שַׁהְבִּיא , בְּילְקֹט טְבוֹבָא יְוָם נִינּוּסִיא וְנִסְמַח
 נְכוֹן 1) כְּתַבְתִּי בְּהַעֲרָה שְׁם , כִּי הַילְקֹט הַכִּיא הַטְּלָה יְוָם נִינּוּסִיא
 שְׁלָא בְּמִשְׁפט . (רְף יְאָעֵב) בְּהַעֲרָה א' צַיִן יְרוּשָׁלָמִי שְׁקָלִים
 ס"א ה"ח וּמִים מְהֻרְבָּה הַנְּאוֹז רִי מְרֻדְבִּי נִימְפֵל וַיְל בְּתַחְיָה חַשְׁבָּתִי
 כִּי חַרְבַּה הַנְּגָל . הַוְצִיא לְאָזֶר יְרוּשָׁלָמִי שְׁקָלִים וְאַחֲרֵיכֶם הַבְּנָתִי , כִּי
 כּוֹנְחוֹצְזִין הוּא יְרוּשָׁלָמִי וּבְוי הָוּ אֲשֶׁר צַיִן הַרְבַּה הַנְּגָל בְּנָלוּזִין
 הַכִּיא הוּא . (רְף יְאָעֵב ע"א) עַבְיוֹ בְּנֶגֶד טָרוֹטִוִּית שְׁלָהָן וּנוֹסָף שְׁמָ
 בָּאָטָצָע "שְׁקִיפְשְׁטִיטִי" וְהַגִּיה שְׁצִיל סְקָסְטוֹס הַתִּיקְוֹן הַזָּהָר לֹא נְכוֹן
 כִּי מָה לְטָלָה סְקָסְטוֹס לְכָאן? רַק הַטְּלוֹת שְׁקִיפְשְׁטִיטִת הָוּא
 חַוְסָה טְמַעְתִּיק טְוּעה . (שְׁמָ שְׁמָ) רַבְתָּה בְּרָ... צַיֵּל רַב אַבָּא
 בְּרָ כְּהָנָא וּבְיְרוּשָׁלָמִי סְוֹתָה פִּיחָ תְּגִינָּה רַבִּי בָּא בְּרָ כְּהָנָא הָוּא כָּמוֹ
 רִי אַבָּא בְּרָ כְּהָנָא . (דְּף יְגָעֵב ע"א) חַעֲרָה א' מִימְטָה תְּחִילִין צַיֵּל מִיטָּ
 תְּחִילִין . (שְׁמָ שְׁמָ) כְּתָבָר רִי סְחָקִין שְׁלָכָסְפָּעָ צַיֵּל נְטָל סְחָקִין שְׁלָכָסְפָּעָ
 כְּסָפָ (שְׁמָ ע"ב) בְּהַעֲרָה א' הַכִּיא בְּרִישִׁי כִּיחָ [רִיתָ כִּי חַשָּׁא] לִיאָ
 רִי הַכִּיא וַיְיָא מִיכָּה כּוֹי וּטָס שְׁבָחָבָבָו מִשָּׁה עַלְהָ שָׂוָר עַלְהָ שָׂוָר
 וְהָוָא מְתַחְוּמָא עַיְבָּ . בְּרָאָשׁוֹן יִשְׁלַחְקָן גְּרָשִׁי שְׁמוֹת לִיאָ רִי וְמָה
 שַׁצִּין חַנְחוּמָא הָוּא בְּתַחְנוּמָא הַנְּרָפֵט טְבָבָר חַשָּׁא ס"י יִט וְנִסְמַח
 טְבוֹבָא בְּרִישִׁי מְנַהְרִין קִינְגָּעֵב דִּיאָה וְהָ סְפָלוֹ שְׁלָכָסְפָּעָ בְּשְׁבָחָבָבָו
 מִשָּׁה אֶת הַשָּׁם וְהַשְּׁלִינוֹ אֶל נִילָסָה הַעֲלָות אַרְוֹנוֹ שְׁלָכָסְפָּעָ בְּאָ
 מִיכָּה וּנְטָלוֹ בְּחַחְבָּא כּוֹי : (דְּף יְדָעָה ע"א) רַבִּי אַטְרָ לְרִי סְרוּודִי .

1) יְוָם קְוָדָם [כְּלָמָדִים מ' . כ'] מְפָלָס סְכָל "יְוָם נִינּוּסִיחַ";
 וְמִלְוָת יְוָם נִינּוּסִיחַ [כְּלָמָדִים מ' ג' כ' מ' ג'] "זְקִירָנָס יְוָם דְּמִילָה"
 ט"ז נִזְלָגָנוֹס . מְנַחְזָה חָסָכָנִיס "זַלְגָּד" פְּתַחְתָּה לְוָלָגָה (בְּגָעָן) סְלָקָנָט עַל
 מִי לְכַפְּתָעָן ; חָכָל נְלָמָח "חָוָל" הַיְנָס מְלָגָנָמָת לְלָל מִינְבָּת פְּרָזָגָטִיל וְלָל
 ג' נִינּוּסִיחַ כָּמוֹל .

בහורה א' ציין ירושלמי פאה ס'ב ה'ז דף כ' ע"ב. וכחוב ולסנינו תי' כהוב רבי 1). אך החכם פראנקל במבוא חירושלמי ערך שירא נבר האכיה שעריך לקרות רבי ועל פיו תקנתו סת ע"ב. רכרייז הס גליך טובנים, מה הכוונה לפנינו הי' כתוב רבי אך הרוב פראנקל כבר תוכיה שעריך לקרות רבי. אבל בלתי ספק כונתו כי הי' כתוב ר' אמר לר' פרודוי והרב פראנקל הביא הטלה בשלימות רבי וכל זה אשר כתוב הוא אך לסתור כי בירושלמי במקומות רבי כתוב ר': (דף יז ע"ב) ר' יהודת נשיא שלח לר' חייא וכו' ובハウיה ז' כתוב עיין ריש פיחתא דאיתך רבתי וסקור הטיסור הוא בירושלמי ס"ב רחניתה הי' ע"ב. נשנה גם בפסיקתא דרב' ספקא איתקה ק"פ ע"ב ועייש בהערות שלי; ועין גם בשיטת טומור קczy ובהערות ודרכי השוויט שם הם מהילקוט כי לא מסדר המדרש שוויט רק עד טומור קייח: (שם שם) אולי ואיתוי להון גמורין קרחתא. ציל סגטורא קרחא ועין בפסיקתא שם הערתת לא ובשיטת שפט הערתת הי': (דף כי ע"א) חבאי אני אל בית היין זה סיני כי מה היין זה יש בו כמת רטינונות וכו'. טובא כלוח טוב על שהיש בפטוק חזת. רשות בטיקוט טנדליין את עושיהן הנני טנדליין לומדיין ובטיקוט אין דרכו להנחות אלא בקנקן מרועע. הנני שם אלא בכלי טוב. ובמקומות אלו בעוף כשר חני', שם אלא בגין טוב ונראות כי הי' לו סקור אחר 2) (דף כיא ע"ב) בהערתני הביא בילקוט והשע רטו תקניהם מציין על הטעמר הזה פיר [ר'ת פסיקתא רבתין וטעות טופר הוא ציל איתך רבתי והוא בס' איתקה ייעיב. טיס אין בגין רק האזין פסיקתא רבתי נשפט טיקוטו ושיך על הטעמר של אחרים ר'יא ורנלי תרתי וכו' והוא בס' ר' פ"ג ועל ר'יא ורנלי תרתי של לטלך שהי' לו בן חסן הצוין איתקה רבתי. (שם שם)

1) נס פעות בדפוס ויל"ל "ככ" עין נום כתקונייס. ול' נמקוס לב נם ימלו כתנו ל.

2) נס פ"ס פ"ס יט להוכיח מז' גני' מהכם כיחס לפניו לו סגינס הצען כל'ט מה פטעמו נטבם ... סמו"ע.

הערה ח' הביא כי מבא בילקוט האוינו רטו תתקטה ומוציא מגלת אסתר. והיא טעות וצילה רות רבתה. וכן העידות נז עלי זה בוגלון הילקוט שלי (דף כיז ע"א) דורתי לי זשיה וארשתיך לי לעולם וכמה ני פעמים כו' טובא בלקח טוב בפסוק זה. (שם שם) העורה א' כתוב עיין בילקוט המכיר על ישע' א' כי במתה שטביה שם בשם אלח הדברים וכברויות הרבה ליתא עיכ. באגרת בקרת צר ג כתבי כי בוגנת הטבורי לתריש דבריות הרבה רבת פג אות ז' והמלות החסודות בילקוט המכיר יש להשלימט עפי המדרש שם (שם עיב) העורה הי הביא עיין ילקוט הטבורי ישע' מיט ייד שטביה שם בשם מדרש דשחניע עיב חטoil את ילקוט הטבורי על ישע' כתוב בחוראות שלו מדרש דשחניע זה מדרש בפני עצמו על הפטרות והוא כאו חלק העיקרי. ושורש חספיקחה דרייכ ואינו הפטיקה ממש כל ווית הלך אחריו בזה ועיין באגרת בקרת צר 11 העידות כי אין זה אמת ואיננו מדרש בפני עצמו רק מה שהביא המכיר הוא לך כו' כן הפטיקה דרייכ פיסקא ייז דף קב"ט. וייב הפטרות מסודרים היו בפני עצמן ולכון יכנים המכיר בשם דשיח נוי עפ"י סי' התשׁוֹדוֹת זעין מה שבכתבי שצ' צר 7 (דף כיז עיב) עד שהביאו אל בית אטי ז' אייזאל הרד הורתי ז' בית האקרש הובא כן בלקח טוב בפס' הזה (שם שם) השבעתי אחכם כו' מובא בלקח טוב בקצת שינוי (ה' ל' עיב) בהערה ב' הביא זיל. ורעד כי ראיתי לבעל ייד יוסף שנכתב בהקדמתו לתריש אנדרת בראשית (גיארישי תרלו') טנן ביד רשי היה נמצא מדרש אניב ומצעין לרשי איזב כ"א. ייא והיא טעות במחיב כי רשי נאין על ביד או על וייד בעל בראשון נעלם מאמת כבודו כי ההקדמה אינה מבעל ייד יוסף (היא בעל עין יוסף וענף יוסף מר' חנוך עניאל ז"ל) רק מהברה הוא הרוב מטה' אברחות זיל בן הגאון הדאץ' זיל זונרטה בווילנא כישנת הקב"ה עם אנדרת בראשית שהוציאה לאיד הר' אברהם הניל' אהיה נדפסת שנית בזאלקוניא בישמן פרק ז' ע"ז ר' יעקב בר' גסטהי הירץ מבראדי ותרפס את ההקדמה זו' אברהם בן הגאון ציזילנא

וחביד את שם הר' אברהם נס השמייט מהתקדמתה כל מקום שטוביר את שם אביו הנגיד זיל עיין בארכיות מיש במבוא התנחותם דף מיב עיב בהערה י' ובנראה נס הר' חנוך זונדרל חניל לא ידע ואשם והדפסים את התקדמתה בלי זברון שם חברה]. ואשר הביא כבورو מן התקדמתה התייא כי ביר רשי היה נמצא מරוש אגיב בו' הדברים חתם הם דברי הר' אברהם הניל וכוסל רבינו בספריו דבר סעילים (עד 28) שיצא לאור ע"י החכם הטהול טויה שטעון משה חאנעם בזוארשי. כבר העיתות בכתת תלמיד (ח'ד עד 58) כי רשי לא כוון כלל למראש אג'ב. והמATTR לא נטא כלל באגיב רק במדרש ביר פ' ל' אמר הוויה כוון רשי ז"ל וציל בהנחת בראשית רבת ועין בז' ולמאמר הוה כוון רשי ז"ל וציל בהנחת בראשית רבת ועין נס באחרותי יריעות שלמה הערות והוספות לט' רב סעילים (נדפס ע"ז הניל בזוארשא) עד 10. (דף לא ע"ב) בהערה ב' הביא בילקוט על תגלחת אפטר רטו אלף מז מובא מאמר אריך על צורת כסא שלמה ומצוין עליו טדורש ע"כ המאמר שהביא הילקוט נובע מן מדרש טנים אחרים [שהוזאת לאור בספר דאנדרתא]. נסתה ב' דף ביט ע"ב ועייש מה שהערותי בהערה ביר (שם שם) הביא ורשי מלכים אי י' . ייט כתוב וכל צורת הבסא מפורשת באגדת תגלחת אפטר כוון מביادر בתראות שני ע"כ. בפתח דבר בספר דאנדרתא הבאת רשי בפי' מיא י' ייט אביה וכל צורת הבסא מפורשת באגדת מנילת אפטר כוון למראש אבא נריין ועייש בהערה ו' התבאת כי דברי תרנומות נובעים מן טדורש אג עיש (דף לא העיב) מה יפו דוריך. אחומי בלה איר יהנן בור בלקט טוב על שתיש מבא איר יהנן בשם שהבלת אינה באה אלא בתבשיטין כך ישראל איןם באים אלא בתבשיט. מה טובו דוריך מיין מה הין מנדרל את הגוף כך ת"ח מנדרלים את ישראל שבן אטר אלישע לאלו שטנים של קרש שטן כהונת ושטן מלכות שאין לכל אומה ולשון ביזא בהן עכילד (דף לא ע"א) בהערה ב' הביא והילקוט

שהיש רטו חתקאה אחר שטביה מאחר אחר מתוחמתו והגוא לפניו בס' ב"ח (רית כי תשא) כתוב ריא אומר כי והוא מכבי שלפניו . כי שס ליהה המאמר עיב המאמר שהביא הילקוט מתוחמת לא כוון לתוחמת הנדרס מבבר כי לא ראה רק בכל טקים שהביא התוחמת בוון לתוחמת הקורות שהזאת כי חסר אל לאור עולם והמאמר שהביא שם בשם התוחמת היה בתוחמת הקדום כי תשא אותן ושם נמצא כטו שהביא הילקוט בשם התוחמת ושם בהערה ס"ג העירוני ר' אלעוז אומר גוסת וכ"ל בתוחמת הנדרס מבבר בית אותן י"ח נשא שורה שלטה וכ"ל (ר' א אומר גוסת וזה הדבש של צוטים יש דבש שהוא נקרא אופיס] בשם שהרבש טעהה כך אח מעילה מכל האותות עיכ1). لكن לא שאב הילקוט טן המהרש שהיש שלפניו בכבי . (שם ס' נעשה ר' חנינה ורב פנא טובא גם בלהקה טוב על שהיש ושם חביה מיל ר' חנינה ורב פנא חדר אמר נן גועל זו תורה 2) שרוונה לנן גועל עד שיבא חכם ווציא פרותיה נל גועל טעין תחתם זו תורה שהיא דומה לטעין חתום עד שיבא החכם ויפתח אותה שני תורת חכם מקור חיים . וחדר אמר נן גועל אלו הבתוויות שאינן פרוציט בעיות נל גועל אלו חבותלוות שענשות פחהיהן לבעליהם . וראיתי בהעיר א' הביא רוזט בשוויט טוטור קבץ נרט להיפנק נן געל אלו הוקרים וכו' מה שהביא בשם השוויט טוטור קבץ יש לתקן טוטור קביב אבל דברי השוויט הם גומטו מבעל הילקוט כי חשוויט גסוד רק עד טוטור קייח עין מבוא המהרש שוויט אותן נ' ודרשות על י"ר טוטורים נשלמו טן הילקוט טלה בטלת דברי השוויט מה במוטר הוה הטה נלקחים טן הילקוט תחיליס רטו תעט"פ עין בסරוש תחיליס שם בהערה ייב יג . דף ל"ז עיב) שלחין סדרם רמניס את מצא שלש מאות וששים

- 1) סילוקם מפיים : לימחי פלאט פ██וק נחוכך , ונס זה מימח סס , וגדילך טכ"ט הסטר טנטם נטנגת המעהיק המועל .
- 2) זה חפל לאגינו סס ולרי' לחקן ע"ט קל"ט כמוי .

ואربع מיני בתיהם שלחיש היו טקיסין כו' והעיר בהערתה נ' בילקוט דסום ואלקוא נרט שבת'א ותוא טים וציל שכיד כמו שחוא לפניו. ואפשר שכן היה נתוב בילקוט שלחיך בתיהם שלחיש ובשננת המרטיסים נעשת מון שלחיך הטלה שכיה עכילה למטה רב רוחץ הוה 1) כי בכל הדטוסים מהילקוט כתוב: שכן הוא אומר וכדרטום ואלקוא קער המרטיס והציג שכיה ובלקח טוב על שהיש הביא רק והוא סביבות ירושלים בתיהם שלחיש מלאים מכל טיני בשטחים [רף ליט ע"א] בחורה ב' הביא עין ילקוט איבט טוף רמו תחקיך מה שביא בשט חסיקתא רבתיה ע"ב. המטר שהביא הילקוט מס' ר הוא ספקא ט"ז.

(דף ט"א ע"א) חורך חר לאומות ורך לישראל. וכן גדרש בספיקתא דרייכ ספקא רני עקרה (דף קג' ע"א) חורך מהו חורך זה טלק המשיח שחוא חר לאומות ורך לישראל. (שם) ולאטוריים סכת קוח (ישעה ט"א א') מפקח לישראל ופקחה לאוהיע עיב הזרוש דרש קוח כטו קוח בהיא. (דף ט"ז ע"א) 2) אומה שאויה אומרים לה שובי שובי.

1) ימן ציון לתינוכת "סכת'ה נחי טומיס ה'ו מקיסין" וכו', סוס הנס, כי אף אם נגמר טחנת לחם מגן [גמלת טס] קלחמת נפל הילקוט נתינוכת שכן הול הומר . . . עדין מפל היה מלא ועכ"ט כך נליך לנדים טס פכנ קיט למיל טס'ד נחי טומיס וכו', הוו כמו שהעילומי חי טס, אבל הילקוט טלפנינו חטף המסתך כזה, וכטפנוי טיגנו טס, מנומר טמלם טכיה כו' ל"ה. וחס היין גמלת כהה אף נחד מגדפסיס נדע נכרוד ע"י מדרכם כי זה טפנוך נפל נכל הספלייס. ועוד נס הלאון בעלמי שכן כו' הומל וכו', קסק, כי על מה אושג וקל טכנק "סכן" למיל פלפני וא הין טום קיטול עס טל זס, וחלט כונתו טקן הומל גמדרכ טה"ט, חי' מפל טס חי'ת טס'ד גמל. קמואל.

2) החקס סמגון וסמנקל מושל"ל ט"ז טעכטעל נ"י שולינו גמתקנו מן כיה ניטן דכלי טהו, כי כמחלל על הסני עינך מנגלי

עין נס בثانומתא הקרים במדבר את יא , (שם ע"ב) שורך
אנן הטר אלו הטנחרין . עין נס בثانומה הקרים ריש כי
תשא ובהערה אי ב' . (דף טיה ע"א) זאת קומתך . בילקוט סוף
רטן תחקציד מובא : זאת קומתך רטה להטר איז אבוח נשט
שעשית נס להטר לבניה ובישתי את שונאות כך אני עתיד
לעשה לכם נס ולכיש את שונאים , ושריך לאשכולות זה
חנניה טישאל ועוריה . אין ספק שהוא נובע מן הטרוש שהיש
שהואיל ונשפט לסתינו , (דף מ' ח ע"ב) בהערה אי כח בעין
ילקוט יחזקאל רטו שטיא מה שמביא בשם התנוחמא - ע"ב
הילקוט כוון לתנוחמא הקרים קדושים אותו זי . (שם) דקלטינט
טלכא צד עכין וחמי קרניהון ברהב ושלחן לאפריקי בסוף יג
שנים הלכו לבתריהון ע"כ , בירושלמי שביעית ס"ט ה"ב אשר
עין רויים נאמר וחמי קרניהון בכף , ולא בוחב . נס נאמר שם
זבוסת תלתין שני ט"ז לסתות שלשים שנות והטפרה הביא לסתות יג
שנים , היהת הגני לסתות תלת עסרי או תליימי שפי שלש עשרה
גס במקום לבתריהון הגני בירושלמי לאתריהון ט"ז למקומים ,
(שם) ר' THANOMEA פתח לב חכם ישוביל סיתו בו העיר בהערה ד'
מה שמצוין בילקוט סוף שהיש ספיקתא רבתי כוון לטרוש
חוית ... כי נמצא קצת דומה לו בחזית פ"א ע"כ . הצעון ס"ד
בילקוט שם מוסף על ברוח דורי אמרו ישראל לסתני הקביה
רבשיע ערוק מזיח בישא ואיתה לך לרוח טבא על הרי בשטחים
זה הוא בסיד ט' ביא ומ"נ רבבי THANOMEA פתח הוא מן מדרש²)
שהיש שהוציא רויים לאור וחמי הצעון , אבל בילקוט משלו

[דף מג ע"ח] מונע גס נלקת מוכן על טה"ט דף כי' פ"ה .

2) ט"ז כתט פמליכט קוז כנכל מלכי חמלכה [גד 21] וטגה
טפה מלחי נלווה קלילות עילית ט"ז כתט זיל : וטיגל נמליכט
טיל כתטיליס" ד"ה מה קלינות מתחפשים ה"ז כס מטאיליס' גול
לפנינו לי"ג ע"ח כסוף [ז] פטוק , ועל היליכט זנטמוך טס [גואלך נטולץ]
עין טפל טגי להחכם כרילל ז"ל מונכחים ט' – ו' נ' ק"פ .

רמו תחכניתה במקומות ספיקתא ציל' מדרש וכוון למדרשי חזית כמו שהעירותי במכוא לפרטיכ' אותן ח' ס"י י"א : הילקוט משלו רמו תחכניתה כטהרת לב חכם . מצוין ספיקתא וליהא בספיקתא זונמצא בריש מדרש חזית , ועיין במכוא שם אותן ח' [הערה ב'ב] .

צר 10 במבוא, ואפשר שמן המדרש כי... נובע נס
המאתר 1) אישר הילקוט מביא על יהושע ה' רמז ט'. לא
אדע על איזה מאמר כוון.

1) כוונתי על כמיהה מל' הפס' כיום נזקי לה מחלוקת מגרים מטעיכס, וחתה כמו ע' דיל ט'ו.

כט

להטעיק מהרוב הנזון האטיטי טו"ה מרדכי נימפל ול
שחיה אבדקיך ראנאי וכטוף ימי שבן ככיוו באראנו קיך
יהוד (ספוק ליטו) ושם מנוחתו כבוד .
נ. פ. ז. ס. י. מ.

בן נכנייט הלי גמליליות על מנילם ט"א כת"ז עתיק זולות
זו בעיריהו בגחן ידו מחרב, סיביקי זו מזק זמן כימות טיניס
ל"ע זה מקלות שמי עיני עליו נסנכרה בטעמו, לימייק הומל
גוכבו, הרקי'ן צונטן ערין וחוואר בגחן ובמפעך האנטזיות והליך הטע-
יעיזו כי פנאר דלאו כלח מהוז גאניס וזרהט האינט שזופטן ערין
ימבלח נזלו. וצאמוי לא נס לאונן קאנזזיס לימייק אמאן כי כוּן
להם מרצחית ליזה מלך אסודן על טראז, ואס כי רוננו נמיין נרחבין
כאנזזיס ומלהאנזיס פידוטיס לנו נמיין דו נס אטמליס פרטיס, וזה
קיזזיך מלהן זלהאנזיס טאנזינו ט"א רונ נס נזובס נזאף הומל
בן גאנס דוחז אטזיז טעט מתחוככ לכנדר כי להזילו כהו סהום, דה
ירזון כלל, ולאטי למ מולן גאנזות נפאל הצע"ז דנאר, כי עזוזי לינס
פינס (אלהן זאנזיס הפה לאטזיז העריות, וצאיירוף הולען עיין זיש
גאנזזס אבדהו לאנירז אבדהו דה יוש זיש זאנזיס, כי אין גאנז
הארץ וצאנזיז זי נס דרכם רם צוחה פאן גאנזיס פאנז זאנז

נחסל וניחל ופעריהם ובין כסידורו נקליניות ומיון ומילוי בוכנות
ומיניות וולף פְּרִיָּה נעכני לירא מכוון מכוון מקומות ופעריהם, חכל מינו
גם חד ממהה כהמון לין ונטען נב קוליות על כל סלטן צד
טיהר מהוקן וכמוני לאוילו להו לפניו פגורות מדרושים חלשים גס
ימניש... סחדר נכון חכ"ע כו"ת כו"ת מ' פ"ז לילם זיו ג'ז
גמבי הילגנ"ה יכול חונכ"ה :

מרדי נימפל.

מכתב

כלג הנגן מושך נפצעי סיון פלי' חנדק'ק י' פ' ס'ג
ד'ז. כיהודיה וועוד לך מעיד נס האני כי בעיטה לחיי מס' א'כ'
עמתק יאן גוטן טרוועתק ממגו אמדרכות האלה על מנלאה טה'יט ולטיט
כי מסל נ'הצ'טו 1) ו'חליכו ו'שי הנאה ממוקס טה'ול י'ג' וועגת
הגהון לי' פלאטי נימפל ז'ן סי' דהמנא ה'ס רק יונל פיעז לאויל
המדרשות האלה להו ולטיטוי כי פוך פולך וכלה מעט ענט לאטה
מעוס רנה לאוילו למול נמווקס. דנלי הטעומס פה י'ס'ו ס'ג. יוס
ה' כי' ייטן חלפ'ג נפק.

נווט נפתחי דירין דילוי הטעומס פה ק'ק י'ס'ו ס'ג

1) נ'הצ'טו לי'ו חסל, עין נטוף כספל הומפה ג' .

* *

גי'ול לי'ה ל'ה ס'הין מולגנות ה'ו ט'ה מקוס נטאות גאנ.
ה'ג—הנלה כלהצ'ים. ה'ג—חכח נליון. ה'ל—הייכס גאנ.
ג'ע—גן עוזי. ג'ט—לכינו האל. ג'מ—הרגוי תלכות. גמ'ג—
ל' מילדי נימפל. פ'—ספוק. פלאה. פיסק. פטיקה. פ'ל—
פטיקה רנמי. מ'הצ'ג—מהויל'ל ט'ל מה נ'ה'ע. ח'ג—
חלג'וס טני .

טעות לתקון

ג' ד' טואה ; ולח אקלטן ג'ג ולח טקטני

- נ"ל 12. בנטשי נציל [ד"ג 10] נ"ל ז"ה ג).
 נ"ל 13. נל' חינה ל' תבונת כ"ז. קאנטוּן נ"ל (32).
 נ"ל 23. עצמה 1) נ"ל רלה מ"ג הצעיר ט"א נ"ל ו"ז גאנט
 זאנון גלאטוניס חלק ב' נ"ל ק"ה וק"ז וכטאות ט"ז.
 נ"ל 24. וען כי מיה לחקון נ"ל פ"ה.
 ט"ס חיל נכל מוד לאגיהם נ"ל לאניא.
 נ"ל 25. מטה ידו נ"ל ומטה ידו.
 נ"ל 26. וה' נטמי נ"ל וכ"ל נטמי*).
 נ"ל 27. ואטמי נ"ל ואטמי.
 ט"ס פ"ה נ"ל פ"ה.
 נ"ל 28. אטמי נ"ל ואטמי.
 נ"ל 29. מלך האחים נ"ל כלך.
 ט"ס מ"ג נ"ל מ"ג.
 נ"ל 32. האל טמכי נ"ל האל.
 נ"ל 34. זאָן צוֹבֵן נ"ל זאָן
 ט"ס ט' נכוֹן בְּנִים נ"ל ס'*.
 ט"ס חנומאָן נ"ל חנומאָן.
 נ"ל 35. זטמאנָן נ"ל זטמאנָן.
 וכדי ט"מ נאוייה הנייל חלק הצעיר ט"ז כל רזה מניניס
 גאנט האטמי.
 ד"ג ב' מ"ה אומניין טבק"ה מהגנ. ו"ז. פ"ז יוטמי ע"ז מ"ה
 פ"ג, מנילה ט"ד פ"ד וכרכות נ' ע"כ.
 ד"ג נ' ע"כ וגונכ' ליט' ומכרו ע"ז סליז' סיכמות פ"ה מומ' ט'
 [האות מושך טולמה מושך ד"ג ס"ג ע"כ].
 ד"ג ו' ע"כ ע"ז מוד ט"ס ס"ז [ד"ג פ"ה ע"א].
 ד"ג ט' ע"כ הוועדים לנו הון יטעהט נ"ז ע"ז זה יסיד רקיע
 *) רלייחי לאכזרי כי לאכזרי אל באלטס נימה הות טוק"ל קאנט
 מדרס מאַן נאַפְּט, כי כמוהמל טבק"ה הייחו גמזרס מאַן ט' י"ד ולח
 גאנט ועיזן פֿרְעָה כ"ט נ"זון ז"ל נ"ל ז"ל י"ג. ובז אפְּטָל טנְחָנָן גאנט
 יאנטן מדרש ז"ט נטמי.

כיווך לירות כי טן פהו לצייט כמתקיל זו ענ' הכל: "כניות עלהו ופָנו
הין יסועחה לפנה וכו". ועיין הנטומת כוונת צונען פ' חמור חות יג'.
זר יה טה פרט לפני דוחות עז' עוזרני כראן כאחט המגין
צונען ג'י' כמבחן מון פ' חמור לעין נבל פ' לא' ופלריך כוונת
כוונען זר פ' עז' ומסיס: וב'ס הדנלייס מקוטען בס' נפטיקת ג'
וסתה ה-ז' ככמיות טן דוכו טן סמד בס פ' ער' עז' .
בס' ומחמת זכונות עולס הלו ח'ם עיין כיר פ' ס'ם חות פ'
ונטומת קיב' פ' ורב חוק לה'.

דף ייב ע"ה קולות כמוינו מהז'ים עיין פוד ביל ס' ס"ה.
 דף כ"ד ע"ה כיixa טס מהה חחת וכו' ניפ עולפנוי במקצת טעכטעל
 במקחכו פג"ל כי הדרנלייס נמיהיס' גמדראט לך פוכ ס' נה [האחים
 גונען דף כ"ה ע"ב] נסס "מלכת טז"ט". נאיה כי נס. סגנון לך נוכ
 טהוב גמדראט טז"ט כי. ושיין מבוקה נל 11 וגד 24.
 דף כ"ז ע"ה עה טי סום כיוס וכחטחות טס. עיין חנומומל פ"ג
 ס' וילך הות ד' ומאט לך סילקוט דכלו ודלאם כמו שכתנחי טס.
 בנטאלט ס'

דף כ"ה עי"ב בנוות מאנציפאציית עין ניל ס' מה' וגייסתם כילקוט
לטמי עי"ק .

זג נ"ז עיל סכום חפלה עין ילקוט ומחמן רמו תחכ"ד דומל
זה כמלה נפס קילמדנו.

זט נ"ד ע"ב ומתק"ל פוקן זקן-טי פעמיס ? עין נמי מדרכות
לכחtes וועכלפטי מעל כימ טלייטי גדר ט"ז.

אפס כלך יפה כעממי עיין נ"ל פ' 5'ב.

זג נ"ס מעלת כ' עין עוזך ערך לו מנו.

דף ל"ז ע"ה בוגליות סכ"מ עין זכויות קטין ע"ה.

דב' ל"ח ע"ג וכטינוק יונק עיין חומסחה כוותה ס"ג.
אט סערכה ה' עיין ינותנמי ד"ה ס"ה ה"ג דב' ד"ז ע"ג ויל' פ' 16
ל"ט אט בגיניסלה זקן ועיין לוקטו ס"י ד"ז.

לך מ"ז ע"ג מי יחנוך עין כתבי מדרכות סס 57 כ"ג.

דף מ' מ עיון העלת כ' עיון נעלת ב', כ. פ. נעלת ב', ט ו' יז.

מדרש שיר השירים

פרק ש ה א

א) ח' צבאות עטנו משגב לנו אלהי יעקב טלה (תלילים טו יב) וישב שלטה נ על כסא ה' למלך (רהי א' ב' ב' ב' כ' ג') (אמור ר' יצחק) נ וכי אפשר לבשר ודם לישב על כסא ה' ? אלא מה כסא ה' שליט מסוף עולם ועד סוף, אף שליטה שליט מסוף העולם ועד סוף וטה כסא ה' بلا עדים והתראה, אף שליטה היה רן بلا עדים ובלא התראה הריר או תבאה שתיים נשים זונות (טליכים א' ג' טז) דיאו שמלך בירושלם שנקרא כסא ה' שנאמר בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' (ירטיה ב' יז).

- (ה) כמלחם סמול מל' מצל ומצל על למלכין, ועין כסוף כספל.
- (ב) עין מלך מיז עלי פסוק ה' ומליך זוטר טס. אך כס סמול מל' קפוט.
- (ג) חינות הלו נמקות נקיי וספסאים לפ' מה טהור נכוון נמליך חייט.
- (ד) בילקוט לכ' רמז הלו פנ מוכן כמלחם טפמי זה וכחול לקום טמליך מיז כהאל העיל נזדק צוֹה המכט דהונעל נ' נמנוע למליך זוטר ד' ר' מקל הייח' למול נפנ' מלך. מחל זה מבית סיליקוט מלח נמליל נמל' כמי' וכח' לקום מכות רנה על פסוק וייטנו לטיס עיט' ונכסוף נמל' טס סמול מל' ר' טמן נירוטלס וכל' וכח' נקם מליך נ' טפמיו ופה נזון.

מדרש פרישה א' שיר השירים

ד"א א שיר השירים (ויש"ה וירבר שלישת אלפים מישל וייה שירו חטשה ואלה, במלכים א ה' י"ב ... ה') אלא שירות הרבה העשה שלטה ולטה ה... לפי שיש בו שכחו) של הקב"ה ושבחה של תורה ושבח ב' של ישראל ג'. שכחו של הקב"ה טניין? שני ראשו כתם פז וננו'. (שהיחס ה' י"א); ושל תורה דכתיב ודכלו עלי אהבה (שם ב, ד) וטל ישראל ר' יוסטאו בר שעוניים כשיניעו מראש אמונה (שם ד, ח) ואמרי ר' יוסטאו בר שעוניים כשיניעו הנליות (לטורייבו) (צ'ל לטורי) אטנון טיד עתידות לוטר שירה דכתיב תישורי טראש אמונה, ולטה כל השירים טרווחים והיא דאוקה? אלא עלי שרטז (שעתידים לעונש דכתיב) טצאווי השוטרים הטובבים בעיר וגוי (שם ג, ג).

ב. ישקני מנשיקות פיהו אטר ר' אילא ה' יש דברים שימושיים עליהם ... אלא אלו דברי חכמים שנתנו מפני הגבורה שני כי ה' יתן חכמה טפיו דעת ותוכנה (משל).

ה) כו סימן על מהלך חייו טעם יונאי ל��וז נטעס ה"ז, ועיין מכו.

ג) כמholm כזה ליטא למ' נלבש ונה כוותה ושין כהנעל סעלה כי. וכעל קילקוט מכילו לייט טז. וזה נקוח מז. ונס קלקטוי פ' כהנעלותן מכיל זה כמholm נאש מדרכ טס"ט ובונחו על הס"ט טפנינו. וכמחלל חאל לאלאזumi [פייל אמ"ק] וכן כמholm כילקוט הילר כמחלל כס מקורו כמליך זוטר כהאל כפייל מהלייז כהנעל.

ג) וטנת ד' ה' קנון גליות ניל ופסל כפניט.

ד) דכתיב כטונגה בין שחוזיות (טייל ב' ב') וזל קיבוץ גליות דכתיב מסוכי וגוי וכו' ניל וכן טול לנכון כילקוט.

ט) יוטלמי טביית פ' סוף ט"ה {דף לו עלי} וסילקוט על טיל כסיליס ל' פקפק גרט לנוי יוסזרי ומאות "כל צויניס" מסל וכנא-ט פ' לנטיעת מיז גרט טונס. ומחלל זה אונח נכס"ז זיל טיל ל' מ' ונהמת טגילטס מזונצח.

ו) יוטלמי ציז פג ט' [ה' מה עד] וזל פיו כופץ מינם

מדרש פרשה א' שיר השירים ב

בו). (ומניין ? שני, ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל. (תלים עח, פ) *) ומניין שהקביה טחוב דברי חכמים יותר מדברי תורה ? שני, ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל, ויקם עדות ביעקב זה דברי הכתמים אחר כך ותורה שם בישראל אמר הקביה אעפ"י שהן נתונין על פה, מעלה אני עליהם כאלו הן נתונין לפני (בכל יוס), משל לאיש שפתח את הטעים לתוך גנתו וילך לו, שאף שהוא ישן טשקה אותה כך אמר הקביה אעפ"י שהן נתנות בע"ס כולם סוטאין ... יותר מזה שמעו מפי הגבורה,

*) (רשב"ג) ור' אליעזר ורבו יהושע אומרים דבריהם נ' שהם טcosaין טן הבריות נתגלו לר' עקיבא וחבריו דכתיב מכבי נהרות חבש ותעלמה יציא אוד (איוב כח, יא) יציא... מבכי נ' את טזא בשעה שנגלה הקביה על הר סיני ירדו עתו ק'ב ז

על יקס. לך מס' כניכס ל' "לה", ועיין כדלי ע"ז לך פ"ה ונחות' מס' ד"כ מ"ט ומס' ג"כ כניכסה מה לה. ועיין פלמגעל מנוון כיוכוזמי עילך ל', פילג' ומפני פול ילקיט פלפ' זב ונחות' ס'.

ה) בפס' זלה ימיכס ונחנכה נמשות. וכחות' נדרת נחופן מהל. ג) עיין פטיקמל דל"כ פ' פלה וככעלווה בס' להה קעל , ומכדו נזה דרכי הכהס מהרט"ב ! על כיווך נזה נחמן חבס עדיף מגניך, ועיין הדר"ג הויה טעכונען נומחה ב פ"ג. ונמלהס נמ"ל פליק יג [סימן ז] מונח סמלה נמס כ"ה ועיין נפילות מבלז'ו וכוח דקוק . ועיין עוד פטיקמל רכמי פראט פלא.

ג) פינמות הלו נחלות טיוולות ועיין בס' נמלל"ג. ולע' כי נס פ"ז סימן זנקודות על הכלון לייס פינמות פקייז מטאפעזות.

ה) עיין פטיקמל רכמי פג'ם ממן הוכס מלן עס' כקנ"ז וכו' (טזיקמל דל"כ פבוק זתלב קבליצי . ובגאנטומל כדר גלאס המהמ נמס ל' יהאנז'זס "סיט לנול". וכטזיקמל דל"כ פ' נסמו : ל"ה נס *) פטיג מאטנטס פ"ז עד מלך. לפ' דערוי כיה קפוג דן , כמו דזום נבניש.

מדרש סרשה א' שיר השירים

רבוא מהיש ונטר לכל אחד ואחד מישראל שני טלאכים אחד טימינו ואחד משטאלו, אחד אמר לו אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלhim וגוי (דברים ה, ל"ה); ואחד אמר לו ידעת היום והשבות אל לבך וגוי (שם לט). באותה שעה סתח ה' הקב'ה ז' רקיעים והראה להם לישראל כל מה שיש בתוכן. מיד יצא בת קול ואמר להן הבו לה' בני אלים (תל'ם כת, א) מה הבו? אלא הביטו בני וראו כי שני ותאמרו הן הראנו ה' אלהינו את כבודו (דברים ה, בא) והיה קול יוצא מתחוך ז' מחריצות; מתחוך ענן, מתחוך ערפל, מתחוך זיקים, מתחוך ברקים, מתחוך חשך מתחוך רעמים ומתוך האש; אחיך נחלק ז' הקול לוי' קולות ווי' קולותנו נחלקנו לע' לשונות וחיו אוּהָע שומעין את הקולות בכל אחד ואחד בלשונו הריד יודך ה' כל מלכי הארץ כי שמעו אמרי סיך (תל'ם קל"ח, ד)... הקרובין היו שוטעים... כי מי כל בשור אשר שטע קול אלהים חיות מדבר מתחוך האש כתוני ויחי (דברים ה, כג) ונosalין על פניהם; ותרחוקין הייתה אוחזתן (טרטורה) ציל רעדת והי'... להם כך...) וכן יש עונשים בתורה וכך וכך מצות יש בה מקבל אתה? וחיו אומרים אשר דבר ה' געשה ונשטע באותה שעה היה הטלאך חורב על כל אוּא מישראל (ונושקו) על פיו וחוזר לפניו הקב'ה ואמר לפניו רבה יע כי טובים דודיך.

ל"י ק"ג לנוכח. אך חלהיל גלט לרמ"כ הטפיס לנכחות ע"ט פס"ב.

(ה) עיין לט"י ז"ע דנראים ד' לה בכאן טט פחム לה' לקיעיס וכו' וללו טטה ימיidi כמו טהו לפניו.

(ג) כהנומחה [דפוס ויליאמה פאנק ט"ג] לסדר טמות מניח זה סמל נס לבני יומן. ועיין מלשח חווית על פסוק יתקין.

(ד) ל"ל טגה פעמים קול נצל גמור כט פנחים, כיון כן נטה טגה קולות נתמכו נצל פיעי ניזס מתן חונה.

(ה) נחות מוגה כען מלאך זה נטס ל"י פ"פ יתקין.

(ו) חמיכום טכנרטוי נצני חלוי מדורג [ט' בטחוי לפי-געין].

מדרש פרשה א' שיר השירים ג'

ג לרייח שנגינך טוכים, ביוסף בן יעקב הכתוב מדבר בשעה שטכרו אותו אחיו היה ריח בגדיו מפעפעו) בכל ה[ר]ונך בכל ארץ טקרים והיו בנות מלכים יוצאות בגדו אותו הריח (רכתייב) בנות צעדרו עלי שור (נראשית טט, ס) וכתיב הנה העיטה הרה ויולדת בן (ישעה ז, יד) לטה היה יוסף דומה? לצלוחית שהיה עליה סקק ולא היה ניכר, ג. כד כל זמן שהיה בבית אביו לא היו מעשי נכرين, וכיון (שהורק) מגלי אל נלי וחלך בגולה בעוגנות מיד נקרו מעשי.

אטרא הכתוב נער חית קנה עדת אבירים בעגלי, עמים מתרפס ברצוי כסף פזר עמים קרובות יהפazon (תלים סה, לא) נער חית קנה זו היה הרביעית שכל חכמתה בקנה; עדת אבירים בעגלי, עמים ששחטו אבירי בעגילים שאין להם בעליים; מתרפס ברצוי כסף, שתבעו מהן מטון על מנת להצילים וכיון שנטלו מטוגם הרנו אותן; פזר עמים קרובות יהפטzon, טי גרט לישראל להתפזר בין העמים? אלא שהיו רצין אחרי המחלוקת וכן את מוצא כשבאה מלכות הרשעה וישבה בירושלים, תמיד שלחה אצל טנחרין איל הביאו לי ספר תורה ובחנו אותה לפני, וזה קוריין בו עד שהגינו לפסוק (ז) זהה ונגב איש

(ז) יוסטמי מנכלין פ"ז כ"ג (דף כט ע"ז) "ו כי אם כימנו מפעפע". וכפსיקתו דלי' פ' והלמך ליאן: הכלים יונת ומשענע.

(ז) עין נלהcit לכא פ' נח.

(ז) נמזהת: ולל כי ריחו גודף וכזופה: ריח גדריקס יפה ונכל.

(ז) ע. יין פכים קיח ע"ב כטינוי קלה. ועין ילקוט חוליס רמו קה וטח חכל ליאן. ועין עוד ילקוט דניילל כי מלך ס"ד ונ"ל פ"מד.

(ז) נפנין ע████ כבוני מלכות יט. חילופי נומחות, נלהcit גה זכלוגס לפי עדות הרכזין זיל במלילה מפשטייס על פ', ונובג ליטס ומכלו ונו', עין קופפה ית למלילה קונהה קחקס מה"ט ג"י טך לפנינו ליה טס, ה"ג ליאן ע████זיאע (מענש) בנטס דנאל. טלית כס מניס נחיכס רכח כ' ב' נא קהוון: ל' יטעהל, ל"ג ל' יטצע, ל"ג

מדרשת פרשנה א' שיר השירים

ומכרו וננו' (שיטות כא. טז) כיון ששטעה זה הפסוק אטרה להן אני טבקש לטלטול פכירותו של יוסף מכמ' ; כיון ששטעו לאלתר וברחו כולן. כיון שראתה אותו שכרכחו שלחה הקוסטוז אליהם זיבא ; אצלם ומצאה את ושבג'ור' יהושע ור' ישמעאל ישבין בעורה ונושאין ונותני נhalbכות רפסח . כיון שראה אותו רשביג רתחליל לככאות ^{ה)} אטר לו ר' ישמעאל מפני מה אתה כובח ? אל ולא אבכה שאנו יוגאין ליהוג במנלה עריות וכשופכי דמים וכעובי עכודה זורה ס' ולא עוד אלא חמש טאות בתים טופרים היו בביתך ולא היה באחד מהם פחות מהמש מאות תינוקות ^{ו)} והן היו אומרים בקולטוטים ^{ז)} הללו אנו פנקרין את עיניהן וכיון שנגרטו העונות (היו ז') כורכים כל אחד ואחד בספרו ושופין אותו וככלום לא נשתייר אלא אני וקרא על גרטיה]. עיני עללה לנפשי מכל בנות עיר (אייכה ג')

גן בגה, ל' הלאס כמקודמן, ל"י כנמהוס, ל' הגיאן גן מלדיין, ל'ס גן עוזי, כ"ע, אלה נוכת לבי מלפון . ונופם זה מפליס כמעט עס ככ"י פלפינו . גנוכם הבני כוה נמלת צו"ט על מזוכך ט' ובס מיליס מה ל"ג גאנ"ג וכחט ל"ט ל' יוסי. גנוכם כמלייס נמלת נפיום הילא מזוכך למקוף יכ"כ וכס גאנט נחת ל' במלון גן עז' כ"ה גן טמונן ול"ס גן חכיגלי נחת כ"ט . והחת כ"י כנמהוס כ"ז ג"ל . ניחל דנליו נלהט כי מחלט כפיעט כזא פלאן מכ"י פלפינו . זונת זה הוועג גוון נכפלו על קלנטום דג ק"ג עוד מדעת הילא מזוכך גנושד על עצלה ס"ט, ח' לינו כי לעין גו .

ה) מסכת פמחות פ"ח : וסיה ל' יאמעלן צוּבָה, ונמלכ"ג ג"ב כ' מ"מ וכייס רבכ"ג ניכת וכן נטההיל פ' ג' .

ג) עיין מקומות בז'יני עלייכם נבעלה פלפוי זה .

ד) עיין ליכך רגה ג', ומײן גלפין לה"י מ"ל נלטצ'ים. ועין יロז'מי הענין פ"ד דג סיט פ"ה בס' גנוכת על גכון .

ה) נילופני זט נפ"ג דקעניהם : נהאניס .

ו) כן שול' לנוין נילופני פ"ד דהאניס ומ' צו פרנץ נפינס;

נזרית פרשה א שיר השירים ד

נא) ולא אכבה? אל ר' אני איני טקבל עלי ערד שאני רואה
אם נגורה הנזהה עליינו טלטולה אס לא. טיר ^{ח)} טהר את
עצמו וטבל והזכיר את השם כטילודים. באותו שעה הקיפה
אותו חומה של אש וראה את עצמו כאלו הוא נתון ברקיע.
פצע בו מטטרון, אל אתה הוא ר' ישמעאל שהקביה משתחבה
בך בכל יום ואיטר יש לי ברייה בעולס ורומה לך? אל הן, אל
למה באת? אל לשאול על הנזזה שנגורה עליינו. אל אם
על הנזזה באת כבר נכנסה מדת הרין לפני הקב"ה ובידו סנסן
אחד ובתובבו וגנוב איש וטברו ונמצא בידיו וגוי, כיון ששטע
זה הרבה מטטרון אל וכי לא מצא הקביה מיעקב וער עכשוו
בכל הדורות תובע דתו של יוסף? אל חפש הקב"ה ולא יצא
עשרה כבני יעקב אלא אתם. מיד נזלו עיניו דמעות וירד
לאלתר בא הקוסטר ונטל אותם והביאם לפני הרשע וכיון
שראה אותם גור עליהם מיתה (להרוג), ורצה להרוג לר' ישמעאל
תחילה, עטר ר' שטען ^{ט)} כי ואל בחיך התחילה כי תחילת
פני שאני גדוֹל טפנו שאני נשיא בן נשיא. התיז את ראש

ח) כפי האגדה פ"ה שאחמל זה למקול נ"י כמה נזכר בפיזט
כל "הלה מוכלה" במוסף יוס פנסונייס ה' סמוך דרכיס כוונת
מננו. עיין געל דף נ' ועי' טלית פ"ג
ב) לפי סדר הזמנים מה לתק"ג לחוד וסה' ליכוטימי במסכת
תעניות ס"ר למוד. וככל עמד על זה נעל טלית סקללה עין גוד
נספלו על הרכבות דף ק"ג. ולעת גלפן דס"מ"ד דף קע"ב פ"ה.
כי ר' טבזון פגוז בז עארה כתם כוּם חייו כצב"ג. וכנהו היגינה
לפין כל הלה סמכוון, הצל נה נסת קנטמס ^{ז"} נל כ"ס[כ"ג] ולי
יטמעל סקללו כלהזונה על קדושה טמו יתכלך. וכן חכין מה טבל
לפ"ץ. ט) פופטה פ"ג ממתכם סוטה. ט מען ויטען נק פלוי,
וזהר חוכמי למכנין; ג) משלמה מטבחיס טל פ' מה ענש חענא;
כדר כי ר' זר' ול"ט זריהם להרג; ד) מסכת טבחות פ"ח טמען
ויטמען למכנין [חכ' מלך; ומכווי נקטה]; יוסטמי סוטה פ"ג

מדרש פרישה א שיר השירים

רשב"ג ונחלבלך לישונו בעפר. נטלו ר' ישמעאל והיה שחבקו
ובוכה ומנשכו ^{ה)} וקרא עליו הטקרה וינרס בחוץ שני ואיכה
ג, טז) . באיתה שעת תלמה טרווניתא אחת את עיניה וראתה
לר' ישמעאל שהוא היה נאה ויספה ליוסף אטרה להן ^{ו)} אמרו
לו שיתלה את עיניו כדי שאטבל בו ואני פצלת אותו ולא
קבל ר' ישמעאל. ליוון שאטרה כך פעם שנייה ושלישית ולא
קיבלו ר' ישמעאל. ביוון שאטרה כך פעם שנייה ושלישית את שכרי
בעוהיב: כיון שששעה הרשעה כך אטרה להן הפשייטו לו צורת
ס פנוי, ויפשייטו אותו מתקום זקנו עד שהניעו לתקום הנחת
תפלין צעק עצקה גדולה וhortיע את העולם כלו אמר לפניו
רבען כל העילטים עלי לא חחת יצחה בת קול ואטרה, אם
תקבל עליך טהיר טומב ואם לאו אני מחויר את כל העולם
כלו כתו ובהו. מיד קיבל עליו באחבה.

**השלישי (ר') חוצפית ^{ז)} הטעונגן וכשהיה ר"ע רואן
קרא עליו הטקרה הנה יסיפית מבני אדם הוועך חן בשפטותיך**

סיד שמונן ויטמען למלכו [נס פג] מבל ומכווי [וכו, ז] בכלי
טומח מיהם ע"ב שמון ויטמען למלכו ומכווי לקצלו; ס[ט] סנדליך
יה ע"ה שמון ויטמען למלכו ומכווי לקצלו! ז[ו] מלך מזית
על ס[ט] חס חומס סייח שמון ויטמען ז[ו] וטהר מכוכבי לקצלו.
וכמקומיות הצל כה נטט פט לטב"ג [מלכל מוקט מהל כפוג ר"ג]
כפיוות הלו סט. ה) מבל שממות סט: וכעננו לטב"ג ז[ו]:
הייכך רכשה כ' כ': הילין נ"ב ט' מ"ה וס"ב פ' נ"מ [עיין מכיל מה סט]:
ג) גיטין ז' ט' ט' ז) מלך טויז מזמור ט' : ס[ט] פלט"ר פ' ז:
וכטמפסנו הצל לטכין ולוי וכ' ט' ט' ז' עוז פלאז נדלות טוף סלאז
חנניות וכטמוץ יכול עוז.

ה) סט צהרכין מגפתו ומתקנו וכוכב.

ג) עיין נמסח חולין קליג מ"ה וע"ז י"ה ע"ב וכפלס"י זל

ט. ד) חיון ספק ט"ל טויכ פג'ו.

ז) שיון חולין דף קמנג ע"ה קידוטין לט עכ' ומוספ' כוכבות נ

מדרש סדרה א' שיר השירים ה

ונתלים מה נ'). והוא היה יודע בע"פ . . . תפשו אותו במערה ותלמידי חכמים מקייטין אותו הרנו אותו ואחיך הרנו אותו. הרביעי זה רבי הנחותם ה) אמרו עליו מיטיו לא תלך ד' אמתות בלי תורה ; ולטה נקרא שטו נתום ? טפנגי שהיה מוציא ד' ערבים כלחם וטצאי אותו בורה בדרך והרנו אותו החטישי ר' בן בכאנן וכך אמרו עליו שבכל מעשייו היו לשם שטיפס) אלא שנדל בהמה דקה. והאיך עשה כן ? אלא פ'א נחלה בנהרונו נבגש הרוסא אצלו לברכו, איל אין לך רפהאת לא בחלב רותח שהיה גונח. מה עשה שלח ולקח עז וקשרה בכרעוי הטמה והיה יונק טמנה חלב רותח. פ'א בקשׁו חכמים ליכנס אצלו, אמרו האיך אנו נכנסים וחלסטים עתו בבית. כל ימי היה מצטרע על זה ואמר אווי לי שעברתי על דברי חכרי . וכשנת דקדקי אחורי ולא מצאו לו אלא אותו עוזן בלבד ותפסו אותו בין עוזיאו) אמרו עליו על בן עוזי שנשא כתו הששי בן עוזיאו) אמרו עליו על בן עוזי שנשא כתו

- ע"ל דס' מונפיט וכילוטלי מניינה פ"ג ס"ה נholm זס ען ל' י. הגהות
ועין מכוון :
- ה) עיין נעל ל' נ' העה ל' זע' עוד מדקס צו"ט מזמור
ף' וכילוקע חלייס למז פרמה נכס 'ן קופיל' וועלז נחכין געל ססיד
שלך ל' יאודה סנטחים . זע'ין כספוק .
- ג) עיין חומפוח נניך פ"ט כל סענין . זס בנטני דע פ' ע"ה
ונוד ירומלמי סוטה פיט ס"ט וחמואלה ט"ז ע"ג .
- ה) חומפוח נב"ק פית וממס כו' נקוח .
- ד) פין ע"ז מ' ע"ב סנטדרין י"ד ע"ה כו' נטח מיט ע"ב וכפלס"ז
זס מדקס מיט על פ' זס הומה וילוטלי סנטדרין פ"ט סי"ג חיל
סנטדרין כספוק .
- ה) עיין זס לוליגות [ועיין זס פילט"ז] וננטדרין זס לינזיות
ונעורך ערך לנך לגניות. וטיזס כמלונל ונטהו ככלה מל פה.
- ו) עיין ליכס לנחי ב' ומדקס צו"ט פ' ובמסקה מניינה י"ד

מדרש שיר השירים פרשה א'

של ר' יעו) (ט'א) אמר לה וביאי קיתון של מים שארחען את
ידי עד שלא אקרא קיש וכבראה את המים ביריה התחיל
יושב ודורש על (ס'ג) ט' מדר בשעלו טיס (ישעה ט' יב) טן
הערב עד (הכין) (ציל הבקר) והיא עומדת על ראשו, כטוף תלה
עיניו והסתכל בה אמר לה עד עכשוו את עומרת כאן?
אטרא להו הן. אמר לה לכי לבית אביך שא' אפשר לי באישה.
אטרא להו אדוני אזקה להיות משטחת אותה ותפשו אותו
בכיה'ם ורונגו.

השביעי ר' עקיבא שהיה חבויש בבית האסורים ב' שנהו

ע"ב כן עולי כלין ומם, וכליishi נטה"ד ערך שטפון כן עולי [זאת]
מזכיל לחיון דג קא"נ] סמניהם פילקוט תליס טימן ט' [ולפנינו כלמו]
טלים"כ], לא בכת נפקה ענvais חייט טומם דס גליקס פנאלנו כנו^ן
ל"ע וחגליון כן עולי וכו' וסיטס טס "לא מלהזי פנאלן" וכלהמת כוכ^ן
מלאו כן נמדכא חיל פהו אל חד מן המדרשים הקוזמים כוון ועיין
מה פכטנמי מוש נמנוח.

(ה) עיין מסכת כתנות דף ס"ג ע"ט. ינותן פ"ג ע"ב ונחות'
פס דס"מ פיחקיים וכליותלמי טזיה פ"ה כ"כ. ועיין עוד כ"כ פ' ג"ל
וכגה לחיishi ביזחין [לפיטס וכו'] כט"ה דף כ"ג] ערך לר' נ"ע טנאכ
והס ב"ע מהקה נפאו נתוכה טליה מרווח עס נת ל"ע ולט נטה כדריחת
גסוטה (ב') ונמדכא מצלוי פ' וחקס נשד לילה. זה פלאון נגעמו מניהם
געל טז"ד פס ונعلن מ"ל מניא פ"ז "לא מלהזי" רכהמת ליחיל פס
ולחסך פנאנחוּטן; המדרש צבנינו לך נחח'ג לו מדרש טז"ס נמצע'.

(ג) הס' פ"ג ע"ל. וחקס נועד לילך" [אצלו נ"ה ט"ז] וזה יוחל
כון לפי הטעין.

(ה) פס' כמלמכי קפוע.

(ז) ינותן ק"ח ע"ב וילוותלמי טס פ"ג מ"ז [ז' י"ב פ"ז].
עליזין כ"ה ע"ב. ברכות ס"ה ע"ב: פאמיס קי"ג פ"ה. סנדליין מ"ג
פ"ה. אך טהיר חנוך כ' טנה לא מגחת ולחפץ טפ"ס נס פס
ו"ע ז' פ"ט. ועיין עוד מדרש מצלוי טימן ט'.

מדרש פרישה א שיר השירים :

זהו טבאים קולמוסים ^{ה)} של קנים ונותין בין צפוני
ומזרחיין נצורות (צ'יל: כדריזת) באש ומזרחיין תחת שהי
ואטרו לו הנח מה שבידך. ובכל כך היה מוסף להם תוכחות.
ומה היה אומר להן בנסיבות יהו עושיהם (מלחים קליה, מלח). וכל
דבר שהיה צריך לו היה שלחין ושאלין לו בבית האסורים
כ) לסוף עשרים שנה יצא ליהוג והיתה עונת ק"ש והיה צוחק
אל הטלך : (זקן או חרש אתה או) טבעט ביסוריין אתה ;
אל (ח"ו) [תיסח רוחה דהתו גברא לא חרש אני ולא טבעט
ביסוריין אני נאלא מוסף ביסוריין ושתח אני במדתו של הקב"ה
[אלא כל ימי הייתה קורא הפסוק הזה והייתי מצטער ואומר
אימתי יבואו שלשתן לידי בכל לבבך, ובכל נפשך, ובכל
מאודך זאקיטם רחמתיהך בכל לבבי ובכל טפוני, ובכל נפש,
לא הוות בדיק לי ועבשו כיון שהניע לידי העת של בכל נפש
והניע זמן קיש לא אקייננה ? לטיכך אני קורא ושתח לא
הספיק לנמור עד שפרחה נשמהתו] באחד ס.

השmini דיח בן תרדיין ז) פ"א גורה מלכות הרשותה שלא
יעסק אחד מישראל בתורה תפשו את דיח בן תרדיין ומצאו
סית בחיקו ^{ט)} הקיפו חביבי זמות ושרפהו. באו תלמידיו
אל רבינו מסור עצך לשטים, אל יכול אני לומר לו טול את

ה) וגטו מזמור ס"ז : קדימות ועין פליג' פ' זיט נצלה
[דף ס"ג] וכעהות פט .

ט) לפניו לגסן מזונת ומקנתי עפי סילוטומי נרכות פ"ט
ט"ג [דף י"ד ע"ב] כי מסה הום למקום, ועין מדכס מצל סימן ט' .

ט) עין אמרת פ' כי מכך . ונמאנת מצל פס ממל מימת
ראג"ג גמלה כי ראנ"ג סייח נסרגן נסרגן . ועין זוק פס . ולע כי
כל מוקס פנמל לר"ע וחכמי שכינה פל עשרה פ"ט וכינן הוב לכוון
מנדרין דף ק"י ע"ב ור"ט דף כ"ג ע"ה .

ט) ספכי פ' טז טו"ט מזוכך לו הנוממל פ' נט .

ט) כל העין בע"ז דף י"ה ע"ה .

מדרשי שיר השירים פרשה א'

נפשי שלא בעונתה? אל ומה אתה רואה? אל רואה אני הכתב פורה פאריך ^{ה)}, ומה הי' עושין לו? היו טביאין ניז' צטר והיו שורין אותן בימים ^{ו)} ונותני על כלבו כדי שלא יצא נפשו בטהרה איל הקוסטניר ההוא (שהיה עימר עליו ביראת המקום) אם אני מעביר ניז' הצטר מעלייך, את טביאני לחי העהיב? איל הן כיון ששטעך לך העביר ניז' צטר מעלייך נפשו באש ונשרף עמו יצחה כי'ק ואטרת ר' חנינה והקוסטניר טווניט לחי העוה'ב. אותו היום טת הטלר, אמרו עליו על ב'ח' בית שהיתה יושבת על כסאו ר' חדש והוא רואין אותו ושמחין וסבורין שהוא הטלר, והטלך היה נרון תחתוי באש ו' ירחים וכשבא הדבר אצל החכמים אמרו צדיק טקרה נחלע ויבא רשות תחתיו (טשל' יא, ח).

התשייע ר' טרפון ^{ז)} אמרו עליו על ר' טרפון שהיתה חרד במצוות וקדש ^{ג)} מאות נשים בשני רבעון על מנת להאכילן בתzuותה ^{ד)} ומיטיו לא נתכבד בכתורה של תורה פ"א נכנים

^{ה)} יכול ימכן: "מוטיות" כלה כל כך נלחמת כפ"ז טס. ועיין מסכת שמחות פ"ט וכפ"ז מסכת כלא.

^{ו)} עיין טס כפ"ז דף מ"ח ע"ג וככל מקום קיימי עליים וטס בגמתקומונג ממיס טלפנינו.

^{ז)} כליכת רגמי כ' ב', וטס לית דמסקין כ"ט וכן ט"ט זולט אך לא מלהתי מי טהורך לך כ"ט כין ה"ט. רק סמן קלה מלהתי ממיס טלמלו עליו גאנלו [גילדיס סג עיל] כמתהמת בכלה טל פולט נמקל [ועיין קומ' סועה ד' ע"ב לא"מ נעלם מן קעולס]. וכן מטה פהלויטיר עד כל מני טנט סנט פדריכ למא הפס' ימן [המחייבים כמלוחניים נמסcin מהליין טל "הלה מזכלת" קוויל לח כ' יכו דס' סנמאס, כן טולי ול"ט מכלל ה"ט; נפי טנאמט כמה טנוגע לטלאס טמות טלאו כנאל קאנחס צ'ל טולס זו למ זו ועיין לעיגן דף ד' פ"ג כעכש כ' ולפ' ס' ע"ט פנלה ו' ועיין מה טכטנו נמנוך].

^{ד)} מוסף לדמות פ"ה.

מדרש פרשה א שיר השירים ז

לובטרטו בשכיעי לאכול (קציעות) ז) (טבל) (ציל שלאובטובה) ז) כב"ש ומצאוו השוטרים והיו חובטים אותו כיוון שראה אין בסכנה איל בחיכון שלו ואמרו בביתך דרי טרטז עתך תבריבי, כד שטעו אשחתחו על אסיהון ואמרי ליה שרי לנו. אמר להו יאתי עלי כל חוטר שהיה נפל עלי דהוינא שרי לבון על (קרוי ז) (ציל על קרטיא) באילין תרתין נהג ריט כב"ש וסיכון בהדא ובקייש ז) ר' אבוחו בשם ר' חנינא בן גטיאל אמר כל יטיז היה מתענה על זה ובאו עליו בעורה ז) והרגנוו.

העשירי ר' ישכב משארית החסידים. וכשהיה ר' רואה אותו היה קורא עליו הטקרה הזה הוועידה ה' כי גטר חסיד (תלילים יב,ב) והיכן נטפס ? על מטהו נטפס ונחרב. ועליהם נאמר יעלזו חסידים בכבוד ירננו על תשכחותם (שם קטט,ה). ר' א' לריח שטניך אימתי ? בשעה שנגלה. חקבה על הר סיני היו ר' רוחות של עולם מטיפות בשטחים ז).

ה) ירושלמי פניעות ס"ד ס"ג [דף ל"ה ע"ג] כן חמת פפס כל כסיפול נלסון הלמי, אך נכל למלינו [געיל ע"ה "ה קערת ה' פדרכו כל נעל המדרת פס לטרכט סיטומי סיירוסלמי נלסון קוזט] [ועיין עוד כספומן] נס נמסכת אלה כל כספוד כזה [נכינוי קפס] נלסון קוזט. עיין "חמאה קונפלטיס" [יגלו להול ע"ש מוש"ה נמן נון קלהניין] דף ס' ע"ג.

ג) כספומי ע"ט סיירוסלמי פס.

ד) (פנינו סיט לתוכ נטכל ותקנמי פ"ס סיירוסלמי פס.

ז) ס"ק דנרכות דף י"ה ע"ה ועיין מנוול.

ה) חימת געולאי היה מוכן. כי מס, מה לרט צמי עכ"ס זמן מיט למלר. נחולנן בעודה ? [ועיין סגדlein דף י"ה ע"ג]: פנסת נל"ג נטesis יוצב נמעלא סל האית ופיין גאנץ דס"י חאג דף טע"ג נטענום פס.

ו) נסינו זה סמלמל קודס העטלה ס"מ וגאנץ פס, לפי פפס מקומו. ועיין מאס פ"ח ע"ג ופס נדlect על פ' חמיו כעוגן

מדרש פרשה א' שיר השירים

ד' משכני אחיך נרוצה במשה הכתוב טדר. את פוצא בשעה שבא משה ה) לטערים נכניו כל האנשי ישראל וזקניהם אעלו כיון שראה אותן אמר להן הן זו יודיען ג) שלחני היוצר לנואל אתכם (טבנן) אמרו לו משכני בחבלים אחיך נרוצה; אמר להם איך באו עמי אצל פרעה הרשע אל הן, כיון שהגינו לפולטראין של פרעה טיד ברחו כולם ג) והניזהו וביון שהפוך פניו לאחוריו לא מצא מהם אלא אהרן בלבד (שכך כתיב ואחר באו משה ואחרן ד) (שיטות ה, א) והיכן הוקנים ? אלא (שהלכו להם) ה) ולמה ברחו ? שהיו יראים טן הטלכות ה) (אמר ז) להם הקביה וכן עשיותם, חייכם שני פורע לכם, אמתי ? בשעה שעלה משה ואחרן עט הוקנים להר מיני לקבל את התורה והזירן הקביה שני ואל הוקנים אמר שבו לנו בזה וננו' (שיטות כר, יד). אמר ר' חייא ברABA יוס פרובטיא של פרעה היה והוא כל הטלכים באין ומעטרין אותו שהיה קוזטוקרטור על כל הטלכים טי שעיתרו אותו]. והיתה לפולטראין שלו ה) ט'PTHIM ועל כל פתח ופתח היו יושבים

כונס. וספל דנليس פ' פמ"ג מד' רוחות נגלי.

ה) כל כעין נגומול פ' פמות ועיין פלאי זל פה"ט פל פ' זכ.

ג) טס כיון צכל מטה וحمل פקל פקלתי מיל וילמן סעס (פמות ד' נ"ה). וכוק נכו ופה חסל.

ה) טס וסיו מגנין מה עגמס וניטני מהל להל וכוי וכלי.

ל) הויספי נפניש ע"פ התחומול טס.

ג) נתחומול טס ופה מסג ומגניטי על נליון.

ו) נגומת הסר ולפנינו כה פל נכו ופיין לט"ז זל טס.

ז) מכלן עד מינח הוהו הויספי ע"ס התחומול טס ונס' וחלף.

ח) נתחומול ס' ומלה לימת ונילקוט טמוס לרמז קעה מונך

טס מלכא הנכילד : כ"מ הויל ט' פטמים וכוי' וגאלם טפנינו יכול נכו ומלפץ טמ"ז טפנינו יכול כו' ט' מסל מל' כ"מ.

נידרSHIP סדרisha א' שיר השירים ח

ד' שוטרים ולא היה יודע משה מהיבן יכנים, עטר הוא ואחרון ברחוב וראו אותן הש[וט]רים נכנסו הישוטרים ואטו לו אדונינו הטך יש כאן שני בני אדם דוטין למלאכיס ויהום היה או ר לאיתן האנשין) ๔) בבקש טך יכנסו ויראו בשמה של מלכות. כיוון שנכנסו היו טברים עתהם והיו נצאות ۵) של אש יוצאן מטבחם. אטר להן אטו לו למלה משה שהוא שלוחו של הקביה בא עצך כיוון ששטע פרעה אל וטה מלאתו של אלוקיך? אל זן ۶) וטברנס ומלכלל לכל בא עילם, אל וטהיבן טים? אל (טן) ענן אחד מטה אתו מים וטקה לכל העולם (אמר להם מתחילה שקר אתם טברים שאני הוא אדון העולם ואני בראשי עצמי ואת נילום שני לי יורי ואני עשיתני ניזוקאל כת, ג) אמר פרעה לחורים היושבים אצל, מכירם אתם לאלקים של זה? אל כך שטענו שהוא בן חכמים (בן מלבי קדם, אל הקביה לעצכם קראתם חכמים ולי, בן חכמים חייכם אני מאבד חכמתכם) שנאטר אך אוילים שרי צוען חכמי יוציא פרעה עזה נבעה איך תאטו אל פרעה בן חכמים אני בן מלבי קדם. (ישע' יט, יא) באותה שעה נתטעה חכתן הה' מפראות בדים וקוטטים יהולן ונוי (שם טר, כה) ז).

הביאני הטלך חרדיו ונוי הדברים שהיו מסותרין מן הכריות תששת ימי בראשית גלה הקביה לישראל, ר'א הביאני הטלך חרדיו אטו ישראל לטרעה, משה! הביאני לארץ

ה) כתינות. תסנחי כי כלו לפכס מזא"ה יוס פרומטיה" ומתק חול ג"ז חי לך כפסל נא כנין כמלה על נכו ונטגנת כמעתיק נטהרכנו וכטרכנו כל מקום. וביקום פס יוס גינז"ה ונס זה כoon עין ערך נכם.

ג) נמג'ומל ליטול זה.

ד) פס לאממל-קניע ונטגנות פס נס על כוכן.

ד) כל כנין נג'ומל פס.

מזרע שיר השירים פרישה א'

שהבטיח 'חכיה את אבותינו'. נnilה ונשמה כך אף עס'*. שהכיה אהב אותנו מוטיפין לו אנחנו אהבה שני' משרים אהבו. ה' שחורה אני ונאה. שחורה אני בזוכתי ונאה בזכות אביה, שהוא קיים לי. *) לעולם רכיב כ' הרים ימושו והנכונות תמיינה וחפרי מתקן לא ימוש וברית שלומי לא תמוט (ישע' נד, ז). ד'א שחורה אני בתוכחות ונאה בנסיבות. ד'א שחורה אני בשיעור ונאה בשכר מוצאות שנאמר בנות ירושט *) וכן את מוצא שישראל שוקלים לפניהם הקב'ה כגד כל בריתו של עולם) כתיב בראשית בראש אלקים (בראשית א. א), וכתיב אין כל ישון וגוי' (דברים לג כו); שני' כתיב יהיו רקיע (בראשית א. א) ובישראל כתיב וחתשיים יהיו כזhor הרקיע (דניאל יב, ג); בשלישי כתיב תדרש הארץ דשא (בראשית א, יא) ובישראל כתיב רבבה עצמת השדה נתתק (יחזקאל לב, ז); רביעי כתיב וחיו לטאות ל) ברקיע השטחים (בראשית א, טו) ובישראל כתיב יפה לבנה ברה בחתה (שה' שג, י); חמישי כתיב ישרצו הטים (בראשית שם, כ) ובישראל כתיב ובני ישראל פרו ויישרצו (שמות א, ז) בששי כתיב נעשה אדם באלמנו (בראשית שם כו) ובישראל כתיב ואתנה צאן טרעיתו אדם אתם (יחזקאל לד, לא) ובzion שנלו ישראל. היו כוין מתחבלין עטהן. שטים שני' אלכיש שמים קרוות (ישע' ג, ג); רקיע רכיב חזה הייתה עד די כרמן רמי ועתיק יוצץ יתב (דניאל ד, ט); דשאים רכיב זרעתם הרבה והכיא מעט

*) עיין חזית על פ' זה.

ב) מסל סחט פ' סמל מל': מיט נכוות מלאן כוות ועין נמזית.

ג) צילקוט נחלאות למו' פיד נטס מדלאן חכיכ': מל' נסס נטס טנדלי נין חור למאך וכו' [חסל מלט לרמאן. וטוי] נשלטי נלחמי זכויות ודשליט וכו' כל' סמל מל' נפנינו. ומכדי מטען סקדומה,

ד) זיל ייז מלולות [פס יג] כמונן.

מדרש שיר השירים ט פרישה א'

אבול ואין לשבעה (חנוי א), זו וכתיב הנפן הובישה והת Анаה אוטללה רטונ גס תמר ותפוח כל עזיז השדרה יבשו כי הוביש ששונוך) מבני ארם (יוואל א זב); מאורות טניין ? דכתיב כי כוכבי השטים וכטיליםם לא יהילו אורם חשן השמש בצעתו וגוו' (ישעיה יג י). שודצים טניין דכתיב על בן תאכל הארץ ואיטלל כל ישב בה בוחית השדרה ובעוף השטים וגוו' (חשען ר' ג). ארם טניין ? דכתיב ערבה כל שטחה וגוו' (ישעיה ב"ד י"א). וכתיב כל הוכאייש על עס לא יועילו למו וגוו' (ישעיה ל' ח). ר' יא בנות ירושלים, בין שחרות בין גאות בנות ירושלים חן; כאחלי קרי, מה אחלי קדר בעוריהם מבחוץ וטלאים כך טוב טבפניים [כך ישראל] בעוריהם בין האומות העולם וטלאים מצות ברتون בא".י. ביריות שלמה, מה שלטה חכמו הקב"ה והשליטו יותר כלל החכמים והנבאים וחוציאו ממלכותו וחזרו למלכותו (כך עתיד הקב"ה להחזיר את ישראל למלכותם דכתיב ורעתיה כי בארץ ורחתי את לא רחתה (חשע ב' ב"ח). ולמה הטעם של שלשה ספרים הללו, [איוב משלו ותהלים שווים ? אלא על שהיה יסורייהם] שווים והחזרם למלכותם. בכך נארב ביריות שלמה.

ו) אל תראני שני שחרות (ר' יordan ור' נהמיה,

ה) נמקלן מן בני ישראל.

ב) עין ניטין דף ס"ח פ"ג קדמת רכת ז' י' ויכווצמי סנאדרין ס"ג ק"ז [דף כי עג] ועיין עוד לקמן על פ' נגה מטה טנטמה [פ"ג טניאיס נ' ב'] ומושך על פסוק ה'.

ג) סכוונה על טבש מלחמות הכל ומי יון וכמו טכמוניים למכוחך לך הא' גלויה סבומאנות כן עזיד כו' להזילם למלחמות מחל קגולות ס"ה ועוז נעליגען עצמי הנטה בחלויס.

ד) סמיהמל סוס מוניה בילקוט על פי כל מלומדי מהל טהנויה מקודס מהלך למד מזרע. והוא לדורות מכ"י מקפניאו וניל פיו רקמתי מרים טבויות בגמלהות נב"י.

מדרש פרשה א שיר השירים

ר' יירן אומר אל תרואני אין הילשין הזה אלא לשון (הכחאה) (צ"ל אמרה) אמרו ישראאל לאוהיע (כטה) (עיל כטה) שאטס פיראין אונטו אונט משוחריין (טן העבודה) (טנט קיז טן העבד) ומה העבר עיי שטוא מצטער בישנו או בעינו אחת יוצאה לחרות ואונטו שאונטו מצטערים בכל אברינו על אחת כטה וכטה, ור"ע אומר אל תרואני (אל תבזוני ๖) כטה דאת אטר נ כי ראו בארון י (שפטואל א' ר' ייט), שאני שחורהות מטעיכם, ששותני השמש טמשתחים לטעש, רכתייב ופנ תשא עיניך השמיטה וראית את השמש וגוי (דברים ד' ייט), אמר ר' יצחק אמרו ישראאל לאוהיע למה אונדו דוטין? לשפה כושית שייצאה נ לטלאות טים טן העין אמרה לחברותיה אドוני טבקש לנרש את אשתו ולשא אותו, אמרו לה ולטה (היא מתגרשת) אמרה להן עיי שטא צא ידיה טשוחיות (טזהות לסייע היא מנرشה). אמרו לה (וישטטו אזנייך מה שעינך בדבר) עיי שטא צא את ידיה טשוחיות טבקש לנרש, את שכולך טשוחית על אחת כטה וכטה! כך (לפי שאומות העולם אומרים ויטרו את ז כבודם בתבנית שור אוכל עשב (תליס קיז כי) (אמרו ישראאל לאוהיע) ומה אונדו שחביבנו הקב"ה והשלטנו יותר מכל אותה ולשון עיי ישחכטנו בטעשה ידינו (באו עליינו כל הטרות הרעות הללו) אמרים לנו שאין ישועתה לו באלhim סלה (תליס ג' ד') אתם ערד שאחר טנס הוא במעי אשו הוא מביעטו

ה) נפילות לט"י וע' מל הסחלה ני. לגזון; ויומל מכוחך כענין נקלנות ע"ס.

ג) עיין ירושלמי סיגלין סט דף כ' ע"ב מ"ק כמלמן יונן ע"פ מדיה מונט נילקוט טמולן למן מג ונמ"ל פ' על נחלות כלל מה לחן כוחיס ובו, מוצאי נרמו לי טהנתמי לטקכ"ה וסקכ"ה חמל ממ"ס ולגנסה פ"ט.

ג) עיין מוח על פ' זה.

ד) כספית. על פי סילקוט. ופה נפל ענות ע"פ גננת חמוץ.

מדרש פרשה א' שיר השירים י

על אחת כטה וכטה. [ו]ישראל אומרם להם לtega אנו דומים לבן טלך שיצא לו לטדרה, נפחים בשמן נכנס לפדרינה, מעת שטנים מעט מרחותאות עד שנתלבן גוטו, כך אנו שטשה של עבודת אלילים שזופתני, אבל אתה עד שאתם בטעי אטכם אתם עובדים ע"א, ה) בני אמי נחרוז כי אלו נביائي השקר ז) ד"א זה חנניה בן עוזר ז) וחבריו, ד"א אלו פושעי ישראל ז) שהיו מרטין ידיהם של ישראל טן המצות של תורה רכתיב אך דברי וחוקי אשר צויתנו את עבדי הגבירות הלא השינו אבותיכם וגוי זכריה א') ו) שטוני גומרה את הבריטים עבדוני טנטרורה ז) לtega ז) כרמי שלי לא נטרתי, שלא שמרתי מועדי בתקונו בארץ ישראל נתחיבתי לשטור שני ימים בגולה, הו' כרמי שלי לא נטרתי ז) :

ז-ח) הגידה לי שאהבה נפשי, על הביצורים הכתוב בדבר בשעה שהיו ז) משליכין ילדיהם של ישראל ליור היה הסלאך

ה) לפניו מכל סמלה מיטלהן עד ע"ה וכן לנכון נסילקוט ועל פיו קוספחי ספ .

ג) ב"ז נתקם על טה"ט מבעל רוקם ז"ל: נמי מלא זי הלו גנילי טקל. ומכלון כוֹן לקות וכתנות נדלה . כל בפסוק כמו במדריך כי טלפנינו פ"ט וע"ז פלרכ פ"טונכ לדקינו ולחולב גנילי טקל קין. ז) ימי כ"ח. ונכפלי דנרים פיסקהל פ"ד : מזו לכוון גניהם פקל כתניות בן עוזר וכו' ע"ט ושור טס ט' קע"ב, וע"ז הופחן סינדרין פ"ג ונילוטלי טס פ"ה ק"ב [דף ל' ע"ג] לי"ל הפל מניאך בן עוזר נכילה המת בכיך וכו' ע"ט וע"ז זה הzin כתניות למפלגינו. וצ"י, שוד טס נכני פ"ט ע"ה. פ"ד ויז' כמה טרמלה וננהלומל ט' וילך. וע"ז פוד כסמור .

ה) עין מזית וטס הקלר יומל מנול.

ו) עין עלהך ערך מנול .

ז) טס כתניות קטוט עין מזית נל פבוק זס ווילוטלי עירונין טוף פ"ג כוֹן כמו לפניו . ז) נמסנת כופסה דף י"ט ע"ב

מדרש פרשה א' שיר השירים

בא ונוטל את התינוק ומרחציו וסכו ומלבישו הבהיר וארכץ בטים ואשטוף דטיך וגנו' (יחזקאל ט'ז ט'), והיה נתן לו שני (רעים) (סלעים) אחר היה סכו שמן ואחד היה סכו דבש שני יניקהו דבש משלע ושמן וגנו' (דברים כ'ב י'ג) ואותן הבגדים לא בלו טליתן דכתיב שטלתך לא בלטה טלית (שם ח' ד') וכתיב ואולך אתכם ארבעים שנה בתרבר (שם כ"ט ד'). והיה הטלאך מטעק בגדרין ששח חדשים ואף חם נתנדלו לשוח חדשים ולכטוף ששח חדשים היה הטלאך נוטל את התינוק ומוליכו אצל אטו, ואטרות לו בניימי היה תנדרך? איך תרעה איך תוביע בצדדים, בני כמעט שעה היה לבבי בעוף פורה. על עדרי חבידך שהיו נכנסים עדרים (בכל) (עיל לבתיהן). דיא הגידה לי שאהבה נפשי במשה (ו) והכתוב מדבר בשעת פטירתו בן העולם אמר לפני הקביה רבש"ע הגידה לי מה היה בטוען של ישראל? איך תרעה איך תוביע בצדדים איך תנגן אוחם בטלויות? שלטה אהיה בעיטה על עדרי חבידך, יש (ו) (ראא) חכמים להקביה (ח'ו) (הן קרבו ימיך

נדפס נגנון לחך וכען מלמל מלטס כ"י טפנינו לחוך נחל"ח פ' ז'
עיין סס.

(ה) לויינט מוחוקן עד כהןlein לין קמץ לכהן וטפאל פאנטיליגנו
ממרקס לחך לכהן. עין לכ"ז ז"ל סס.

(ו) רביינ גלאו נפילוטו לכהני כ"י מניל מלהן זס נכס
מלטס בכ"ז. וכל ממא נעהה נטבק נמ"ע לכהני כ' פנהט כהן כהנ
כפי ען זה הטעט מלהב"ג נמנוע למלטס צווע רג'ה כ"י יונל
במעין נסבתקה נזלה ילה. כי על מלטס כ"י טפאנט נהוון
כ"כ וכי ממא צלט סטלהה הטע. אך כמו כלן כמו כהן ליה
זה סטלה גפעית ורבק וריה, כלטס כובחתי בדרכן להזנו נמנוע
וינקיי לוגו מן הבינט עד ריקן ביזי מגע.

(ז) כה ביס נגב מזוזה יט, בזיל כ"ט יטילן, פָּקְבָּסְפֵּל לו
הטעמיך זה לט טטו וטב מיש הינה גפני עטמה וטבן נסזיך

לטיה (דברים לא י"ר) התחילה תבע (דרך) (צריכן צ"ל) של ישראל . יסקוד י"א אלקי הרוחות וגוי אשר יצא לפניהם (במדבר כ"ז ט') , איך תרעה איך תרכיז בצדדים . טי הם הרועים שאתה מעדיר לפניהם . טי מנהיגם בחכלי טלכות שלא יראו בניך נצורות (ועברו אחריך) ? אמר לו אם לא תדע לך אני מקלנס ולא קם נביא עוד בישראל כמשה (דברים ל"ד י") אתה חושدني (בצאי) ? הצאן י דרכו של רועה הוא מהלך (טהלה) . אמר הקב"ה (ליישראל) (צ"ל למשה) כשהדבר נעלם כי ליה (טכם) (ליך) אצל הסנהדרין צאי לך בעקביו הצאן . וכי יש דעת בעקביו הצאן י לטלך שאליהם הם י' הת' רכתי בכי לי מצוקי ארץ ט) ונני (שטואל א' ב' ח') וכתיב אשר הרים ינידו ולא כחדו מאבותם (איוב ט"ז ח') וכתוב בתיריה להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם (שם י"ט) וזה דורו של שמד שנתחברו על שמו של הקב"ה ונחרנו ולא נראתה קנית בענן שני דורות דורו של שמד ודורו של רשב"י ועליהן הוא אומר ויאמר אלקים זאת אותן הבירות לדורות עולם (בראשית ט' י"ב) חסר שני ווין (פסח) (צ"ל פרט) לשני דורות , דורו של שמד . ודורו של ר' יצחק ו) כתיב טעונה אלקי קדם ומתחת זרועות אמר ר' יצחק ו) כתיב טעונה אלקי קדם ומתחת זרועות

כ"ה ח"ז ט"ז אם עקצ פלינו מה קצין מלכם עד כוף דעת ממולא . מהו נס זעם הלו טה סמיט נ"כ לוכ העין מתיכת "כן מד פינמת מהלא" וככניין מיד מלכי טיכת ח"ז ממולא זה דוכו וכו' אבל לנו לנו זום כפוך עס ממולא טלה מהן . מה כל זה סקנתו יכול פ' בטומך עלי ועין עוד נמנוה .

ג) פין מכוון .

ד) אך כוון נדילת נכפפי כס .

ה) פין מגנומת לסל נמלטים .

ו) נפ"ל פ' עצמת הדרכות נלט כען הצל מה גס כס יונק ממולא לי .

מדרש סדרת א' שיר השירים

עולם [דברים ל' ג' יז] אלו ת'ח שטרכיס שלום בעולם, וינרשו
טפניך אויב ויאטר השטר (שם) וכתיב ורב שלום בניך (ישעיה
נ'ג). ורעי את גדריותיך אלו התינוקות שבhalbן ביהם העולם
עוטך, רכתי מפי עולמים וינקים יסדה עוז, תלים ח' נ'). על
meshkenot הרים אלו כתבי כנסיות ובתו מדרשות.

ט] לסתותי ברכבי פרעה, זשיה אל תהיו כסום כفرد אין
הבין במתנה ורשות עדריו וגנו (מלחים ל' ט') ר' חי בן פזי בשם
ר' יוחנן אטר (אמ) (צ'יל ה'ז) נקרא ולא נבהת לטובה כל גדריב
לב (שטות ל'ה כ'ב) לרעה ויתפרקו כל העם (שם ל'ב נ')
לטובה ז) ותקרבה לה פני אלעזר (יהושע י'ז ד') לרעת ותקרבען.
אלוי כולכם (דברים א' כ'ב) לטובה אז ישיר משה ובני ישראל
(שטות ט'ז א') לרעה ותשא כל העדה (במדבר י'ד א') ז).
ר'יא לסתותי ברכבי פרעה אתה מוצא בשעה שרדטו המצריים
אחרי ישראל ברכבות טשולשות היו שני ושלישים על כלו
(שטות י'ד ז') שהיתה המרכבה על שלשה סוסים ז) ונגלה הקב"ה
כטען שטו על כרוב שני, וירכב על כרוב ויעף (תלילים י'ח י'א),
ונדרמה להן הכרוב בדמות סוסיה נקבה ז) ורדפו כולם אחרי
מיד וששת חזק סתרו (שם י'ט) ולמה ז) שלא יכיתו מצרים
בשבינה, מנגה נגדו (שם ט'ג) שיצא הקב"ה לנגרו של פרעה.

- ה) יוכלמי טקליס פ"ט ק"ט [מלך גנון כ' מלכי נימפל
ז'ל] ובילוף פמול רמו טכ"מ גנילסן כמו גנמלן גנליות .
- ב) כיכומלי זס מניל כ"פ וויל מסה מה כסם [טמות י'ט
י'ג] וכוקל גנכון .
- ג) פיוס כמיהל חטב, טר מוקן מעגמו כי גס כלהן לטוכה
לטומתי גלכני פגע וילען אל פטיון כסום וגנו' .
- ד) יוכלמי קליס פ"ט סוף כ"ג [מלך גנון גאנל] ועין
מכילה ס' נזאת פרטה ז' .
- ה) עין מלילה גטלאם פ"ו ונחות על פ' נסובתי .

מדרש שיר השירים יב פרישה א

עבי (שם) בוגר (הרטויות) (טורתיות) נ (שקייטש טיט) גסקאטוטס] נ שלhn עברו בוגר כתות שלhn, וועלין וכו') ז כור (שם) בוגר בליסטרא (ינחל) שלhn (ינחל) (שם) בוגר טומנטן שם, אש (שם) בוגר הנטש שלhn, וירעם בשטים י' (שם י"ל) בוגר (שכלפוריים) (הלוידיס) שלhn, ועלין יtan קוילו (שם) בוגר (קול) הקדנות שלhn, חזיו (שם ט"ז) בוגר (חרבות) החצים שלhn ויפיצם (שם) טלטר שהיו החצים מטבחין, רבת בר מהנה בשם ר' יוחנן ז אטר טלטר שהיו עושים מיבות תיבות והחצים תפוזין. אותן והברקים היו כונסין ומכניסים אותן ובדרקיס ט בוגר: מיבות ט) שלhn ויהטם (שם) המטם ערכבתם והטיל (מניניס) (סגיונות) שלhn טיד ויראו אפיקי מים (שם ט"ז).

ריא לפוסתי אמרתי? בימי אחאב (וירבעם) [צל וביימן] ז בך אמר הקביה לישראל כלום נתתי לכם את התורה

ה) ירושלמי סוטה פ"מ ס"ג וטס כל קענין ועין מכילתו גשלח ס"ג.

ג) כך פגילסן בירושלמי טס ומכללה טס הורות ונקמת שערוך פורמיות ט'.

ד) פין עזוק פוך סקסט. וגירושלמי טס לימה.

ז) טה כחוב כלון וועלין י"ז קילו בוגר וכו' וליין כהן מקומו כי טס נסמור וכן גול ניכן בירושלמי על סדר סמקלות.

כ) כן כוח ניכת פמכללה המכט בירושלמי נרס נפש ורואו

טשות טפל. וכן כוח לנכון כס"ל ט' ויטי גמלוי קלילה.

ב) בירושלמי טס דפוס ווינגייטה מאנט ט"ה נרס נפש ורואו גטה נטחט.

ח) נמקלה טס כתיב ודרקיס וירושלמי נרס נקיקת מסל ו'.

ט) טס בירושלמי בוגר האלצות טלאן.

ו) נכוול סדר פיש כחוכ מהלך וסניל. וככינס: מהלך נן

בז'ורטש פרישה א' שיר השירים

אלא כדי שלא יטעה אחר מכם ויישען על דעת חבירו ואתם לא עשיתם כן אלא לטעמsti ברכבי פרעה רטיטיך רעמי. הוי כי יקום בקרבת נביה או חילם חלום ۶).
נאו לחייך בתורים. אלו התורות נרכתי ואות תורת והבהטה והעופ (ויקרא יא טיו), זאת תורה המצווע (שם יר ב') וזאת תורה הנזיר (במדבר כיו) וזאת תורה האוב (ויקרא טז יב), זאת תורה העלה (שם ב') וזאת ינורת הטנהה (שם ז'). וזאת תורה החטאה (שם יב) וזאת תורה האשם (שם ז' א'). וזאת תורה זבח השלמים (שם יא) זאת תורה אדם כי ימות באهل (במדבר יט יד). מאחר שפטן אחד אחד חזיר וככלון זאת תורה לעולה לטנהה להטהאת ולאשם ולטלואים ולובח השלמים (ויקרא ב' ליז). אטר הקביה אני מבקש טכם אלא זאת תורה אף שהקרבנות בטלין ואתן מתעסקין בחן מעלה אני עלייכם כאלו אתם מקריבין קרבנות לפני בכל יום רכתיב באחבתה תשגה תמייר (טשי ה' יט). וככתי עולת תמיד כהורותיכם (שמות כט טיב).

קளיה (ילמ"ס כ"ט כ"ה) ומגניהם בון ממו (א"ס כה ה') כי גוֹלָם כן מה פנין מהagic וירכטש טאיו מלכיש הילן הנכיה לו חולס חלוס. סמניט נסוף למתהיל? וצוד ומה מקליט מהagic לירכטש? ה'זו כן קוח כלעט אל מלכתי. רק שטעהיך פעען וכחנן ירכטש מה'ז מגניהם נמי צהובן טטטס מהagic קוח המתהיל וכלען [זאלת השטעהיך נזו] יגיד מל'זו. ^{א)} נספלי לנדריס נדרט פ' זה על מגניהם בון עוזר ומסס נקחו כטול המלכים.

ב) נספלה נסוקותי סוף סליק מ' חיל עקיבא וכי צבי מוכום
וכו, ואלה מולות כלכלה נתנו להם לישלחן זמה מולות השולח זמה תולחת
המנחה זמה פולחת הולחת. זמה תולחת זמה פולחת. זמה כתולחת הולת
וננו ועין חזית ובצגומת ט' ג' וכו"יל ט' ט' ט' פ"ט מגומל יומל.
ג) מונמות כ"ג ע"ה ומכה בוגרשה כ' עזלה ונילקוט סמוה לנו ק"ז.

מדרש פירושו א' שיר השירים יג

שהוא דור עשירי לר'א בן עורי שהוא דור עשירי לעוזרא היה קאים על תרען דר' פרודי אולו ואטרו כייה הא ר' עורי בר בריה דר' טני בר בריה דר' אבטלום שהוא דור עשירי לר' אלעוז בעשׂה שחוֹא דור עשירי לעוזרא עיטר על הפתחה, אטר להם מה געשה בו ? בן תורה נאת, בן אכית ובן תורה נאה ונאה, בן אבות ולא בן תורה האש תשפטנו. למה ? טחhilין לתינוקות בתרות כהנים ? טפנוי שבhabל היוצא מפייהם העולים עוטה. ד"א בשם שהקרבנות מטפראין בך התינוקות מטפראין, דכתיב טפי עוללים ויונקים יסרת עוז, (תל"ם ח' ג'). צוואר בחרוזים אלו הן הפיטנים ס).

יא] תורי זהב געשה לך ר' יהודה ור' נחטיה, ר' אומר אלו והכרובים דכתיב והיו הכרובים ס) פורשי בנטים (שיטות כ"ה ס) עם נקודות הבסת עס שנטנו תרומות הבסת (שיטות ליה כ"ג). ר' נחטיה אמר זה עניל מסבה, עם נקודות הבסת, את מוצא בשעה שכא משה להעלות ז) אורונו (של ייטף) בתוכ ר' פתקין

ס) שעילם. ועיין בדרכנו סמוך על ס' עד סוף ס' במאנו. ס) נפלכ"כ ס' מה קרכני לחמי נכס, ס"ל הטלי מ"מ ממלחין וכו' קטינוקות לקליה כת"ל היל הצל פק"ס וכו' יכון טבוליס ויחעמקו כהולייס. ועיין ס' נגענות הטעס מהר"ג.

ס) ב"ז פקח על ס' זה : גומלך במלחין מהו ספייטין"ך במלחין ספל כמה ע"כ וכזונתו ען מליכט כ"ז טפנינו וכיליקוט (רטוס גולקוזול) כמו מהקצנ לחי עלבוג דנלייס. כי מקודס מכין הפטוק גומלך במלחין מהו פיטנין ומ"כ ד"ה נטוליס במלחין מהו ספייטין וכו' ליקום ממלחין טפנינו, וגבעות נטן פלון מן קלפות.

ס) טלול סדכל כי כוונת המלחין על ס' קאמ [ב"ה] נטוליס כי טט נטול ועכית טnis כלווניס ז"כ ועיין יין סנקן ומבחן פול נקוט.

ס) מינוקי לנגידות יט נדכל קובלט יוקט עיין סוטה יג ע"ה,

מדרשת פרשה א שיר השירים

של כספ (והרכך) (צ'יל ווּרְתָה) עליהן רטוח ארבע חיות, רטוח אריה, רטוח אדם, רטוח נשר, רטוח שור, השליך רטוח אריה והיה נהם אותו הטעום, הישליך רטוח אדם נתבנטו עצמות יוסף, השליך רטוח נשר צפ ארונו, נשתייר טס אחר רטוח שר בירנו וכשחיתת מתחמק עט ארונו ישכ יווסף נתנו לאישה ™ את ושבחי, כיון שכנטו את החובב לעגל נתנה אותה האשה כהן את (הטיטק) הפטקה והשליכו באיש ויצא אותו העגל שני (וישליךו צ'יל ואשליכו) נ באש וננו (שפטות ל'ב ביד) כאורה שעיה בקש הקביה להחריב את העילם בלי, באיתה שעיה אמר טישה לפני הקביה רבונ כל העולמים אם שרפיה הם חיבין ז' זכרם ליהם ברית אברהם אשר הוגאתו מאור בישדים (נחתיה ט' ז'), ואם הרינה הם חיבין זכרם ליהם עקרתו של יצחק ואם גלותם הם חיבין זכרם ליהם גלותו של יעקב, בכך נאמר זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך וננו (שפטות ל'ב י'א) ולא עוד אלא כי כפרו ולא בכך כפרו כי לא אטרו פ' זה האלוקים אשר העלנו מארץ מצרים, אלא כי זה טsha האיש (שם א') טיד אל הקביה לטsha, טsha טsha בדבר זה נצחת, והוא שדור אמר ויאמר לשטדים לו לא טsha בחירו (תליס קיז כ'ג). אמר ר' חטא גדולה הוא הזכות שני ז' בני אדם טלית ששית לבנו חזר וינחם יי עכ הרעה (שפטות ל'ב י'ד).

סתיקת ל'ג פ' ו'ז' נטלה [דף פ' ע"ז] וכetalot טס.

ה) נכתבי אל [ב'ט ל'ז ד'] ו'ז' מיכס וכוי וטס נכתבי נס מסה עליה סולג'עיה טוכ ע"ז [ווחפאל טsie כתוב נס כהן חי'ט ולה טבק] כו' מן הבנהו ממה.

ג) נכס הכנינו כל כו' נפצל ונטלאכו.

ד) כל טענן כהאל כו' נפצע מונע נגנתומע כיהם. נפל סיס למוקן נס ל'ט' אל טס ל'ג. י'ג.

ז) כוונתו על מסה ונטלאכו ז'. כ'ג כחן ל'ט' אל נקל טיס מ'ז ע'ט] ופיין ו'ל פ' ונטלאכו ז'. כ'ג כחן ל'ט' אל נקל טיס

מדרש פרשה א' שיר השירים יד

יב עד שהטלה בטسبו רבי ה אמר לר' פרורי ט לית את מהטי לי הרין סיגלא דאית ככרט ? אל אין . נפק בעיא למחייב יתיה , אל צפה ביה כתין תורה , אל ליתא הרין , תורה מחייב כרט ? אל הרין תורה דאת חטי (הו) סיגלא . קרא עליה עד שהטלה בטسبו נרדי נתן ריחו . חזר ואפר תמה אני דביה יקווישא חרב ואת קים בעקשוטיך . מיד (אתבייש) [אתבעין] ולא אשתכח . אמר ר' יעקב זבר נשוי (אפשר שעיל נס) ערב היה ריתה של ארץ ישראל מרווח פטום הקתרת וטעם הפירות . אמר ר' יעקב זבר דוסתאי (דיסי) טלוד ועד לאוני חטשה טילין היה . סעם אחת קדמתה בבקר והלבתי עד קרסולי ברכש הגנים . רב (רמי ביר) יחזקאל כי נכנס לבני ברק וראה עזים אוכלות תאנים והתאנים מנטרפות לבש , והעוזים מנטרפות חלב והיו מטעבין אלו ואלו ונמשכין

ג) מטה ולהכנן טעמו גלוס וכו' ומטייס מיטשי טלי מטה הדרון .
ה) ירושלמי פ"ב למסכת פלה פ"ז [דף כ' ע"ג] ולפנינו כי כהוג וכי טך סחcess פלאנקעל [אנוע סיורלמי ערך פלייכס] כנה טוכים טלייך נקרות רני וועל פיז פקמתי פה .

כ) סחcess פלאנקעל מסתפק בס , אם כי סרייכל דירושלמי [נסנו סייח כהוג בס פלייכס] קוח כוּה כי פילדל דבנלי . ולפנינו כהוג צלעת פנווי . ווין להמוש ליר לפטער טלי עזיליס , טיס דוד עזילוי לרוחב ע יכל לפני כי פלייכל טמי כדוֹר וכי ? כי כלע ידווע סל' פלייכל טלייך יmis כמכומל נמנילס דף כ"ז ע"ג ונערונין כיד פ"ג . טך למ"ז דיל טך עונדל דלעיל [דף י"ב מעין] טיס כסוף ימי ושיין ס"ד טרך פלייכל .

ג) כי כל נמי היינו מזוכך נזוס מקוס . האל בס נטה כナル כמה פטמים נירוסלמי .

ה) כפונות דקי"ה ע"כ [מפרק בגנון למ"ג ז"ע] ומזה ממש טנטנא בס גלען מלכמי יס ג"כ עוד טיניס בין טשי כנומתנות ע"ט .

ט) בס וועל פי מופת הנמלח נהקנו כטמות כטחות פז

מדרש פרשה א' שיר השירים

כאחד אמר זו היא בחיה ארץ זכת חלב ודבש .
 יטננא אהורייתא טליק ר' יהושע בן לוי לחדא ניכל ^{ה)}
 חזי תطن סגילין רבוביין אמר להו ענליים בכרכט, איל סגילין
 אינון, איל ארץ, ארץ ! כתיב את מוציאה פירותך הלו ? טיד
 נתמעטו ונעשה בעזים , לשנה הבאה נכנס לשם ר' חייא רבא,
 איל עזים בכרכט איל בכךשה טמן אל תעשה בנו כשם שעשה
 חכירות , משום אדם אחד אמרו, יכול היה אדם להלוך שכשה
 יטימ ולא טנעת החטה ^{ו)} בגבריו והוא שודד אמר אלה
 איזכרה ואשפכה עלי נפשי (תליס טיב ה). דיא עד שהטמן
 נ) בטפכו זה חור סייני . עד שהקב"ה עליה לטיני כנור עליה ריח
 הקטרת של עגל. משל למי שנשחהasha בת טוביים עד שהוֹא
 מתקן לה חיפה מצאה שזונתה (אטורה לייה הרוי ריח הקטרת
 בתוך ביתך שאינה מכירה) ז) אמר לשכני אני טרייח ריח
 הקטרת בתוך ביתך שאיני מכירו . כך עד שהקב"ה מתקן דכרי
 תורה ברוח סייני כנור עליה ריח הקטרת של עגל . טיד איל
 הקב"ה למשה . משה כך רוד (שיטות לבו) וטה הוא לך רוד .
 כלומר רוד מנדולתך ; איל למה ? איל כי שחות עטך (שם) .
 אמר לפניו רבון כה'ע אתמול אטורה לי : ועתה לך ואשלחך
 אל פרעה (והוציא את עטי שם נ') ועכשייז אתה אומר כי
 עטך ? עטך חן בין זכאיין בין הייכין ^{ז)} דכתיב והם עטך
 וגהליך [דברים ט, כט]. איל וטה את שעשה בהן ? איל הרע
 טמני ואשטידם (שם יד), איל ואחיך מה אתה עושה בהן ואטחה

גזה למלה .

ה) טס קי"ב ט"ה גאלסן גנלאה ווועט נכוון, וכוונת טס מקוס.

ו) ממהמת גל הנפניות ועיפוי היילנות כך גנלאה לי .

ז) עיין חזית ומלגנות פי י"ג-י"ג .

ח) כמיינט טכטיגטוי גטמי חגלי פנולא נלמנו נפנמא פטומפל
 לו קמעטיק .

ט) פדר"ג פ' נטעו [קכיהם עיין] וטיל כיט ס' מאן ומ"ז .

מדרשת פרשה א שיר השירים טו

את שם (שם) ואחיך מה אתה עושה בהן? ואעשה אותה לגוי
גדול ה) כיוון ששמע טיטה מפני הנכורה כך. אטר לפניו ובין
כהיע ספסל ג) של שלש רגלים אינו עומד לפני בשעת
כעס, וספסל של רגע אחת האיך עופר? בבקשה מטך אל
יתקיימו בהם דבריהם של מצרים. את מועא בשעה שאמר
טיטה לפרטה כה אמר ה' אלקינו העברים י) שלח (את) עטיו וגוו'
(שנות י"ג) מיד קרא להורטוטים ואמר להוֹן מה אתם רואים
בסיופה של אומה זו? אמרו אנו רואים שדטה נשפך כמים, וחוא
שפרעה אמר לטיטה ראו כי רעה נגיד ז) פניכם (שם י, י) [אמר
ליה אני רואת באצטנויות שלי בוכב אחד עילאה לקראותכם
ושמו רעה והוא סיטן דם והרגה] י) ועכשו יתקיימו דבריהם של

- ה) טהור ל"ג ולפי סדר מקالمות היה לו לך לך נס, טן
מזכה מולה; ומטע טוקן לגו עgross ולב .
ג) נרכות ל"ג מ"ה. כמה טן טן וכו' מונע נרכי ז"ל
טמות ל"ג י"ג ומלהיל הקלחון לקות מתהומת טט .
ב) חיוך כל מני מהמת לנעות פפי , חסל טה . ומלה. מה
לייחם טט .

ד) לט"ז ז"ל על פ' זה מנימט נטט מ"ה כוכב מהל וכו' לך
כענין כמו טהו נפינו. וכיוכט [ה' כ'] טוה לך דכליו וסיס כה'
ונט ל' מטה הקלחן ונכפלו הקלחין נילקוט פעט נפלטה כ"ח למז.
טב ומՅוּן עליו נרכחית בכח ופס ליהן, ולחפץ טהיס להוֹן כל
וכונס על "רכחות רנהי" טל ל' מטה הקלחן , רק ליזה סופל פועה
כחב נרכחית לבה . אך היו יולדע הס נמל מלהיל זל בכיל טל
ל' מטה הקלחן ; ופעס פנית . מנימט טילקוט דכל זה כיוכט ופס
מלך גליון. מעתח יט לאמתפק מי מה טהוב ולמי נחן מטפס קדמא .
על הספקcosa נושא דעתנו [ל"ז נמקות מהל [עיין מגוון] .

ה) מיניות הללו מלהיל עד וכליינה ליתם נכ"ז ולעד לך נפלו
מן סכתך רק נפנתה קמעתיך لكن כוספות ואגניות צין טני מהלי
מלונע כדרכי הכל מוקס נספכ זה .

מִרְשֵׁת פָּרָשָׁה א' שִׁיר הַשִּׁירִים

טצרים וכן כתיב, למה יאמרו טצרים לאמר ברעה הוציאם (SetText, יב) והיכן נטלו הדברים של מצרים. בשעה שטול יהושע את ישראל, והוא שהקביה אומר ליהושע היום גלותי חرفת מצרים מעליכם (יהושע ה, ט), הוא הרעה אשר ראו המצרים. וכשהשטו הקביה הדברים (האללה) מיד נתנהם, שנא' ינחים ה' על הרעה וגוי (שם לביר). .

יג. צורר ח' הטור דורי לי אין לך עבר מכל הבשטים במור הזה (אף הקביה ראש לכל בא עולם) ולמה הוא טרmeta הקביה (למור) ציל: לצורר] לפי שהקביה אשר בתוכו: את השטמים ואת הארץ אני מלא נאש ה' (ירט' כג, כד) ו(ט) עצם את שכינתו בין בדי הארון שני בין שדי ילין, את (טוצא) שחביב הקביה (את ישראל) יותר מטלאכי השרת שאפילו מהיש אשר אחד מהם מפחיד את העולם כלו ולפני השכינה איינו (עומד) אלא א' רחוק ממנה ליו (פרסאות) (אמה) נ דכתיב שרפים יעטדים פועל ליז (ישעי' ו, ב) זאם נוגעין הן נזוקין. וישראל עוטדים בטהון והשכינה ביניהן ואין אחד טהום ניזוק; דכתיב ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אותו וגוי (במדבר ז, פט). דיא צורר הטור אעפ' שחו א מיצר ומיטר לי בין שדי ילין דכתיב וינסו אותה זה עשר פעמים (במדבר יד, כב) וכתיב כי לא ישבתי כבית לטני يوم נ העלותי את בני ישראל

ח) סדרניים כלהל כס לפניו הין לאס טס הנס. וט"ל סנטול לנו פליימה פ"י כיליקט [טוף סטוקטג כ] כי לולה זיה כנכל חנכו מלהטן ועל פיו כוספות וגרעתי כלהל כוות מטומן לפניו. כי מכבי כוות מקום.

כ) כיליקט כס גלים חמץ עסלה חמש. והוא פטעם דמוכם לפי צהדים סוכב וכולך על מלך לו צמספלוט טטה וטלאוטיס וגריך לחיקן כס כמו כוות לפניו והנזכר "המש" נבלה יומל נבואה מגנרטל פרסומות.

ג) כפסוק כס למיזס .

מדרש שיר השירים טז

טמארים (שמואל ב, ז) ۶).

יר. אשכל הכהר דודי לי יושה אללי כי כי היה
כאספי קיין בעוללות בעיר אין אישכל לאכול, בכורה אותה
גPsi (טיכה ז, א) ולטה היה אותו הצרייך טاطער בדבר הזה ?
לסי שלא מצא חבר בטעתו, אשכל איש שאכל נבו. ד"א
ашכל הכהר אלו האדריכים שהן טכניין על עונותיהם נ של
ישראל שני קומי רוני בלילה (איכה ב, יט). בכרתי עין גדי,
יש מקום בא"י ושטו עין גדי ולטה [הוא מרטחו לעין גדי ז]
בשביל שהוא משובח וועישין שם יין בטירה לנכסים ז) ולקרבן.
ד"א בכרתי עין גדי, אטר הקביה חביבה עלי א"י טבל הארץ
וכת קטנה שיישכין בא"י יותר מסנהורי נדולה שבחו"ל ד-תיב
ואלה דברי הספר אשר שלח ירטה הנכיה טירולס אל יתר
ג) הנולדה וג) [ירמיה כט, א] וטהוא אל יתר [זקנין] והנולדה ? אמר
הקביה ביזור חביבה עלי כת קטנה טזקי הנולה שבאי מסנהורי

ה) פנת פ"ח ט"ג ובחותה ליתע נמי קלחוי וכאנט הנכס פטש
סמייל וטימל לי לווי וסילס זל מפס"ז זל אטאל סולד עדיך , צין פדי
ילין מאומלט פכינזו צין טני פגדיין פגלו נמייל צני עדים וכ"ז
יעס' ג) קבין כטאל בלין . וכטילוט לר' מס' קבין טז קה"ט [קוגה]
מקלי נדמיס] דמייק נסס מהבז היה בין טדי לין טשייה מוה הַס
וכ"ז וצטוח נכלס לטיעיס. כי כיאו תיבא הַחֲזָקָה ונטולקה נסס.

ג) עין פילס"ז ז"ל נמקמו מה טבניא נסס חלנום יאנון .

ד) דריש כופר מלזון כפל הַקְרָב ליה מנומל כיד למול זכ

מקיל קומי בוני וטפנד טפשות נפל פה ועין חיות נמקמו .

ז) קהנןס נמקומו הלאם כי היין נכמי עין גדי ונסכו נקמן
ההבלין לעגנון ועגנון מיטין הנמל ומנסכו ייזה וכ"ז ופ"ט דף"ז ז"ל:
וכלייט נמלנכח טפונן פילוז עוזיס ד' ה"ז כ"ז פצמיס כוינטו נעל
מדרכן זוניה .

ס) האג פה היינט זקני וכטנוק נה על נבן "טזקי הנולה" .

ויל נטען נירוטלמי נדריס פ"ז פ"ג [מכלב כנ hollow רפ"ג ז"ל] .

מדרש פרשה א' שיר השירים

גדולה שבוחיל לך נאר נרטוי עין גלי,
 טן. הנך יפה רעיתי, זשיה הבן יקי ל', אפרים (ירטוי,
 לא, ב) אטר הקביה לישראל מיום שרברתי עטכם בסיני אני
 נוכר אותה העמידה הו אומר כי טרי דברי ה') כו זבור אזכרנו
 עוד. (שם). דיא הנך יפה רעיתי, הנך יפה ביסורין ג') הנך
 יפה בתוכחות; הנך יפה ביסורין שני זעף ה' אשא כי חטאתי
 לו עד אשר וגוי (טيبة ג ט). הנך יפה בתוכחות שני ירענו
 ה רשותנו. עון אבותינו כי חטאנו לך (ירטוי יד, ב). עיניך
 יוניט זו סנהדרין גדולה וסנהדרי קטנה ג). ולמה הוא מרתה
 אותן ליוונים? טני שהן מוסרין את עצם (על קידוש שמו)
 בכל יס ויום כיוניים, שכל העיטות בשעה שהן נשחתין
 מפרקשות והיונה הזאת בשעה שהיא נשחתת אינה מפרקשת
 לך נמשלו ליוונים, ויישראל משיבים אותו ואוטריס ג) הנך
 יפה דודי אף נעים, זשיה חסדי ה' אזכיר תהלות ה' בעל כל
 אשר גטלו ה' ורב טוב לבית ישראל וגוי (ישע' סג, ז) אמרו
 ישראל לפניו הקב"ה פ) רבון הארץ א' באנן למנות את העונות

ה) נוייל פ' ג' די דינלו פנטוי ג' וכוננה תוכס סלמלתו
 וכן פילט' ר' על מקוםו ופס הפל ה' כל הטעות מה פ' ופ' סגן
 פל"ל נטה כתידותיו מדרך ז' .

ג) מונח ציליקט סיף כמ"ז מתקמ"ל ומולמת מתקמ"ה ולמאנס
 עטו כמלפיטיס רמו מלט כי כוֹנוּ ממקיל חמל, מכ"י טנסינו כוֹן
 לקום לך צנומלה דבלין: ד"ה וכן מפהן כסיל מה טנסינו וסמת
 המקלם ילמי י"ד ל' מניח ידמיה נ"ב, י"ט וטום יוול גכוּן וכ"ט
 לי פט נפה הנעות .

ה) עין כחיתת מקוםו. ונעל ציליקט צנומלה על לייט דקלין עד
 לט' טהוּן כנכל כלען כהמאל טאנים מתנומלה על לייט דקלין עד
 מיגום וטקה חלוּה .

ד) נמלנות [פטוק ט'] מהינת כניתה דיטרלן וגוי .

ג) ציליקט צ'ה מומלייס יטלהן לאקכ'ג' וגוי . וגוּן פוּס המאל

הרי הן מרכזין, ואם באננו למןנות את היסורין הרי הן מרכזין
ואם באננו למןנות את הנטיס הרוי הן מרכזין יותר על העונות
ועל חיסורין, בעונות כתיב פעמים רבות יצילם ורעה יתרו
בעצתם וגוי (תלילים קו, טג) ; יביסורין כתיב אשר הראיתני צרות
רבות ורעות תשוב תחיני וגוי (שם עא כ). ובנימים כתיב רבות
עשיתה אתה ה' אלקינו נפלאותיך וטחישכותיך אלינו אין עורך
אליך אnidת ואדרבה עצמי מספר (שם ט, ו) כי יכול לספר
כל הנטיס שעשית ה ? לפיכך אין אנו טבירים אב ואם אלא
אותר שני, כי אתה אבינו, כי אברהם לא ירענו ישראל לא
יבירנו אתה ה' אבינו וגוי (ישע י' סנ, טז).

ר"א הנך יפה דודו, משל לטלך בוויר כישחוא דן את הולסטין אינו ז) דן אותן בפני מי שלטך עליהן זכות, והקכיה אינו בן אלא ברנו רחס תיזבור (תבקוק ג, ז) ר"א הנך יפה דודו משל לטלך בוויר כישחוא ז) מהפיש בשירותיו ומצא שטר על עצמו הוא מחייבו מצא על אחרים הוא מוציאו, אבל הקכ"ה אינו בן אלא יישוב ירחהנו יכrouch עונותינו ותשליך במצוותים כל חטאיהם (טיבח ז יט). אף ערשינו רעננה זו אי שללא ז) הייתה מתחזקת פירוטיה הה"ד ואנבי אמרתי איך אשיזיך בבניים ואתנן לך ארץ חברה נחלת צבי צכאות נois ונו' (ירט"ג, ט) ולטה הוא פדמה אותה לצבי? אלא טה הצבי הזה אין ערו מחויק (בשרו) אך ארץ ישראל אינה מתחזקת פירוטיה ז).

יב קורות בתינו ארזים זש"ה צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון

דָּבְרֵי וּמִכְן כְּמַה נָקֹם . פֶּקֶד אֲגִינְצָה בְּכָל קָרְבָּן מִזְמָרָה

ה) פין רטי אל גמוקו.

ג) בס זילוקט צו ר' יונה סדרה'.

ג) נס צילוקט בז' כיוון מהקפס'כ.

7) סס כילוקט.

כ) ציון נלקחות בסיכון סכרי אגרה טריה פ' גזע דרום חסרים.

מדרש פרשה א' שיר השירים

(תהלים צב, יג] אלו *) הצדיקים שהן העטודין של עולם . וכטה הוא טרפה אותן לארז ותטר ? אלא מה הארץ ותטר צלן רחוק , כך מתן שכון של צדיקים רחוק בעוהב שני' זכר עשה לנפשו חנון ורחים ה' (תלילים קי"א, כ) וכתיב טרפ' נתן ליראיו יזכור לעולם בריתנו (שם ה) ועוד נ') מה ארז ותטר בגין מכוון לשמשים כך הצדיקים בגין מכון לשמשים, דיא מה ארז ותטר בגין אם קוצאיין אין להן חליפין כך הצדיקים בשעה שהן נסתלקין מן העולם אין להם חליפין : נ)

רהיינו ברותם אלו הן הצדיקים, בשעה שהן ד) עוטדים ומתפלין בזכות הקב"ה עושה נסائم לישראל כ) מצינו שהקב"ה עשה נסائم ליעקב ברהיטים בשנות הטיט (בראשית ל, לח). דיא קורות בתינו ארזים אלו הטערים רהיינו ברותם אלו התנוקות ו) (מעש) [צ"ל : ר' יהודה נשיא] שלחו רבי חייה וולד' אסי (ורביגא) [צ"ל : ר' אטי] נeki [צ"ל דנסקין לבודק [קרייתא] ארעה דישראל עברו בחדר אחר לא אישכח לא ספרא ולא מתניתא . אמרי להונן (הגן [צ"ל : אמרתי לך] גטורי קרתה אולי ואיתך להונן גטורי קרתא אמרתי להונן אילן איןין

ה) עין גין סיקת . וכילקוט סס מהל ספכיה מהמל מהל סמלוין: יומל פ' למיל לנו סממוּס מכיל הנומל טפכינו ומיל כלון ונוק ליקום מכלהן .

ג) כילקוט סס ד' .

ג) העיתת כ"כ ע"ה [מאלב בגלוון לת"ג ז"ל].

ד) מנטה עד ליטלהן ליטול סס כילקוט .

ה) ניל כמו טמלוין .

ו) נלי ספק פליק כאוכ נטיח וצמחייך עטה ממנו מעטה וכילקוט מסל פינח ל"ז נטיח ומי פגילה לך כי ממי ול' חסוי זסוייס וכו' וכפוג בגדו כתוב נפזוק חד יי' ונו' וטס ליטול כל העניין .

ז) עין ריש פטיחתן דה"ל [מאלב בגלוון לר"ג ז"ל ה' מיל בסיסוף ה' ניל כילזומי פ"ב לחגינה ס"ז [ז"ג ט"ג, פ"ג].

מדרשת שיר השירים יח פרשה א'

נטורי קורתא ? (ולית אינון אלא הרובי קורתא) אמרו לנו ותן אינון נטורי קורתא ? אמרו להונ ספרא וכתניתא . (הרא הוא דכתיב אם זה לא יבנה בית וגו' [תלילים קנו, א]. ושמא תאמרו על חנס אנו ינעים . هو אומר לא יגעו לrisk ולא ילדו לבלה [ישעיה סה, כג] משכימי קום [תלילים שם] , אלו שביל העולם

השמטה מפרישה א'

פסוק כ' דף ב', פ"ב , ביחס על ט' כהפטם , סכיו זומען כל סלנולום ונהלון וכו' .
פסוק ג' דף ב', מלפין סמקלה נלה כוכך מנלי וגנו' ירמי' מה, יט,
עוד טס עין ילקוט תליס רמז ת"ט .
עד טס שיין מדכס מפליט ט' ט' על פ' כל כון , האל ליכא
לה נמסכו עשרה כ"מ הלא נמתן למכרכחו טל יוכף .
דף ד' ע"ה הערת כ' סילקוט חמיכי על יבנ' סימן כ' ט'
ועוד טס נדף ע"ז מניח חמיכים גל פ' ענה ונлас רטא"ג;
דף ו' ע"ה שיין הווית על פ' סמנעתי כ' ד' : זמה סיועותין
בדרכו טל במד?

פסוק ד' דף ז' ע"ג . עין ילקוט ומלת נקפ"ה : כטכמו מטה
ויהנן עמדו לפני סלעה וכו' רולין טכס דומים למאיס ורוכס קומחה
כהיכז לכנון ונגלני עיניוס דומים לנגןני חמה חזנות טכס כלהכלות
פמיכז ויזו פניכס ציוו סממה ומפה מלקיס כידס טמקוק עליו טס
המפיקס ודנוך טיכס כלה פלהנה מיד נפל פתלט עלייס, וכו' הרכע
מלחות פהritis וכו' ע"ה ועיין שוד טס רמז קפנ"י .

פסוק י' דף י"ג ע"ה . עין רוגן נספלו על הדרתומ
פוגלה כ' , דף ט"ה , הערת כ' וכחאת לה נזכר בז' דכריין
כ' הלא לחיינו זכייקות מהן ממלכת ב"י טפכינו זה כמלמל
ה"כ חיין לגכתייע ממנה נה על קדומות ולא על מיחול זמן נעל
סילקוט :

מדרש שיר השירים פרשה ב'

ישנים והם עוסקים בתורה, מאחורי שבת (שם) אלו שאוכלי
פתן בעצונן בן יתן לירידו שינוי אטר הקביה עלי לשכם לכם
שבר אותה השינה שהייתם מנדרין טעניכם :

פרק ב'

א אני חכאלת השرون אמרה בנטת ישראל אני היא
שחכני הקביה והושיבני בצלו של ארנו ^{ה)}.
שושנת העתקים, אינה כמושה ושושנת הרים בטושה
ו, ר'יא אני חכאלת השرون מה חכאלת השرون אינה טהנדלת
אלא על הטים, אך אין ישראל מטהנדלין אלא בתחי ר'יא לא
באacetוב לדבר אלא בשכחה ^{ג)} של אי שבשעה שהקביה
לטעם על (ארץ) ישראל הוא מטהחיד את כל העולם כלו (רכתי)
עבשו פרודותיהם תחת טגרופותי (יואלא, יז) (וכתיב הנגן הבישת
וחתנה אומלה וגוי (שם יב) ובתיב (טה) זו נגחה בהטה נבנו
עוריו בקר (שם יח); ומניין לכל העולם כלו? רכתיב אליך
ה' אקרא כי אש אכלת נאות טבר וגוי (שם יט) ובשעה שהוא
מתרצה לאוי (מתרצה לישראל ולכל העולם זו כלו (וליש)
(צאיל לישראל) רכתיב רצית ה' ארץך שכות שכות יעקב נשאת

ה) נפי כנלה כונתו להבמיך פסוק זה עס צלפניו .

ג) עיין חזית במקומו .

ג) עיין מינומיה מסעי ומגואר כספלי במלכי ס' נ"ג .

ד) פינח מclin כומפטי נפניש לפי סכל הדלא סוכן וסולר
על סתם חי', כוכב חי' סכל נפלה מן הכתב נטננת המעתיק .

ה) עיין ירושלמי סלה פ"ז ז"ג [דף ב', ע"ג] ודע כי נטננת
ספסוף הוא כמעתיק נס הפסוק היה מלוך במקומו . כי לפי סדר
כיקלאות היה לו להזכיר הספוק סלאחליו מקידס לפי טעם קדס במקומו .

ו) כומפטי קימת "מה" לפי סכך ליטול במקומו .

ז) כתיכות טכניות נטחי חלמי מרונע כומפטי , כי גלעד

מדרש · פרשה ב' שיר השירים יט

ען עטך כסית כל חטאיהם פלה (תל'ם סה ב'ג) ; וטניין לכל העולם כולם שני אספת כל עבorthך (שם ד). וזה לארץ כך לישראל על אחת כמה וכמה, את מוצא פעם אחת עם הקב"ה על ישראל בימי יואל הגנאי ונמשחר בלב העולם כלו דכתיב תקעו שופר בצעיון (הרינו בהר קריישי) ^{ה)} אספו עם קדשו קהל וכתיב בין האולם ולמושח יבכו הכהנים (שם ב, טז יז) וטניין לכל העולם כלו ? דכתיב ויקנא ה' לארכיו (שם יח) ובשעה שהוא מתרצה לישראל, מתרצה לכל העולם כלו [דכתיב] ויען ה' ויאמר לעמו הנני ישולח לכם את הדרן (שם יט) (וטניין לכל העולם כלו ? דכתיב) אל תיראי אלמת וגוי (שם כב).

ב. בשושנה בין החוחים יש'ה סבוני מהברורים דועכו כאש קוצים (תל'ם קייח, יב) נדטו עובדי עבודה זרה בקוצים (נדטו בדגרורים) ונדטו בלבאים ונדטו בחיות ^{ג)} נדטו בקוצים שני דועכו כאש קוצים (שם), נדטו בדגרורים שנאמר סבוני בדברים (שם), נדטו בלבאים שני כי סבוני לבבים עדת מרעים (שם כב, יז) ונדטו בחיות שני הקיפוני לארי (שם) וכתיב וארכע חיון רבלבן סלקן טן יטא שני רא טן דא (דניאל ז, ג) (וב[ארכע חיון רבלבן סלקן טן יטא שני רא טן דא] נדונין בקוצים דכתיב והיו עתים טשרפות סיד קוצים כסוחים (ישע' ליג, יב) ונדונין בדגררים דכתיב והיה ביום ההוא ישוק ה' לזובוב אשר בקצת יاري טשרים ולדגרה אשר בארץ אשוד (שם ז, יח) ונדונין לבבים דכתיב למן תחץ רגלאן בדם לשון לבביך טאותים

חין טוס הנקה לכל המהמך ולט נסלו מן סכהב רק נתננת ככזה והוא כמעתיק.

ה) ליהל טס נמקלן וכוח מן נמקלן ג, ה סס.
ג) כל כויה ייכל כי כמלוח טכספמי [מוגנות-כטמי מהלי מלונט] לך נסלו מן סכהב רק נתננת כמעתיק.
ג) פין מנוממף פיט פ' חוקת.

מדרש פרישה ב שיר השירים

שנהו (תל"ס טח, כב) טאותן : האוביים שירדו לך *) לחייך
(ונדרטו) (צ"ל : ונדרנוין) בחיותך ושניהם אתה בן ארץ אטרו לצפור
כל כנף ולחית הישדה *) זיהזאל לט, יז) וכתיבם בשור נברויות
תאכלנו ודם נשיאי הארץ תשתי ריטם יח) ואכלתם חלב לשבעה
ושתיתם רט ליטרנון (שם יט) וכתיבם ושבעתם על שכחני סום
ורכב וכל איש טלחה (שם כ') וכתיבם ונתתי את בכורי בנים
ויראו כל הנשים את משפטך ונורו (שם).

בן רועיתי בעצי העיר אעט"י ישראלי הנה במדונה
התחתונה, הקביה קראן אחוי *) ורעי דכתיב לטען אחוי ורעי
אדבורה נא שלום בך ונורו (תל"ס קכט, ח).

בתפוח בעצי העיר זשיה כי כל אלה העמים אלילים
(תל"ס צ"ז ה') בא הכתוב י) להודיעך שככל הנשים עובדי עין
הם ואין בין זה לזה, והוא שאמר משה לישראל כי אתם
ידעתם את אשר ישבנו בארץ מטרים ונורו ותראו את שקוואיהם
ואת נלוליהם עז ואכן (דברים כט טיז) ולטה והוא מדתה אותן

*) עין פילס"י ז"ל נמקומו.

ב) אין דרכו כל המדרכות הזה לאנינות כי נכלוכיס, לפיכך
נכלה טקמלה מלך קטווע. ובילקוט ייחוקל רנו סט לייטה מלכם מהד
סמכאין נמלט "מדרכ" האיל; אין מרטה מהטול נספוח ונורו זט"ס
וכו' מהלך לי' ומטה אה לאנטר נהנכה י"ג מדרכ קיז נחליס מהליס פאי
וונחליס זבל ונקבב מכל צפכ כלו [נכלהט 2, ועין סט נ"ל] מונחים
ליין כתוב כלהן מהלך וכחליס מהליס קיז דהיס, ננטצט מנצל נבוכיס
עהכ"ז קדייז אין מרטה מהטול נספוח ונורו זכו' ע"ט וכוח מעין דונגמל
להמלך פלפניו. וולפְּטָכְּפָּסְמָה מוקמו ונטופליים כסמטוקו מן כהנכה
ועיין פדריך פ' ויטי נמי פלייה.

ג) יגולטמי נכלוכיס פיט, כ"ה [יג ע"ג] וטס נילידת סתמונגה
ועיין שען טווע מתמול ד'.

ד) מוכה נילקוט כמו מקפ"ז מלך סהכיה המהמלך ממפקת פנס
ומכי פלפניו מוק לדור וטס מושיף פינוק פאס הלאי סליק.

מדרש פרשה ב' שיר השירים ב

בצער העיר ? מפני שאינן עושין פירות ואין בהן מושך דכתיב
ישאוחו על כתף יסבלו הנו [ישעיה טז ר] ר"א כתפוח זשיה
רכב אלקים רבבותים הנו [תל"ם ט"ח י"ח] (ד"א כתפוח) ה' זה
זטן מהן תורה בסיני י') ולטה מדרתו כתפוח ? שהוא חדש,
של תפוח, ר"א כתפוח מה התפוח הזה טקדרים פריו לעליו,
כך ישראל הקדימו נעשה לנשטע. בצלו חמדתי וישבתי,
זה המשכן; ופרי מתקוק לחבי זו תורה דכתיב טוב פרי טהורץ
(משל' ח' י"ט).

ד'. הביאני אל בית היין זה סיני ולטה קראחו בית היין?
אלא מה היין מנדיל י') את הגוףך רבי תורה מנדילין י) את
עשיהן ומתי שהוא עוסק בהן דכתיב כי לויית חן הם לראשך
(משל' א, ט) וכתיב כי טלכיס יטלייכו (שם;ה, טו) וכתיב שרים
ישרו ונדייכים (ירומו סלה) כל שופטיך ארץ ישם טז) (ד"א י)
מה היין הזה יש בו הרבה דמיינות כך הם דבורי תורה יש בהן
כמה טעמים. ועוד מה היין אין דרכו להנתן אלא בקנקן טروع

- ה) טיצות הללו הטע מנגתי ככסלו טלה גורך כי כלו מלחמך מהך .
- ג) המלחמר טה קזוע ועיין מה טליתו על זה נפליך פ'
גדת כסלייטי [דף קי ע"ג] וגבעות טס וכפ"ל פ', עטקה קדנכות
קמיימה ונחיתת כל פ' מנדל ומטס חניון סמל מלטפיגו .
- ה) סיליקוט טס טה טכנית מלחמך מהך למליון סליק נמה טטה;
מכיה מה המלחמר לטפיגו וכוח לאות ממילא כ"י טפיגו ממלחמך
ל"ה כנילני וכו' זה סייע עד פוכות, וזה גלעון געלמו חיקו כין
סיליקות כי זיל טס : כנילני هل כית סיין זה סייע ודגלנו נתן
וכו, ומה טכניות געל סיליקוט מהז כורות ממלחמך כהו, לין
להטלה מלחמך טכנית יזוע טכלכו טן געל נילקוט זה לאך כמלחמך .
- ו) סיליקוט טס להט טכנית מה ממלחמך ד"ה כנילני וכו'
מסיים כטס צחין מנדל מה גנוף וכו' טן כי לוית חן כה וכו' והול
בקומ מפה .
- כ) מלחמך זה ליכט סיליקוט .

מדרש פרשה ב' שיר השירים

כך דברי תורה אין מתקיימין אלא בגין כשר ^{ה)} דכתיב יצפונן לישרים תושיה טנן להולכי הים (משלי ב, ז) ר'א מה היין הזה כל המכיר ^{ג)} בו אינו שבע טנוו, כך דברי תורה כל הלויים בהן אינו שבע מהן, ועוד מה היין כל השותה טנוו הוא ניכר ^{ג)} כך דיתת הכתוב ניכר בדיבורו, (והוא גבר בנבורים) ^{ג)}.

ודגלו עלי אהבה אלו מ"ט פנים טמא ומ"ט פנים טהור (טניין ודגלן) וכן הוא אומר אטרות ה' אטרות טהירות כסוף ארווף בעיל וגו' (תלילים יב, ז) אלו מ"ט פנים טמא ומ"ט פנים טהור ^{ג)}.

ה. סמכוני באשיותו וזה הרבה שרעפי בקרבי תנומתך יעשהו נפשי (תלילים צר, יט) בראשונה היו דורישין (חכמה) (על החכמים) ליישראל בתוכחות זו כישחו הדרות בשלותן, ביוון שרבו היסורים אטו להן (ל)ישראל בבקשה מכם אל תדרישו אלא ברכרי נחמות. ר'א סמכוני באשיותו אלו דברי אנדות רפוני בתסוחים אלו דברי חכמה ^{ג)} ומניין שנמשלו

ה) מונח בילקוט נעל כמו חוק ^ה ונימה ^ז וכן פס מי פלעמו ספה.

ג) מכאן עד מלכות פגורות מונח בילקוט ל' חוק ^ו ומ"ז פלמינו טה לאות.

כ) פלמינו טה כחוב גנוב והקצתי ט"פ סילוקם נס נסחן טה כחוב פה ניכל נליכונו. נקמת גנור.

ב) ט' כות נכל נליכונו קלה ממשיק גנוב נגנובים מה קחינו מונן כלל.

ה) צין ויל ר'ט פ' הטויל יפ' חוק [וילך הנון ר'ט ג' ז']
ועין פהיליך פ' פלה ומלכת חיות ג' ד'.

ג) שין פית פ' פ' מאconi ופפהיליך פ' נאדט סבלתי וסע נטינוי קלה נס תבר פס נטה סאלתך.

ז) ד' ח' הס נטהן טול מסנן טול מטהן כמו טול זכרונות נטילות נס ט'ג ושיין טה בלהט נז' שיטט ד' נטה לאנער נטפלת

מזריש פרשה ב שיר השירים כא

דברי חכמת בתפוחים (ה) ? שני (ב) תפוחי (ג) זהב בטשיות כסף (טשייל כה, יא).

בי חוכת אהבה אני טעשה (ה) באשה אחות שהלך בעלה לטרינת הים ונתקעב עליה והוא שכנותיה אוטרות לה לטה את יושבת ? אלו היה ברעטו לכוא אליך, כבר היה בא ולא נתקעב عليك והיתה בתוכתה עשרה אלף דיז. מה הייתה עושה ? כל יום ויום הייתה מוציאה בתונתה ומטתקלת בה ורעה מושבת עליה. ז) כך נשישראל אין לירוי (טורה) [צורה] הן מסתכלין בלבני (תורה) [צל' תוכחה] ובנחות שבחורה מיר רענן מתיישבת עליהן (רכתיב כו) (ו) ישוב ת' לשוש عليك לטיב כאשר שש על אבותיך (דברים ל, ט) וכתיב זו ושב ה' אלקיך את שכותך ורחתך ישב וקצת מכל העטים אשר הפיצך ונוי (שם נ') איתתי ? באחרית הימים ז) (שם ד, ל). דיא בצר לך

גייגענע וכו' דף ל'.

(ה) עיין בס פדר"כ פ' נחלת האליטה ופס נעני המכ.

(ו) בקהל חסומי כמיין.

(ז) נחלת קייל מאי למחה וען פ"ל עקלת סדרות פ' קמייטם וסדר"כ פ' חנכי חנכי.

(ח) עיין חוק רנה על פ' זכור עני ומלווי [מכוב כהן גג"ל ז"ל].

(ט) נקהל כי כתיב לך יוסר נחלת סכין על נקהל שגמומה [דנليس כ"מ ס"ג] ולעומת זה מביא חמ"כ מט כט' טלפינו טכוונו נמה ועין כסמן ועין פדר"כ פ' חנכי חנכי.

(ו) סדר נקהלות לנו כן קול מולס ברוך קדני סכין על כס' דנليس כ"ה ס"ד וטא"ך ונוי ולעומת זה מכיל כהוב וטב וקברנו וגוי, טבר סטינך וגוי, ולפי הנחה נפל כס' נקהלון מן סכין ע"י טננת כסופך לו המעמיק.oso לפיו דעתו כוונת סמלמר.

(ז) גס פה מומב נקהל כס' מל פ' וטא"ך וגוי [בס כ"ז] ופה יוננו דרכי כמלה.

מדרש פרק ב' שיר השירים

וטצאו ר' כל הדרברים האלה באחרית הימים (שם), ה. יט' ס. 6), וכתיב כי אל רוחם ה' אלוקיך לא ייסך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך (שם. לא) ובתיב זאת נאשיב אל לבני על כן אתהך (aicah ב', ביא).

ג). שטמאלו תחת לראשי זשיה ואנבי מרגנלהטי לאפרירים קחש על זרעותיו (הושע יא, ג) משל נ' למלך שהיה לו בן והוא נוטלו על כתיפו וטנשו, הוшибו על ארכבותיו וטנסו, כיוון שנתקטה נפשו מטנו השליך לארץ באו הכלבים וטבבוחו, כך ישראלי, הקביה היה נשואן על אויביו ד' וטמאו את טקדשו, אחר שהשליך אותן באו עליון כל הצרות, ועוד משל נ' לבן מלכים שיצא לשוק והיה טבה ואינו טוכה, טבזה ואינו מטבחה, והיה סבור שככברונו הוא מתחבר ולא היה מקבל עצתו של אביו ו) מה עשה המלך ? אחר הריני מפליג דעתו נטנו עד

ה) ליל יומו טל נכל, טל מדי, טל פלכם, טל יון ויזמו טל מדוס. ודע כי בס' הגמג'ה טעמיט מוסב כי. נטהנית טימיס טל ונטמת טלהתלו וטפי כל"ה מוסב על טלה ממעלה ממעו ועיין עוד טו"ט מזמור י' וטפצל טו"ל ס' דנלייס ועיין ד"ר ס"י.

כ) עין פרכ"ב פ' מacci מנכי ומדרך ליכט טט מסיס וולין זמת טלה חורה.

ג) עיין ליכט לנכט טל פ' ליכט יעיכ' [מלכוב בגנון. למ"ג ג' עז ופה מסל נסח טמלה ועיין עוד מילמה נסלה פ' ד'. ובילקונט קווער כ' טקכ'ית מניין לטמל כזה: פ"ג. וטעוט טופר כו', וכלי ליכט לנטי].

ד) נילט טטמלה קטע.

ס) עיין לות לנכט פטיחצ'על טל פ' וט' צימי טפום בטופזיס [מלכוב בגנון. טג' עז. ומוכן בילקונט טזויו למש טקכ'ית. ומניין עליון מנילט טטמלה וטוק פטעט ולע' דות לנכט].

ו) נרכות לנכט גנרטה וטיה טולטה טג' חכמי גמלודס וטילקונט טט בטולוניה מאנס גנרטה טטפנינן יותכל לנכט.

מדרש פرشה ב' שיר השירים כב

שהוא יודע אם בכבודו הוא מתכבד אם לאו. כך היה ישראל בעוהיב היה מלכים ואינו מוכין, דכתיב ונש נטנו כל יושבי הארץ מפנינו (יהושע ב, כד) היה מוכין ואינן מתבזין והיו סבורין שנכבודן הן מתכבדין, טיר אמר הקב"ה הריני פפליג דעתך מהן עד שהן יודעין אם בכבודו הן מתכבדין אם לאו (הריד) ואטר אסתיריה פני מהם אראת מה אחוריתם כי דור תהומות מה בנים לא אטונם בהם (דברים לב, כ) וכתיב אלבה ה אשובה אל מקום ונו (יהושע ח, ט) טיר בצלם להם ישחרוני (שם). ד"א שטאלו תחת לראשי (ישיה) כי נער ישראל ואהבהו נ וגוי (יהושע יא, א) אטר ר' יוחנן הקב"ה היה מגדרנו ואומר ליישראל לא נהגתם עתי בדרך שהבניהם מתנהגים באבותיהם; הבנים כשהן קטנים אין טכירים לכבד את אבותיהם אבל כשהן גודלים טיל הן טכירים לכבד את אבותיהם, ואתס ביום אטרותם זה אליו ואנוהו (שטות טה, ב) כיון שנתגלו להם פשעותם בי שני פנים גדלי ורומתי והם פשעו بي (ישע"א, ב). ויטינו תחבקני זה נ טיני שני טימינו אשידת למו (דברים לנ, ב) ד"א שטאלו תחת לראשי בעהיז דכתיב ז וזה היה ט בזם ההוא יוסף ה' שניית ידו לקנות את שאר עמו ונו (ישע"א, יא) ויטינו תחבקני בעהיב דכתיב נשבע ח' ביטינו ובזוע עוז אם אתן את דנוך עוד מאכל לאויביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר

ה) נמקלף חלך כתיב. ועיין כתילט"י זל טס.

ג) עיין קידוטין דף ל"ו פ"ג.

ג) עיין מסכת ברכות דף ו פ"ט ונמצא על ט' לסוכתי: בזנות הכלול טנטידין לכנל מיטינו ט' בקנ"ט ט' מיטינו ונו' ע"ט ומלחנות על ימיינו דלחיקכ' לסתן ביד ימין ד"י, זמלכת זוכת גדרת צמלהן מל פני סכגול ונש זס נמלנות.

ד) כילקט למז מקפ"ו לחול היכות "יריעות עזס" כהוב צמלהן ונו' נכו"ת ימיינו ונו' בטש"נ נגע ונו' וכוקל לאות מבוי צלפניו.

ה) עיין ט"ט מומול ו'.

מדרש פרשה ב' שיר השירים

ינעת בו וכו' כי מאפסיז יאכלו הוו וגוי [ישעיה סב, ח-ט].
 ז. השבעתי אתכם בנות ירושלים נציבות או באילות
 השדה, אטר הקב"ה אני משביע אתכם נציבות שעלו ממצרים
 ובסבטים שנדרטו בחירות השדה דכתיב ז) נפתלי אליה שלוחה
 וכת' גור אריה יהודה, בנימין זאב יתרף, יהי דין נחש עלי דרך
 (בראשית טט, כא, ט, כג, יז) אם תעירו ואם תעוררו את
 האהבה אישר ביני וביניכם עד שתחפץ המלכות למסורת החרב
 בידכם דכתיב ונתתי נקמתי כאדום ביד עמי ישראל
 (יחזקאל כה, יד) ז.

ח. קול רודוי הנה זה בא, זשיה נגר אבותם עשה פלא
 בארץ מצרים שדה צען (תלמים עח, יב) את מוצא בשעה
 שבקש הקב"ה לנ AOL את ישראל ממצרים העtid אבות
 העולם טCKERIHEN והראה להן הניסים שעשה לבנייהן ההיא נגר
 ז) אבותם עשה פלא, מי אמר קול רודוי הנה זה בא התינויקות
 שבישראל אמרו לאבותיהם קול אותו ז) שהיה פנדלנו ו) בא
 בזה הלילה. טרגן על ההרים, וכי תעלת על דעתך שיש
 הרים וגבועות בארץ מצרים ז) והלא כל ארץ מצרים אינה אלא

ה) על כס המקדש [עמות י"ג מה].

כ) עיין כיל פ' ג"ט חנומחה פ' ויסלם סופה י"ג נ"כ ומשם
 על פ' הצעדי.

ג) עיין ז"ט מומוי ט' וכס מבית הפסוק ט' יוס כס נ"ג
 וטעם נחוני ז' כה [יטעיה ס"ג ד] והוא יוכה נכון לפ"י קמפני.

ד) בכ"ל פ' ג"כ נדרת כן על קריעת ים סוף ומץ לך כת"ז
 ג"ל פילוטו נקף נגד גו' וטונקו נס נילקוט הלייס נתקוטו, ונחרבות
 כו' כמו פלפניו בקהל על ליל פכת.

ה) עיין לשל פ' ה' פ' בגירה לי מהנה נפשי ועיין עוד כוונת
 י"ג ע"כ וטמות רננה פ' ג"ג.

ו) מפצל סדרת מדריך כמו מגל. מחל כהני זלה רלהי כו' ז
 סכך גמפלט כן.

מִדְרָשׁ פָּרָשָׁה בַּ שִׁיר הַשִּׁירִים בְּגַן

בקעה אוחזת ? אלא ההרים אליהם האבות, הגבעות אלו האמות,
לכך נאטר טרגן על ההרים. מקפץ על הגבעות. ד"א קול
דורדי, איתתי ? לכשיבא כ) טלק המשיח ייבשר לאבות העולם
תחילה, והם אומרים כי הוא זה שבא לנדר את שנותינו מעיניו ?
והוא אומר להן אני טלק המשיח מבני בנייכם באתי לבשר
אתכם שהניע הוזמן שהבטיחם הקביה שהוא נושא את ישראל
והם אומרים לו לך ובשר לאדם הראשון על אותו היום כתיב
ירונו ישבו סלע טראש הרים ד) יצחו (ישעיה טב, יא) אם
ירונו למה יצחו ? אלא ירונו שייחיו ויצווחו על החיים שהיו
טעכביין עליהם את הישועה בעולם הזה . אמר רב אחא טן
הטקרה הזה את למד שטחלה הקביה על עונותיהם של ישראל,
רכתיב יחי מתיק נבלתי. יקיטן הקיצו ורוננו שובני עפר כי
טל אורות טליק וארץ רפואי חסיל . (שם כו, יט) . אמר ר'
תנחים אדרעייא ארעה תפקידא תפלטה ז) .

ט). דומה דורדי לצבי או לעופר האילים זשה אם אמרתי
טפה רגלי ז) (תל"ם צה. יח) וכמה הוא טדתו לצבי ? אלא
מה צבי הזה אעפ"י שישן עיניו אוחזת ו) פתוחה כך הקביה אעפ"י

ה) כ"ל י' נזכות הנלכט ט' מילג על כסיס, ונילקוות :
מלג על כסיס נזכות חכמה מיקפן על הנגענות נזכות הmemory וכן
כול נחלנות ומילמן במקודס זה נקوت מכתחות, ועיין נין ננקת
על פ' זה .

ט) נספלי דנלייס ט' טמ"ז נלכט על מליכו ונפסדליך פ'
כחדק, כ' יוזן נל"ס וכו' קול דורי סנה זה נמל' זה מלך קממים .

ט) שין נספלי דנלייס [דף ט' ב' ב' פ' זג וילקוות
יטביה נמקמו, וכמי ז"ל נמי ב' ט' ופיילכו לאות מקספלי .

ט) שין ינטלמי נסכוות פ' ט' כ' ב' [מכלן פגון רת"ג ז"ל]
ומוניה נוד בס הנגינה פ' ט' כ' ה' [ב' ג' ט' ז'] .

ט) נפי סנרטה המלמה קמווע .

ו) שין חייך על פ' נספה דורי וכטוק פ' כספלי ינוליך עוד .

מדרש פרשה ב' שיר השירים

שהוא כועס על ישראל כשהן באין לידי צורה הוא מצלן,
שנ' הגה זה עופד אחר כתלינו, ואפילו אחר טישראל והוא
בסוף העולם ונთון בצרה והוא קורא להכבה, הקביה עונת
אותו ומצילו רכתייב מקצת הארץ אליך אקרא בעטוף לבני וכו'
תליס פא, ג). אין תנחות טענה בסתינה אחת וכו' ^{ה)} של נוים
שהיתה סורת טיס הנדול והיה בה תינוק אחד יהודי עטד
עליהן סער נדול בים ועטד כל אחד ואחר טהן והתחילה גוטל
יראתו בידו וקורא ולא העיל כלום כיון שראו שעלא הועילו
כלום אמרו לאו יתוד' בני קים קרא אל אלהיך שישטיענו
שהוא עונה אתכם כשאתם צועקים אליו והוא נבר. טיד עטד
התינוק בכל לנו זעק וקבל ממנו הקביה ושתק חיים. כיון
שיזדו ליבשה ירד כל אחד ואחר לכנסות ערבי. אמרו לו
לאו תינוק לית את בעי מזמין לך כלום? אמר להן מה אתה
בעי טן ההן אכשנאי עלובה? אמרו לו, את אכשנאי עלובה?
איןון אלטנאי עלובה! איןון חכא וטעותהון עטהון. ולא טהון דחן
כלום אבל את כל אהן דעת אויל אלהיך עטן. ההיד כה
אלקינו בכל קראיינו אליו (דברים ר, ז).

משניהם מן החלונות מבין כתפיהם של כרגים מצין טן
התוכים מבין אצבעותיהם (של כהנים) ^{ו)}.
ו. ענה דודי ואמר לי ישיה שהו רעים לפני טובים (משל).

^{ה)} פנינו כהוב וכו', וכחכמ נלו [מהלך הנלהן סג'ל] עיין דיל
ס' וחתמן סוף המפה וכן (ס' דרכיהם) ג'יל ירושלמי ס'ט] דרכיהם
ה' פ'ג. ומהניין נלו מקומות אלה ילהה כי כמעבה במובל נלה
דיל היה טין נלהן. ולחפץ במעמדיק נלהן עליון נ' יצע לח מדליק
זה וחייה במנוח נלמי נזה' לדכו. لكن מלהמי נלטן נסכל טין
כמחל נלהך כויל נילוממי טס וכלהי ספק עליו כיון במעמדיק נריהן
נלהם וכו'. נלהך טהום מעין לדרכ טלפנינו.

^{ו)} עיין פדריך פ' המדא ה' לא לטס וחתמי נמקמו.

מדרש פרשה ב' שיר השירים כד

יד, יט) את מזאע באותו הלילה שאמר משה לברעה מה אטר
ה' כחצית הלילה וגנו' זכתיב ומת כל בכור וגנו' [שנות יא ד-ה]
ויתה שט אישת אחת ואטרה, לא גור משה אלא על מה
שבכתיים, אבל שבכתיות הן נטליין מה עשתה נטלה את בנה
וتطנינה בגג החוטין לה הקביה כלב (ו) ואכלו, עטדה היא
בחזי הכליה ומצאה את בנה בפי הכלב, טיד צעה וטלאה
את כל הארץ מצעה הרץ ותהיא צעה (ו) גדולה במצרים,
טיד ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מtower עמי
(שם לא) וחילך פרעוה אצל משה (ו) ואמר לו צא וארכר עטך,
ואיל משה אני יכול איל לטה? שנך ציוני הקביה ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר (שם יב, פב); הוזר ואמר לו
חבט אליו מן החלון, איל אני יכול איל לטה? אמר לו שנך
אמרת לוי אל תומך ראות פני (שם י, בח) והיתה הטגפה עסוקה
בזהן כל הלילה עד חזי היום אמר להן הקביה קומי לך רועית
יטמי ולכי לך, וכן כתיב ויהי בעצם היום הזה הוציא (ה' וגנו'
(שם נא) בעצמו (ו) של יום.

יא. כי הנה המתיז עבר וגנו' ושרה והכיתוי בית החורף
על בית הקיע ואבדיו בתים השן וגנו' (עטום ג. טו) וכן את מזאע
באנשי ירושלים שהי עושין להם ד' טבמים של בתים בכל
שנה; ניטן איר וסינע עושין להם של שיש, תמו אב ואלו

ב) עיין מגילות סלט ב' פ' י"ג [דפוס הי"ט פ'ו] וטס
טסיו מליס מקנלי ננטיקס ווי' כלcis נלייס וכו' עט"ה .
ג) לנץ געקה כמפיק פל' .

ד) נמגילות טס ויקעל למאה וגנו' מלמד טס פרעוה מהר
וועל כל היין מגלייס סיון מטה טרי וכו' ויהמל קומו גלו' חמל לו
מטה מהרין לנו טלה גהה טלה נפלה נפלה נפלה מטה טן וכו' ע"ט וכט"ט מזמור
קייג ושרה סלעא דזוק על פטחו טל מטה ולהכנן .

ה) עיין ניכמות דף נ' ע"ה וכתוגנוס כי' "ונגעין גפלע מהפּ
רומו ויהמל לי קומי נ" .

בנדרש פרשה ב' שיר השירים

היו עושין להם בתים של זוכיות, תישרוי טרחשון וכסליו
עושים להם של עצי ארזים, טבת שבט ואדר היז עושין של
שנדול(לטן ^ה) וכל ברך לטה? מזני טרחותיו של סתוי ^ו. ד"א
כפי הגה הפטוי עבר [הגשם חלף הלא לו] אלו ארבע טלביות
ו) ברך אטר הכת' הגשם, הפטוי, חלף, הלא לו (אלו ד' טלביות)
(ולטה מטרטה אותן בנשמי אלא מה הגשם) כל מה שמצויאין
הוא (הן) שוטפין) ברך אומות העולם כל מה שחן מוצאיין
שוטפין רכתי ויאטר ה' יען כי טאס העם הזה את מי השלווה
ההולכים לאט (ישע' ה, ו) וכתיב הני מעלה עליהם את מי
הגהר ונוי (שם ז) וכתיב וחילף ביהודה שטף ועבר עד צואר
יניע וגוי (שם ח) ^ז.

יב. הנצנים נראו בארץ זה משח ואחרן. איתתי העולם
ערב? בשעה זו שהאלנות (ט) נצנץ את עליון. עת הזמיר

ה) פגלאין ג"ל ועיין בערך זא, וען ק"ל פ' ו' על
פ' מס יויליא מס ומ"ה על פ' נימיס הסט.

כ) בילוקוט רמו חוקפו. ד"ל כי אאה סטמיו נאכ, סטמיו טטה
חוציס ולין טלחות בו מילן כטנטס يولד. דכליס הלו ליקוטיס מכ"י
טטפינו ולפי סגלה נאריך למתק מיט סציו בהליך ולגרות נטס.

ד) צסדייב פ' חמץ וכחית נמקומו גרכס מלכות פראטה.

ל) הכהה טפעעל חילף מושב על הגאנס וכילך ענל סטמיו נמקולם
טטפינו, ה"כ כהלו נכטב כ' פטמיס פטז'ו ופצעס נטס ומלהט לו ליכות
ההה מלכות סרביעית וטפער צאריך לנגורם מהס הלו ד' מלכיות טטמגלאמי
בפניש, זו מלכות סרביעית כהעדי נהממת כן נדרט צפדר"כ וטחנות
טטמגלאם זה קוסטפי לפי בעין.

ה) עיין מנדרין לד. עיב ונפ"ל פ' וטממל ליון קוּן נדרט
על טמלכיות כמו טטפינו. קיה וכוי רוחה לח טמלכיות וכוי' لكن גאנ
ט טעלס ונוי פ"ק.

ו) קוּן נתינט טעס. על מה טמדמת מטה וטהן ביגניש.
ונאכלו מגיס מסל כתיב,

מדרש שיר השירים כה פרשה ב'

הגע, הגיע זטן הגאולה. שנגאלו ^{ה)} ישראל מטרים. וקול התור נשטע בארץנו זה טשה. ולמה טרתו בתורה? אלא מה התור הזה טшлиים נפשו על טזונותיו כך. טשה השליים נפשו על ישראל, רכתייך ועתה אם תצא חטאכם ואם אין מחני נא לנו (שפטות לב, לב). ר'א הנצנים, נראה בארץ אלו הצדיקים, עת הזיר הגיע ^{ו)} (הגיע זטן של רשעים שיישברו) שנאמר שלחו טnell כי בשל קוצר (יואל ד, יג) וkol התור נשטע בארץנו זה אליו. ולמה טרתו בתורה? אלא מה התור הזה טшлиים נפשו על טזונותיו כך אליו השליים נפשו על ישראל רכתייך ענני וידעו העם הזה כי אתה ה' לנו (טלאים א'יך, לו) וכתיב ויהי בעלות הטענה ויגש אליו הנכיה ויאמר ה' אלקים ^{ז)} אברהם יצחק וישראל (עבדיך) היום יודע כי אתה אלקים בישראל אני עבדך ^{ז)} (שם לו) בהו ואני עבדך? אלא כך אמר אליו לפני הקביה רבין כל העולמים אתה ^{ז)} עתיד לשלחני באחרית הימים, אם דברי מתבטלים עכשו האיך יכלוני לעיל; ולמה טרתו טשה כאליך? כשם שעמד זה (כפרץ) כך עתר טשה בפרץ (בעגל) (וכשים שי) שטע הקביה

^{ה)} זיל סינאלו ועיין הכל זה נפליך ^{ג)} סס ונחיזה במקומו.

^{ג)} כיזמות ממשונגה נפלו מן התחזק נפננה סופר לו סמעץיך.

^{ד)} נמקה לאי קיב ופצע.

^{ל)} כדכ מקובלות לא נון כו' כי כפכו סוכנה פה במלחינה כו' מוקדש נמקה. אך נון עלייה עיקר בסוף כמה שנספק נון נון קיב ומי עבדך מ' נון עכבר דילבוך קהה ועיין סצלה דילבוך זה.

^{ג)} ובגדני לט"ז זיל פ' פ' עני ^{ו)} כחיב. וידנו לנו' כי חזק פ', ומני עבדך ^{ג)} מכילה פ' פ' פ' פ' ומני עבדך, ועיין נימטה סלפני זיהן ובתחזקה, נימטה נט' ילהינו כי לא סיות פנינו כו' ננטט ממלכת כי סלפינו והלב סמוכה מקודש זה. נקוט מרכז דן ו' פ"ג.

מדרש פרשה ב' שיר השירים

צעקו (של זה) שכ' ותרא את עני אבותינו בטעים ואת עקם שטעתו גור' (נחותה ט. ט) נך שטע הקביה צעקו של זה).

יד'. הראיyi את מראין, משל לאדם אחר שיש לו נאשא מכוערת ושזה חנה והיו פניה מכוערות, והיתה מכברת אותו בירושה. והיה מצטער ואומר מה השם נאה, והמעשים נאים והפניהם מכוערות. בא אליו בעל החלום ואיל למה את מצטער? איל בשכיל האשא הזאת ששתה נאה וטעשיה נאים ופניה מכוערות, איל מה אתה רוצה להיות נאה? איל הן, לבקר נעשית נאה יראה עצה שהיא נאה הנביה דעתה עליו. בא אליו בעל החלום בלילה שנית איל תה את מבקש? אין בקשה מפרק תחזר חנה בכיעורה, כי קילך ערב ומדרך נאה, אמר הקב'ה ליישדאל אימתי קולכם ערב לפני? בשעה שאתם רוחקים בשעבוד רכתי טkol מהמצאים בין משאכיהם) שז' יתנו צדקות ה' (שופטים ה' יא). ומהו צדקות פרוזנו בישראל (שם) ובשעה ז' שנתפזרו מיד או ירדו לשעריהם עם ה' (שם).

טו. אחזו לנו שועלים, שעולים אכו המטרים ג' שעולים קטנים מחללים ברמים, מה היו עושים? בשעה זו שהיתה האשא

ה) הצעינות סינסוניות כוטטה לט' בטנין.

ג) עיין חצית כ"ג ע"ג [מלה בנטון למ"ג ז'ל] והזונה כמו כסיס כסוף סמלמי לימאי וכו' כוון שלוקיס וכו' .

ה) עיין חדה"ל ט' ז' ד"ה ה' מלה מסוכיס וכו' מסקן פלומדים טומני וכו' .

ו) עיין פמץט ט' ט' ט' ועיכובין נ' ע' ע"ב וחדריל ט' מסל נדול מושך בקנ"כ טפל לח' יטכל וכו' .

ז) ט' כמלמל קצוץ ועיין כחות נמקומו ועיין מדקה"ל פ"ג ונמקמת טופט ז' י"ב ע"ב ט' נגעין לח' .

ח) נס ט' משלים ליזה מלות ועיין כheit נמקומו וכזוטט ט' : הטעו לנו שעולים הלו ממליכים חזקיות . קנייס וכו' ה' נגייס

מדרש פרשה ב שיר השירים כו

זהה היו באים וכותבים אותו הימים וכשהגיעה יטיה ללדת היו
באים ויושבין על פתח ביתה ולא עמדו טפתח ביתה עד שהיא
ולدت, ובין שהיתה يولדה נוטליין את התינוק וטשליכין אותו
לייר. בוא וראה מה עשה הקב'ה עליהם . השמידם (מעש)
(בעשר) מכות ושינקם בים. ועליהם הוא אומר טבשו גויים
בשחת עשו וגוי (תל' ט, טז). וכՐטינו סטדר אלו ישראל.

טו. דודי לי ואני לו [זשיה] ואראשיתך לי לעולם
ואראשיתך לי בצרך ובמשפט וגוי ואראשיתך לי באמונה וגוי
(הושע כי כאככ). ולמה אראשיתך ני' פעמים ? בננד אבות
העולם ; אמרו [ישראל להקב'ה] בטה אראשנו ? אמר להן בה'
דברים שהעולם מתקיים בהם ואלו הן צדק ומשפט, חסד וرحمות
ואמונה, בצדק ומשפט כתיב ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה
(ישע' א' כ"ז) ; בחסד וברחמים כתיב ותפדי טאות לא ימוש
וגוי אמר טרחטך יי' [שם כד' י'] . ובאמונה כתיב ולא אשקר
באמונתי [תל' פיט לר'], ה) (ד'א) דודי לי ואני לו, זשיה עם
זו יצורתי לי תהלהי יספרו (ישע' ט"ג כ"א) אמר הקב'ה
 לישראל אם ראותם שמים ואדץ שנתמוותו, דעו שהטרתי את
הברית אשר ברתني את אבותם בכתב כי כה אמר יי' אם יטדו
שמים מטעל ני' (ירטיה לא, לו).

יג. עד שיפוח הימים זשיה הו' המתואים את יום ה' י' (עטום ה' י'יח). ונסו הצללים יום שאין בו צל' (או"ה ע' כ"א סר

וכו, מוגן בילקוט בר' הפ' ט' ויעס נסס נחיס ליחל נזונך .

ה) עיין בילקוט המכלי על ישע' ה' כ"ז בפה סמודה בס
נסס מה' קדנלייס . . . [קדנלייס רגע לימת'] .

כ) עיין יוסטמי סנקדליין פ"ז סי' ז' (ז' כ"ז ע"ג) ונס נדרכ
געין מהל . ועיין עוד קוויט מזמור ק"ל .

ג) נמקילו בס מלמלה קיין .

ד) חינט וגוי מסל . כי קדרכ סונכ וכולך על סיפון דקלח .

ועיין סנקדליין ג"ח ע"ב .

ה) עיין סנהומל פ' וילך וילקוט מניל מהמן זה על הפ' עד

מדרש פרשה ב' שיר השירים

עלם טعليהס^א) וה' אתנו (במדבר יד.ט). אותה הישעה הקב"ה מחשוי' שכינתו לציון כצבי הזה שהוא חזר לטקוטו^ב). סב דומה לנו דודי לצבי, לטקים שנגלה בו בין הבתרים^ג . ומפני שבאויה ע"ז חכתב מדבר ? רכתי כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאויטים ועליך יזוח ה' (ישעיה ס' ב).

פרישה ג'

א. על משכבי כלילות ושרה אוצרה) נגניתי בלילה עם לבבי אשיה (תלילים עה ז). אטרת בניי לפני הקב"ה רבישיע אני נזכרת נסائم שעשית לי בזה הלילה בליל פסח ואומר השכה אותה העמידה ואותם הרוגלים ? هو אומר השכח חנות אל אם קטע באף רחמי סלה, אף על גב שהוא כועס רחמי קרובין^ד).

טיפומ סיז. וככלמל מלומדי כוֹן מִכְיָה בלאפנינו .
ה) מוגה קרמגן^ה פ' בלה וכפילות טה"ט טמיות להרמגן כהוב זהיל. וכמו קדיליס במדרשת טה"ט הלו שמי כהומות כל מעלה ובמלומדים טפס חה פיקות נכוון כל כפוסוק כה גלך מעליות נפל כל שנאש וכו' מפייתם קרמגן^ו ז"ל וכוכנה על מדרשת טה"ט בלאפנינו ולפיכך מי'ל טלי ונפל נתגנתה במתהיך .

כ) נין סנקת מה גדי ומי התול למקומו כך טכינה תמהוץ וכו' צמלם וכו' כיוון על מה בקמוך לפנינו וכן מסיס טס למקום בוגנלה בין סנהרים .

ג) נסימות ובזטח נדנט נמיין למכל פ"ט ושיין נמלנות ע"פ' זס . ופלג טרמנס מזרט"ב י"ז היינו מוציא נבעלוטו לעטף ה'. הוות לה פקט' סמות כבכל מוחכלו נמלנות טס . כי זס לנטו . במנח לנח מפקת בוגנלאן פמכן וכו' . ושיין גוין נכפלו על נדילות זריגענ'ג — עד מ"ט מפנין זס כהובך .

ד) שיין הילך לדב ה' פכוכ כ"ג [מכלב גנתקון רמ"ג ז"ג] ושיין מוד פדר"כ ט' בוז הצעיט ובזטח מזמור קו"ג וילקוט לילס טמ' מילג כ"ג.
ה) טס נהיילן גן כוֹן נדבב ושיין ילקוט המכסי יבשי' מיט

די א על משכני כלילות בלשון נקייה *) דברה התורה
ב... מה שחויז המצריים משעבדין בהן ולא היה אחד מהן יכול
ליגע במתנתו, מה עשה המקום עמהן? אלא בשתייתה אחת מהן
יעצא לשאוב טים מזדמנין זה ישבני מלאכים ומיד טביבין
אותה *) ומTELAIN את הcad שלה דנים קטנים הheid בפרש שר'
טלבים *) תשלב בצלטן (תלים סח ט). ולמה דנים קטנים?
מן שדנים קטנים מפרין וטרבין.

ב. אקוטה נא ואסובנה בעיר, את מזא שלא נגלה
הקביה עליהם במצרים מן שהייתה טלאה עבודה זרה לפיה
שאין הקביה משורה שכינתו בזמנים שיש בו ע"ז, והיבן נגלה
להן? בשדות *) . וכן את מזא באנשי ירושלים מה הוא אומר?
כי קוצר המצע מהשתרע *) (ישעה בה ב), אמר הקביה אני וע"ז
אני יכול לדורי במקום אחד. בוא וראה מה עשתה הגנת ע"ז
בישראל? يوم שנחרב זכריה בא יווש להכנים צלם *) בהיכל
עמד זכריה על פתחו של היכל ואטר לו אין אתה מכניסהו עד
שאתה הורגנו עטד והרגנו, והיה הדם תוסס ר' וכו' וכו' שנה *) .

יד מה במניל סס נס מדוכת דטהגו"ע *,
) קלטן זה נמלט כלכה עצמים נחטמו. מנס נפ' ויבט

על נפ' וגמ' גליהן קפהו .

ב) חכבר טיס פינום .

ב) עין סוטה דף י"ה ע"ב ונס נדרת על ס"פ מס מסכנו
[פליס כ"מ י"ל] ועין עוד הדה"ל פ"ז .

ג) נרלה אדרת מלכים כמו מלכים .

ג) עין מכילה ריבס פ' נס ונגלה בגאנומל נס .

ו) עין יומל דף ע' ע"ב .

ז) עין דה"י ז' כ"ד פ' כ"ג, ושין כה"ד מ"ז לות נ"מ ס"ה

ועין עוד לרז"ל ניכין דף ז' ע"ג .

ח) עין קיל נ' ע"ז ובס דינ' נס נרלה טפ"ס נס פס ויג"ל

ל' וכו' וכו' פה . כי לנוין אלה טה לו גומל ר"ע נס . נס דפ' כ'

טדרש פרשת נ שיר השירים

עשו כל תקנה שבעלם ולא נתקן ^{ה)} גרכו אותו ולא נתקן ^{ג)} בנו עליי בנין ולא נתקן עד שכא נבוזראן ונבה אותו (חובני). ג. מצאוני השומרים ^{ה)} ר' יהודה ורבי נחמה ר' אוטר בשוטרי מצאת הכתוב טבר, ורבי נחמה אמר בשוטרי כל דור הכתוב מדבר דכתיב נשוי לה' משוטרים לבר שוטרים לבקר (תליס קל ז). אמר רבי יצחק ^{ז)} רבשע מן שאחה עושה בעוז ^{ז)} אנו יודען שאטונתך רבך לעתיד לנא דכתיב חדשים כבראים רביה אטונתך ומה כתיב בתיריה ? חלקי ה' אמרה נשוי על בן אויחיל לו (אייה ג' בג'נ'ר). את שאהבה נשוי ראייתם, כל מה שהקביה עושה להן לישראל בנגלו ה' הוא עושה להן דכתיב זכר חסרו ואטונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ וגיא (תליס צח, ג) .

ד. כמעט שעברתי מהם, את יצא בשעה שהוא השומרים תופשיין לאחד טישראל כיון שהיה טפלין מעט היה הטלאך תופשו וטוליכו אצל אטו והיתה אומרת לו בני ט' הביאך לכאנז והוא אומר לה דגה הוא עיתד אחר כתלנו והיו יוצאים ורואין לא היו טואין שם אדם. כמעט שעברתי מהם, אמר רבי יוחנן טקראי זה טסוו[ר]ס הוא חזיו להקביה וחציו לישראל, של

לפי דעת בעל סعيد [פסחן נ"ה ק'] נט סיו יכול מל"ח נס
וכן כניש כל"ל ז"ל נטיכתו לק"ל סס .
ה) עין ניטין דף נ"ז פ"ג . לחסה דבכ [סתימחה] סימן כ"ג
ק"ל סס .

ג) סס כניטין וכח"ל גרט ולו לדמי ליה וכח"ל למ' שח וכו' כו'. וכפדר"כ ס' ליכת נס וועלין כטס פוסס וכן נס תיכוועמי פ"ל דחנינט טוף כ"ט .

ג) עין נמוקמו טליינתי עליכס נטערום כקדמות .

ד) עין ליקמן פ' ס' , פסוק ד' .

ט) עין מכילת נטלה פ' ד' וט"ט מזמור כ"ט וכח"ל פ' נ'
ס' מ' גרט ל' חלטיגלי . ועין פילטי ז"ל פל ליכת נ' כ"ג—כ"ג .

מדרש פירוש ג' שיר השירים כה

חקביה, אמר הקב"ה אעפ"י שהכעסוני ישראל כתה פעמיים, לא דגחותים עד שהכנסתים לארץ החירות ואעש' לטען שמי לבלי החל לעני הנוים וננו' (יחזקאל כ' כב) ^{ה)}. העז' לישראל אחריו ישראל טליון שהאריך אותו עטנו אין אנו כ' מניחין אותו וזהו שטsha אמר אם אין פניך הולכים אל תעלנו טזה (שיטות נ' טו) וכתיב כי בטה ירע אפסוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועטך וננו' (שם טז) ^{ז)}. עד שהכאותך אל בית אמי זו א' יאלן חדר הורתי זו בית המקדש.

ה. השבעתי אתכם בנות ירושלים, אמר הקב"ע אני משביע אותן בצלאות שעלו מטערים ופשכטים שנדרמו לחיות השדה, נטהלי אליה שכוחה נור אריה יהודה בנייטין זאב יטרוף (בראש טמ. בא. ט. כו. יפ) ^{ז)}. אם תעירו ואם תעורו אם תעورو (אם מדדרלים ו') אתם עצםם מן התורה, אני מתיר את דעתכם כאבי וכאי.

די' ארבע ו') שכונות השבע הקב"ה את ישראל, אתה שלא יגולו הקץ, ואחת שלא יגלו סוד העbor, ואחת שלא יULO לאי בחיטה... ואחת שלא יטרדו במלחיות. די' אם תעירו ואם

ה) ליטף דקלח וסבוזמי ה' יי', וכוק דרכ' נכון על פסוק כמנצ' טפנלי מכס—זוב טמלהוי ה' עטמי'.

כ) עיין מכילמה נט'ם מסבוזם לטיכחן פ'ג.

ג) נדרכ' כן על טיסח דקלח "סבוזם ול' חלפני", ועיין וי"ל פ' ה' ס' י"ב וכמן פילקוט מביתו נמקומו. ודעת כי בטל טילקוט כלכין מה שמתה כמלמל צפנינו עט המהמן טל' י"ל, ועט' מטא' משלם מהל' כי בס' ליטף לפס' טמות נ' . פ"ז וכוק מכו'ו, כהמ' לאו לפנינו .

ד) טיסח דקלח, פ'ג נגמץ עטנו ונס'ינו חי' וטמן ונ' .

ה) עיין לפיל ס' נ' ז' .

ו) לר' מלצון טולכו תלמנומיס [ישע' כ"ג י"ג] .

ז) עיין כחונוך ק"ה פ"ה וט' כ"ה ר' לטע' מהלב כנהון

מזרש פרשה נ' שיר השירים

תעוורו את האהבה בין וביניכם עד ישחפין הטענות לטסור
החרוב בידכם.

ה' מ' זאת עולה מן הטרבר (מן הנליות שנטשלו לטרבר)
ה). את מוצא בישעה שיישראל עולין מן הנליות רומן בעני
אה"ע כען, דכתיב כאשר ינוס איש טפני הארץ ופגעו הדבר,
ובא (אל) ג' הבית [וסטך ידו אל הקיר] ונשכו הנחש (עט'ס
ה' יט). אחר הקביה אלו (הסתבתן ג') עיני אסילו שעה אחת
לא היה לכט תקוטה, דכתיב לוכא בעס אויב אונר פן ינכו^ו
צרים פן יארו ירנו רמה (רבאים לב, בז). וכתיב לא' עשה
חרון אפי לא אשוכ לשחת אפרים (חוישע יא, ט). טקומותת טר
ואהלוות טור זה אברהם דכתיב טור ואהלוות קצעית כל בנדורטיך
(תלים מה טז). בנות מלכים (ישט), אלו הנר וקטריה. נזכה
שנל ליטינך בכתם אופיר (שם יא) זו שרה, ולכונה זה יצחק
שמסר נפשו כלכונה, טבל אבקת רובל זה יעקב אבינו), מה
רוובל הזה יש עמו כמה טיני חפצים כך העטיד יעקב אבינו
צדיקים ונביאים, כהנים, לוים ומלכים. מ' זאת עולה מן הטרבר
ג', סימנים היו אה"ע רואין בישראל. בכל שנה ושנה היו
באיין וטקייסן סביבות ירושלים ובישעה שהיו רואין עשן ג'
הקשות מכוון לטעלת, היו יורعين שכל השנה כולה טובה;

למ"ג ז"ל ועיין על מיט נ' ז' ונקומו לכתבים.

ה) חינות אלו "מן—滿" כוטפי כ"פ קטן וכן פוך בין
פרקם: ד"ה טלה מן כמלך מן נליות בנטלו למך ונגן
פהו מן כתוב.

ג) ליטן גמקלן ובסנאלין ג' מ"ב נדרט סמקלן זה על
לע"ל ט"ס.

ד) ג' סמלטי [מכרכ בנהון האל].

ה) ג' טנהמל ויחנק היה עמו [כלוחים ל"ב כ"ג] ופיין פיט
כל כתין נתחומו ט' וילך.

ו) עין נפקומו ט' חזון כוון טאהן פקטרם וכו'.

מִדְרָשׁ שִׁיר הַשִׁירִים כֶתֶר פָרָשָׁה ג'

בשעה שהוא רואין שעיר 6) המשתלה חזר היה יודעים שכעס הקביה על עולמו, ובשעה שהוא רואין לשון של זהורית מלבין היה הולכין משם שטחים, שנה' נ) יפה ופ' משוש בכל הארץ (תל'ים מה ב').

[ו' ח'). הנה מטהו שלשלמה, אמר ר' חונא ז) ב
וראה כמה קשים העונות. עד שלא יחטא אדם אימתו נופלת
על כל חבריות ואפילו על החיות ואפילו על הבחמות ואפילו
על הרוחות, רכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך
ויראו מטן (דברים כ"ה י'). [תני ריש ז) בן יוחי (אל תקרא
ז) וראו אלא ויראו כל אפילו דוחות ואפילו שדים, וכשהוא
חותא אימת אחרים נופلت עליו רכתיב הנה מטהו שלשלמה
ששים גברים ובן אחוי חרב ונ' טפחר בלילה.
וט' קטרנו ? תניא ז) ר' שמעי עליה היוד ונשתטח לפניו

ה) עין ירושמי יומם פלק צני מעוני כ"ג [מלך גנולן כ"ג].

ב) עין טויט כמקומו.

ג) ניוטנמי וCMDTS כמ' פונק' קמף ל' כונך ועין פליג'ס פ' חמץ [מ"ד ע"כ] עד סוף הצעין.

ד) עיין פל"כ סס, ו舍不得ס מגלאט"ג [סס כעלה מיח] כחצ' טוליך לומד ל' יטמפלן וכן כוונת סס. אך סמלנו נונע מילוטלמי גלוכות פ'lein שומדין ס"ה וسس נכם רפנ"י (בן נריה צט"ס נס' גפס'יקת ה' סס ווילטן זהה להוד זהה למזה, כדרכך דילוטלמי, ה'אל סונכ' וגולד'ר נל' האמקרים דנכאים כ"ה, כוונת מלטנ"י וכדריכת דקמת כוונת מ"י. ועיין מווי' במקומו ובילוקו' מטאפעיס רמו סס'ג מה אומכיהם סס' ספל' .

א) לא ידעתי לכוון מואול פילוטו כל חי'ו ולמו וכו' וכילופלמי בסס ליתה .

ו) כן כוון ניקוזלמי טס.

2) ירושמי פרטליין פ"ב כ"ז [הו ד' טז] נכס ריבניאן ולהפ"כ

מדרש פרשה נ' שיר השירים

הקביה ואמר לפניו רבשיע מה אם זה שהוא גדוֹל שבচচטיכ
 בטל אותן אהת טן התורה, כך כל מִ שיבא אחורי ויבטל אותן
 אהת נמצאת כל התורה כלת בטלת. באותה שעיה בעם הקביה
 עליו ואמר שלמה! ולשתחה מה זו עשו? (קהלת ב' ב'), מה
 עטרה זו בראשך? רד מכם אי, איזר יוסף בר' חנינא ידר טלאָך
 בדמאות שלמה והוירידו מנטאו וישב לו תחתיו. והיה שלמה
 מהז על הפתחים שלש שנים ואמר אני שלמה בן דוד אני
 קהלה. ואינון אמרין ליה מלכא יתיב על כורסא ^{ה)} לדידיה
 ואת אמרת אני שלמה, אני קהלה? והי' מכין אותו בקנה
 ומביאין לו קערה של גרייסין. לסתוף ס' ג', שנים הילך לישן
 עצל זקנה אהת והיה בוכה כל אותו הלילה אטרה ליה לטה
 את בוכאה? אמר לה אני מתביש לוטר לך, לטה? שאין את
 מצדקת אותו, אטרה ליה אעפ"י בן אטור, אמר לה אני שכטה
 אמרה ליה ואיך ירדתה טנדולתך? אמר לה פעם אהת היית
 משתעה בטבעתי ובא שיד שיטדין ^{ג)} וחטפה ממני והשליך אותה
 ליט, אמרה ליה באותה השעה ובאותו היום נזדמן לה דן גרויל
 ומצעה אותה בתוכו אל אם אתה רואה אותה אמרה? אמר
 כה הן אטרה לו...^{ד)} לבקר הואתה אותה לו והאר כל

טלאָך סי' כהוב יכוּטן וכופר צועה עזה קמעי ועין ויל פ"ט.
 ה) בירוטמי סס, מאכט יצט פל נטליין, יונפליג פ' חאcli
 "יונכ פל נטליין".

ג) ליקט סס בירוטמי וככלי ניטין ס"מ ט"ג נטליין סיפול
 בזין מהן, ובזין סיפול זס טלאָך נמלט נטליין סעלניים עין
 ליל' ל' הטראָט. ערנישט קטינט, וווען 1876 למסטרס ^{ו)} וטווונס
 לענליים מהן סגען נטליין "טלאָך נטליין" נודלטטען 1887.

ד) עין ערונ קאַטס נטליין עריך זה. לפי קאַטס ג'ט
 ידע עדין כטנבל ה' קאַטס טלאָך זס חטמלה. וטאלט טאלט
 טום כוּטפאָט מלהוקט וצין גיטל פ' ל' פ' כ' וווען נסאנז.

ה) כוּט ציון על מטהן זס צוּט טאיין פטומנטום, וטאלט

מזריש סדרה ב שיר השירים ל

הבית כלו. כיוון שראה אותה מיד היה תולה קוכו ובוכה, כיוון שנתנה באצבעו בא טלאך ונטלו והשליכו בשער ירושלים מיד שלח אצל בניהו בן הירע הכהן ואמר לו בבקשה תפך בקש עלי רחמים, טפנוי שיש. לי ני שנים טחזר על הפתחים ולא עוד אלא שאני ערום ועריה. ועתה הזכר אותה הישיבה שהיינו יושבין אני ואתה... וזה סמן אני נותן לך, אך אצל נשותי והן (תנידן) [והן תנדרה] לך כיצד מנהגו של המלך הזה היושב על כסאי; מיד הלך בניהו אצל סנהדרין וגוזו תענית ובקשו רחמים כל אותו היום. אחיך הלכו אצל נשותיו ואמרו להן כיצד מנהגו של המלך ^ה) הזה עצם? ספרו להם (הטעשה) (צ'יל המלך שלטת) טקודם היה בא אצל כל אחת ואחת לילה א', ועבדו חוא מהז, על אלף נשים בלבד א' מיד הזביר (בניהו) את השם והורידן מכוסאו, ובא טלאך וחתפו לשלה וחותרו לכוסאו ^כ).

אמר ר' הונא כמה קשים העונות, עד שלא חטאו ישראל כתיב ורדפו טעם חמשה טאה וגנו' [ויקרא כו יח] ובשותהו טה כתיב, איך ירדוף אחד אלף וגנו' [דברים לב ל] אלף, זה החרש והמשגר אלף [טלבים בטו כד], ושנים יניטו רבבה (דברים שם) זה אחשורוש והמן, אם לא כי צורם מכוון (שם)

כחוב לכתילס.

ה) עיין מסכת נימין דף סג'.

כ) עיין לניל כתפ ע"ג כתלה ג' ופרק ה' פ' ס' ולח כל הספוק לכך הוספה מהומכם זיל סגיד טימדיין [ולסתל טג'ל סימליך כמו טנלים ננ"ל פ' ל"ז] כוח כמלון, מהר יכול גדרות טלמה, וכוי"ל ס' פ' פ"י ה' מתונה בגירסם. ודע כי כלימי לטעל יד יוסף סכוטב נCKERמו למדנא טנדט נלהות [גנוף כוונתך מיל"ז] טkan ניד כתפ' זיל פ"ק גמאל מה"ב ומניין גלמי זיל חיוב כ"ה, י"ט וכותם טפות נמח"כ, כי כתפ' זיל הוא על ביר טס לו על י"ל טס נפקוין ונח"כ ליהן כוס האלון.

נודען כרעה ג שיר השירים

זה אברהם ۶) , וזה הנסנים (ישט) כמשטעו .

ד"א איש חרבו אמר ר' חונא כמה קשים העוגות עד שלא חטא אדם תורתו נעשית לו כחרב (כ) דכתיב עליו רוטמות אל בגרונות וחרב סיפיות (ב) בידם ותלים קמט (ז) וכשהחטא נעשית לו חרב דכתיב כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרונית (טשי ז כו) .

(ט) אפריוון עשה לו הטלך שלטה, משיה יפה נוף מושש בכל הארץ (תלילים מה ג) . זה בהטיק (ה) ולמה הוא טקיטו (ט) לחרב שהיה חרבן של ישראל , שככל היטים שהיה בהטיק קיים לא היה צר וגוי יכול לשלוט בהן דכתיב לא האטינו טלכי ארץ וכל יושבי חבל כי יבא צר וגוי בשעריו ירושלים (אייה ר יב) עשה לו הטלך שלטה . חידוש בו דברים (אחר חזירתו מהיכלן) ואריך אחא בר' יצחק בשעה שבנה שלטה את ביהםיק לא הניח אילן בשדה שלא גטוו של זהב בכחתי בהטיק , ובשעה שהיה אילן שבחוץ עושה פירות היה אילן שבשפניהם (ג' ג)

ט) עיין פל"כ פ' פמלט [דף מג] וכगלוות טס .

ג) כתוב נחלנות כלהון לheidין כפנטמי הוציאקן דמתלין למילנו וכטילט"י על מלומדי מלמלה מלמלה ט"ז .

ג) עיין טו"ט נמקומו וכטילט"י ז"ל פל ס' זס .

ל) עיין פל"כ פ' ויכי ניוס כלות מטה ונחיזע נמקומו וכיין בליך כחוכ נדרת נמלכת על נכייה עולס וכואז נזומל ונמלכת נמי"ל נדרת פל נית בטולמים כמו לטגינו .

ק) לר' למקה טלפיו טכחוכ גו למאז מלכ ומיינט מקץ פילופו כואז מסמיך ונמיהה כלנה ממענו נמאנס ונגמלוך עין עליון ערך קפ .

ו) מיקומות הללו הן הפס טמל . וליין ספק טסיא כחוכ הנל נעל פקנ"ה מוזל הומס דכתיב וטינט זו טייכו למטה וסומל טועה כחוכה כלון , ועיין נסמן .

מהדרין ספרה ד שיר השירים לא

עשה פירוה דכתיב (ט) (פרוח תפורה וגוי) ג) אף גילת ורנן כבוד הלבנון וגוי (ישעי' לה ב) (ואפשר שהיה כתוב הטקרא ג) ירעש לבנון פריו] (תלים עב טז) אימתי יבשו? בשעה שהעמיד טנשה צלט (ז) בהיכל שני ופרח לבנון אטלא (ט) (נחות א ה) (אבל הקב"ה חזרו אוחזו לעיל דכתיב פרח תפורה וגוי) , מעצי הלבנון , מעציים שהביא חירם.

ג). עטודיו עשה כסף כטרא (שתוט) ז) וו' העמודים וחשוקיהם כסף (שמות בז י) , רפידתו זהב זה כסורת כטרא ועשית כסורת זהב (שם כה יב) מרככו ארוגמן זה הפרוכת בר"א ועשית פרוכת תכלת וגוי (שם כו כא), תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם , אלו הן עשרים וארבע משטרות שהיו משורותם בכ הטיק ז) .

יא] צאינה וראינה בנות ציון ישיה אשת חיל ט' יטצא (טשי לא ז) טפנוי מה נמללה התורה) לאשה ? לבלתי שבל טי שנושאasha כשרה כאלו קיים את התורה כולה ועוד יומר מה שאשת חיל עשויה לבעל התורה עשויה לבעליה , בעטרה שעטרה לו אמו . זו התורה ט) דכתיב ואל תטוש תורה אטך

ט) עיין יומל דף כ"ט ע"ג ופס נכס ל' כתם וכתמי מונכם גטס יט' מומליים , וכמגומול סדר פרומס פגינס ל' נו' .

ב) נמקלים ומול כמי' , וטופל טוען פט ממן וגוי' .

ג) כן כו' פט נמסכת יומל .

ד) כן כו' נמיית פט וכמגומול פט וכן נמייל פ' י"ג .

ה) עיין נמיותי הכליל נמיותו טל דכלייס פלנו .

ו) ס"כ כהוב על טגלוין צמות נומל טהמקלים כו' נספער צמות ומצעם נס' למ"כ לחוך נספער וככופר פועל וסלים מה נספערות .

ז) עיין פדר"כ פ' ויהי ניוס כלות מסקה ונמיית נמקומו ועל ס' פנא מפקו .

ח) עיין מלrect מטל' נמקומו .

ט) עיין מדרס טלי סימן ה' .

מדרש פרשה נ' שיר השירים

(טשי א ח) וטה הוּא עטרה שעטרא לֹ אָשָׁו ? זו תוויה, חכטה, ועישר ובבוד ונדרלה וטלבות (ומטלכה) (צ"ל ומטשלה) בוא וראה מה עשתה חכטהו (ישל שלטה) את מוצא בשעה שהיא שלטח עליה לכטאו ^{ה)} ביוון שבא לטעלה ראשונה היה נ) אורי של זהב פשוט ידו ומקבלו, וכן לטעלה שנייה היה נשד פשוט ידו ומקבלו, וכן לטעלה שלישית היה יונה פשוטת ידה ומקבלו וכן כולם ^{ו)} עד שהייתה טגיאו לכטאו והיתה עטרא בסדי היונה, וביוון שהייתה יושב הייתה מנוחת אותה עכ' ראשן נראת נוגעת והוא אינה נוגעת ושבעים ^{ז)} קתראות של זהב של זפניט היו מקיפין אותו והיתה היונה נוטלת ס"ת ומנחת אותה בחיקי ברוי לקיים ^{ח)} מה שכותב והיתה עמו, וקרו בו כל ימי חייו לטען ילמד ליראה את ה' וננו' (דברים יב יט). ביום חתונתו ^ו, (והלא) כל ימי של שלטה בחתן היה (אללא) שהיה טלבי אה"ע טשלחיןכו את (בנותיהן וכותבין לו ^{ז)} במתנה)

^{ה)} עיין פדריך מס נמייל מס ונמנלאט ליטא.

^{ו)} נילקם על מגלה ליטא רמז הילך מס' מז' מוכן מלאל מלוקן על גולת כסלו פלמ"ה ומפני עליו "מדיק" ורשי מלכים ה' יס', כתוב וכל גולת כסלו מסוכנת במלגות מגלה ליטא. חמן עוד יותל מכוכל נחננות טני למד"ה.

^{ז)} סתמה פמלעל חסך כלון כמו כן נסמלות טרכ' נילקוט טס מנילו, וכתלאנות טני טס ליטא.

^{ח)} כן אני נס נילקוט טס וכן חייל נח'ם "טכען כורסויין וטס נחלל כי עוד טו טני קחדלאות מלבד הילו. חמץ לכין ומלמד לטנק, ופה מסל.

^{ט)} נחנניה טני טס ונמלכת וסומרה טילון וכו' וגונגה לוחר 'לו וכו' פ"ס.

^{ו)} פינט ובלט לינט מונן וכן נסמן פינט הילו וטפאנר טילן לפי ועין מדרכ' זונל במקומו.

^{ז)} פינט "וכחנין" מין לא טחן לנין נכללה טילן כמו טסקגמי

ציל את בניהן ואת בנותיהם במתנה). עי (שיטקיים) [ציל שנטקיים] בו ויחכם טכל האדם (מלכים א' ח' י"א) [זה אדם הראשון], מאייתן האזרחי (שם) זה אברהם (ג) שישב בtzacha הימן (שם) זה משה שני לא בן עברי משה בבל בית נאות הוא (במדבר יב, כ); מבלבל (שם) זה יוסף שני' ויכלבל יוסף וגוי (כרашית טב, יב); ודררע (שם) זה דור המדבר; וטחול (שם) זה שטחל (ה) הקביה על עונותיהם. ובאים שטחת לבו, זה שטחת בית המקדש (ו).

פרישה ד'

א. הנך יפה רועתי הנך יפה, הנך יפה בתפילה, והנך יפה בבקישה. דיא (ה) אימתי? בשעה שנבנשו חנני מישאל ועזריה לתוכם לבשן האש ונצלו, ראו אوه"ע אותו (הגט) והיו אומרים לישראל הייתם יורין שייש לכם אלה כזה וגרתתם לו שיחריב את ביתו. ויגלה אתכם (כלל) (ו) העמים (והן היו אוטרים וכו') וזהו טרקרים כהן עד שעמד עליו גוש של רוק (ז) וזהו היו

כפnis וכן כחוג כמ"ט סס, כל טלטונו קליינו לייך גניון וכקניאון. (ה) כן כוֹן נגנון נהגומת פ' טוקה ופפל"ב פ' סכה ועין סס כפעולה ודע כי כמלה פה קטווע.

(ג) נמנומול סס, פ', מסבל ליהן סלהנמי [סלאס פ"ט ה'].
 (ה) נמנומול ופפסיקול סס, טמלח נסס סקכ"ס נל עון העגל.
 (ד) נפסיקת סס מסיס זה ניין כים בגולמים, ומגננה מעניה כ"ז ע"ג וכינוס גאנט (ב) זה ניין נסמי"ק חכו כונה. טמלה כים קמקדס" וכתרכוס נדרס על יוס פגונט קמוץם.
 (ז) מונך גילקוט למו פקרע"ת להל שבניע מהמאן מלך ממדרג זונע, מהמאן גליון.

(ג) גלחן גאנל לדיין הנטמיס.
 (ה) ציפס זוח ננטהן זוח ננטזס, ושיין ננטזן.
 (ז) עין כ"ז באנדרין ז"ז ט"ז דז"ג ננטזן [אנדרן גאנדרן]

אומרים לך יי' האדרקה ולנו כושת הפנינים (דניאל ט ב') ה) עייןיך.
יונים זו סנהדרין נדולח וסנהדרין קטנה ג) כמ"ר א' והיה אם
מעיני העדרה נעשתה לשגגה (בטרבר טו, כר). מבעוד לצטחך
(מיישיבה עד) ד) שבא נבוכדנצר ז) ערד ד' ירע ד' שליט ג)
עלאה כמלכות אנשא וגוי (דניאל ח כב); לצטחך כמו שן,
צטחו בבור ז) (אייכה ב גג) [שבא לצטחך ויהקב'ה צויתו ז) ר'יא
(טבעד] טשכאו השונאים ורבו (ה)יסוריין, (טבעד טיומ שכאתם
ליידי צרה) דכתיב ערד אתה יי' תשכחנו נצח וגוי ח) (תהלים יג
ז) ערד אתה אשית עצות בנפשי וגוי (שם כ) שערכך בעדר העזים
(אללו) ציל אף] (הריאשונים שביעים) ז) (ציל הרקיעם שביך

כמ'ג ז"ל] מאנס כמלה מל כנכל מוכל צפרא"כ ט' ערך מתפרק וכחכו מה
פי טופטיש וכטניכס גוטל כמלה מל לי' הצעך .
ה) העימה גוזט פס מקומה וכן כו' נכוון כסיסיקעל טס
וכחכו מה טס .

ג) עיין נחיזה נמקומו .
ג) חיינו מוכן מהו מישינה על וכילוקט ליחט ונכלט טז"ל
מיוס פכל וכו' .

ה) מוכן נילוקט טס מבעד למתקן זה נבוכדנצר ומכי צלטניינו
כו' מקום .

ט) מפל תיכט הלאה ועיין מחומל דפוס ווינילס ט', ולחנה
[לך כ"ח ע"נ] וטס ג"כ מסך ובסוף סמקלה שוח יפקיס עלי' , וסינום
ינכל יתגננה פיה ממקלה ד' כ"ג .

ו) עיין כת' מילא על ט' זס .

ז) כוספאי ט"ט פילק וט .

ח) עיין צו"ט נמקומו וסילס"ז אל טס .

ט) נפניעו פיה כחוכ סלוזויס טגעיס טילטו ז"ז [עיין
מכוון] וסכל סגולון כמ"ג ז"ז פגינה מהק פגעיט טגעיס הך נס זס
מחוסל בגאנס לאן חין טפק טז"ל כמו טאנקטי נפאיש , וטשי לאונומות
לטאנומות ז"ז, ז"ז, ז"ז, ז"ז, ז"ז, נמקומו וסילס לטון זס כמדילט טס ט

חביבים) אם יעכרו בניו (ציל כי יעקב ובניו) שנלשו טהר הגלעד כשהשיגם לבן שם. ר"א כתותן שעצאו על טרין בעבר הירדן שהיא ארץ נדער. ד"א (אלו בני נד ובני ראובן⁶) שירש את הר הגלעד בישכיל העוזים שלהם. (שכנן טשה⁷) אמר להן לישראל אם יעכרו בני נד ובני ראובן אתם את הירדן וננו' ואם לא יעכרו חלוצים אתם (בטדרון ליב בית):

ב. שנייך בעדר הקצובות, אלו ישראל נ שהן ישבין עדרים עדרים ונושאים ונוטנים בתורה. ר"א אלו תיח. ולמה הוא מדרתאותן לשנים? (אלא) כשהשש שאין בחוץ זו של ארים אלא בשני, כך אין בחן של ישראל אלא בתלטורי הנטים. שעלו טן הרחזה. שטרחיצין את ישראל טן העוננות, שנולם מתאות, שהן ישבין זונות זונות ועסקין בתורה, (ושכולה אין בהם, כל טי שלוטר מהן אינם טשוכל, פ) ר"א ושכולה אין בהם, שכלי טי שהוא מובל צרכיו ויושב ועובד בדעת מוכתח לו שהוא בן עוזב שני נס כי אלך בני צלחות לא אירא רע כי אתה עטרי שבתק טישענתק הטה ינחתוני וננו' (תלילים כ"ג ד), שכטך לאלו היסורים. ומשענתק זו תורה זו).

וזכינה על מ"ס פ"ג פנוי לך צבאות הכהב וחינוך "יעקב ובניו" סקלף חותן "יעכלו בני" וימכ' כדרליים כמושלים פה כמו בני נד ובנו' למונא גטו לחם עמי כמעתיק לחוד טכו' מזמל חז' זוח, וכן דרג ממלכת גנו' דמלח פילכו, ויכול עוד יוחל גמכו' .

ה) מונע נינוקות פה ועל פיז נכסחי פה ועין מכוח .

כ) קלי על כמחמר כלוחן פגלו' וכו' ואיל טבן מטה חמץ זבן וכו' כחלו' מהאנס חאנס (כמಡל נ"ה , נ') ועין פה כספי וכפיכך, ז"ל .

ג) מונע בילוקט פה וזה אני פגנו' ועין הנקודות על פ' זכר.

ד) מונע בילוקט פה, אך פגון מתקץ מצט להלכו גל מקומות .

ה) כופץ על פי בילוקט פה .

ו) צין בז' נזקמו' .

מדרש ספשה ר שיר השירים

ג. כחוט השני שפטותיך, ושייה לך נא ונוכחה יאמר ה' (ישע' א' יח), אמר הקב'ה לישואל, אעפ' שאין לך עבישי לא סימן ה') (ציל ולא שער הטשתליך) ולא כהן גדול, כחוט השני שפטותיך (תפלת שפטותיכם חשוב בעיני כהן גדול שהוא לך בירוש בגדי שני), ז') איתתי זה יום הפטורים ... ז') אלא כך בראשונה ז') היו קושרין אותו בחולנותיהם, יש טי שהיה מלבין ויש טי שהיה מארדים והוא מtabiyishן זה טזה, חורו וקשו אותו כשלע ההיד לך נא ונוכחה יאמר ה'. אם יהיו חטאכם כשנתיים (שם), בשני שבין שטים וארץ בשלג ילבינו, יתר טבן, אם יאריתו כתולע, מצטר יהוו. איד היה בר אבא ז') אם היו חטאיכם כשנתיים. בישעה שחטאיהם של אדם כשהו בשלג ילבינו יתר טבן, אם יאריתו כתולע מצטר יהוו.

ד. כטגדל דוד צוארך, זה מגדל הוא ביהמ'ק, ולמה מדרתו בצוואר? שככל היטים שהיה בהט'ק קיים היה צוארכן של ישראל פשוט בין אה'ע. וביוון שהרב בהט'ק כביבול נכפפה צוארכן במד'א ושברתי את גאון עוזכם (ויקרא כז' יט), זה בהז'ק. בניו לתמונות טבל הפטיות מתפלליין אליו. אלף

ה') בזק חמאנא יומל פ' מ"ט, מולס נכדי נסנה כי נ' נסימן חגי'ת פלקה כי אל נספה, ונספה ע' פ' ציל קמסולם כמה לבן קוספי' קינח ט'ס.

כ') מונח נילקוט סס ועי' הקגמי' בפנים.

ג') פ' מס' מ'ז'ס פ'יכום.

ד') עיין ירושלמי יומל פ' ז' ס' וצנת פ' ט' ס' ג' ולפנינו כמה חמל קטע ועיין גלנוס טל פ' ז' .

ה') דילוטלמי סס גרט ורכנן.

ו') עיין מז'ת ומ'ה ספiled' ז' טל פ' וסכלתי גהון עז'וכס [ירקנ' כ' י'ק] ותוכה נס נילקוט ס' ז' ט' ז' .

מדרש פרשה ר שיר השירים לד

הparen תלי עלי כל שלטי הגבורים, אלף *) מנדלות היז בירושלם, כל גיבור ונבור ישיה בעולט היה (לו שליט) [ציל שליטו] בתיבו וכולם היו תלויים במגלו של דוד. ובישעה ישיה מנדלו של דוד מליך היו כולם דולקין, וזה ארון יצא (טסוף עולם ועד טופו) (ואפי ספינות שהיו מפרשין בים הגדול הולכין לארון) *) וכיון שהרב בית המקדש חרבו כולם, דכתיב סבו ציון והקיפה ספרו מנדליה שיתו לבכם לחילה לנו' (תלים מה יג ז יד). וטהו למן תפורה לדוד אחרון (שם)? מכאן אנו לתרין שעתיידין המתים לספר בשכחו של מקדש ראשון בבניין האחרון *) .

ה. שני שדרך כ שני עפרים, זה משה ואחרן *) ישכן ה' משה אמר כי תאטר אליו שאهو בחיקך כאשר ישא האtan את היונק (במדבר יא יב) (ולמה הוא מדמה אותן בשדים?) אלא מה שדרים הללו נובעים חלב. כך היה משה ואחרן נובעים חכמתו. דיא שהיו שווים *) תרע לך פעמים הוא טקדים משה לאחרן. ופעמים הוא טקדים אחרן לטsha, דכתיב הוא אחרן ומשה אישר אטר ח' להם (שמות ז, כו) וכתיב ומשה ואחרן עשו את כל המופתים לנו' (שם יא י) כ שני עפרים, למה מדמה אותן בעפרים? שאין לך עני בכל החיים בעפרים. תאמי צביה, מה הצנאים אהובים זה את זה, כך היה משה ואחרן אהובין זה את זה, וכן

*) מודול בילקוט סס וממדרכ לאי פלפניו כו' נקום, וגס רט' זיל עליון ספק, כמה שכך כך מנג סטלים למלאות מניעיכם וטנטיס כantomל המגדלים.

ב) כן כו' ניכס; בילקוט וועל פיו התקמתי כפיגיס.

ג) עיין פואט נמקומו, וכעל בילקוט כטמיט זה סמלמי, לפי ססמרק על מה שזכה סס נמקומו ועיין פילץ' סס נמקומו.

ד) עיין מזיט נמקומו ונכין סליקם. נטיח ומכ"ד ולפנינו נדרך כן נסמן על פ' זה.

ה) מלכמת כל פתימחה ט' .

מדרש פרשה ד שיר השירים

הוא אומר בשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן (תל"ם קלג ב), ומה תיל הזקן זקן שני פעמים ? אלא בשעה שהיתה ה) שמן הטשחה יורד על זקן אהרן כאלו היה יורד על זקנו של משה. ר"א שהיה מעשה נסים , בשעה שהיתה נתנו הצד זה, הוא היה עולה לצד אחר, ולא היה מטה אחת יורדת מטהו למטה .

ז. עד שיפוח חיים ושהה כי הנגה היום בא בוער כתנו (טלאכי ג יט). ונפו הצללים ג) יום שניoso הצללים מאוח"ע ד להיכן חן חולcin ובאיין? בטערות צוריות ובתחילות עפר וגוו (ישע"ב יט) וכתיב לבוא בנקות הצוריות. (שם כא). אותה השעה אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה , אלו אבות שטפשו עצמן לאש כמור ולכוננה פ).

ז. כלך יפה רועתי . ושהה אז תפתקנה עניינו עוריים וגו' (ישע"י לה ה) וכתיב או ידלך כאיל פסה (שם ז). איתתי כלך יפה רועתי? אמר הקב"ה בשעה שניני (גנלה) (צ"ל גנאל) אתם טן המלכות, החיד הנני טביא (אתכם) ז) וגוו (ירמיה לא ח) באותה שעה הקב"ה נזר וטרפא לחרשים ולאלימים ולפסחים שלא יהיו טום לישראל , וכך נאמר כלך יפה רועתי ומום אין לך :

ח. אני טלבנוון כללה , אמר הקב"ה לישראל לכשתבוא לעתיד שכינתי לירושכם אתם תחרון עמי, רכתיב אני טלבנוון

ט) עיין כוליום י"ג ע"ט וכליות ו' ע"ט [מקרב גנלה רמן זע].

ב) עיין פילט"ז ז"ל במקומו ומכומול פ' וילך .

ג) נמכומול פס הלו סס סלטניט .

ד) עיין נעל ב' י"ז וככטלות פס .

ס) עיין גמויות במקומו .

ז) עיין סגדון נ"כ ע"כ , ונפליך פ' נחלה סגדיי [ז"ק].

ח) נמקילו מוטס כמיג , ועין פילט"ז זע .

מדרש פרישה ד שיר השירים לה

כלה, אמר ר' יוסטיאן בר' שעומם לכשיניעו הגליות (לטברס) (צ'יל כטורי) אמןון (ג) עתידין לומר ישירה, רכתיב תשרוי ראש אמנה טראש שנייר וחרטונן. אותה שעה ההרים והגבאות עתידין (ג) לומר ישירה רכתיב כי בשמחה יצאנו וגוי ההרים והגבאות יפצחו לפניכם רנה (ישעה, נה יב) טמענות אריות מהרו נמרים. מأدמת טיחון ועוגן שנדרטו כאריות ונמרים (ד).

(ט). לבבותני אחותי כליה, זשה בענבים במרבר מצאתי (לי) ישרא כבכורה בתחנה בראשיתה (חוישע ט י...; י. א. ד. א. לבבתי נא אחותי) זה אברהם (שאיה) להקביה כל בא עולם. באחד ענק צורונייך, זה דור שהיה באמצעות הדורות שכרת להם הקביה ברית ועוד אין חזר בו לעולם. באברהם כתיב אשר כורת את אברהם וגוי (דיה א טז טז); ובדוד כתיב לעולם אשטור לו חסדי וברית נאמנת לו (תלילים פט כט).

(ה) מוכח נילקוט וטס מסל מינה כ"ל טום עין נעל דף ה ט"ב וİZ מזוזים על פ' מטי מלכון כליה.

(ג) כלב בגון כנ"ל כניש לטווורים מיינט כאלך פ"ה נזירות טר כניר הכרחי לטעיל דף ל' ט"ב כעלה פ' טהמלה נזען מסילוסלמי טניעים פ"ז כ"ה, ה'כ זעיר לננים כמו פגנחי נפניש, וכן גנס כס"י זען נמקומו.

(ג) ספרי דברים פ' פל"ג דרכן.

(ד) ניגנום; ד' חינון ניגון כהילון וכו' להמיין מן נמיין.

(ג) סוף טהור חסל ועין כ"ל פ' מ"ז וילקוט כופע רמז תקלתו.

(ו) מוכח נילקוט טס ומחלה בכייל מהמל חד ממסכת פנת זה טפנינו מהמל מן ד"ה עד פינח נופת גופים, וממלces כ"ז טפנינו הווע נקוח.

(ז) עין כ"ל פ' ל"ט, וממלces חייט על פ' החות לטן קטינה ותכלת מלצת"כ כי כתוב בכע朗诵ין לפזר"כ פ' כמודת חות פה חיל: נחלתו כווע נינן מלה פננו להם מכ"ל ממלces חד לאוכלה כמקפלות וכו' ע"ט.

בנדרש טرشה ר שיר השירים

כORTHI ברית רבחרוי (ישט ד, ה) .

ג. מה יפו דודיך אחותי בלה. אר' יוחנן בשם ישבני החוטה (טקייטין) ג) להכלה, אך כינס חכרים חן תכשיטי התורה; וטה הכלה אינה באה ג) אלא (בתבייטין) (ציל בשירוכין), אך ישראל אין באין אכא בתלטידי חכמים. מה טיבו דודיך טין, מה היין מנדל את הנוף, אך תלטידי אכטים מndlין את ישראל, ג) וכן את טיצה שאפר אלישע בשעה שטרש מאליהו אבי רכב ישראל וטרשו (פלחים ב ב יב). וריח שטניך טכל בשמי אלו שטנים של כהיג ג) .

יא. נופת תפננה שפטותיך בלה, נופת זו תורה, י) וכן עז טיצה שנמשכה התורה כאש, ונמשלה בזהב, נמשלה בסוז, ונמשלה ברבש, ונמשלה בטים, ונמשלה בין, ונמשלה באחלב, ונמשלה בטרי, ונמשלה בכשמי, ונמשלה בחרב. נמשלה באש טניין? שני, מיטינו אש דת למו (דברים לגב) . בזהב שני, הנחטדים מזהב (תלילים טו יא) , בפז שני ותמורתה כלי פז (איוב כח יז) , ברכש שני מה נמרצו י) לחבי אנטורטיך טרכש כפי (תלילים קיט קג) , בטים שני הויל כל צמא לנכו לטים (ישעיה כח א) , בין שני מה טבו דודיך (שיר השירים ד, י) , בחלב שני ובלא מהר יין וחלב (ישעיה שם) , בפרי

ה) הפסוק סלהון מוגה נילקוט סס .

ג) לפצל גען חכטיט להכלה, ולע כי מלטך יס פמר סס נילקוט .

ד) מוגה נילקוט סס, וסס כי נלה ולסנוו פה כלה נלה כס טנטמלע לו להמעתיק הבן, גנ' .

ה) מוגה נילקוט סס, ועל כרחייה טמאניה מקלח דמלכים ג' עין מועד קטן דף צו ט"ה ולט"ז זיל מלכים סס נמקומו .

ו) מוגה נילקוט סס .

ז) מוגה נילקוט סס, וכען עין גרכט מלחה מקום גמלכת זומת .

ח) זיל נמלטו וכן כוֹן נמקול .

מורש פרישה ר שיר השירים ל'

שנ' טוכ סרי מחרון (טשי' ח יט), בבשטים שני' וריח שמנין טבל בישטים (ציר טס), בחרב שני' רוממות אל בנוונס וחרב פיטיות בידס (תלים קטט ו) ה), ד"א נופת אטר ר' אלעוז ברביש^{ג)} יש צופים הכתוב מדבר דכתיב דבש וחלב תחת לשונך, ומזהו נופת (צופים)? דבש הבא בצעפה^{ד)}. אטר ר' יוסף בר' חנינה סולת צפה על נבי נפה לושא ברכש וחטא^{ז)}. וריח שלטונית כרייח לבנון זה הפטן. את טיצא שבשעה שהיו ישראל אוכלי התן^{ז)} ... והיה ריחם נורף כרייח פטום הקטרת^{ו)}. רב' נחטה אמר זה הייתה אסר פלה שבשעה שהיו מזין אותו היה יורד להן... חסר. כל הימיטים שהיה נתון בטורה היה ריחו יוצא כרייח (בחטיק) (הקטרת).

יב. גן גועל אהומי כליה, ר' חנינה ור' מנא, חד אטר גן גועל אהומי כליה זו התורה שהיא רומה לטעין חתום עד שיביא תבם^{ז)} ויסתח אותה הוא אומל (שפטוי) (ציל תורות

ח) עין חייך לי נ' ס"י נ' מכילה נטה מקכת ויכנע ס'
ס', ספלי עכג ס' מ"ח, טו"צ מזמור ל' וגאה מל סלא הנל.

ג) עין יוטמי כוטה פ"ע סי"ג [ז' כ"ד ע"ג] סס' נני וnofeh נופיס אל"ל דנט נספיה. אל' יוסי כל"מ סולס לפה על נני נפה וכו' כמו שמי' (פנינו), וכחות בגירסא מטונה, וסילוקוט בס' חמל טמנייה מהמא חד מהנחותו והוה נספינו ס', כ"ה [נס כ"ז]
ז' מנייה זש המהמלו] כתוב ל"ה הומך וכו', וכול מל"י סנספינו, כי בס' ליטף זה סמלמל, ועל פיו סופשי היינס בל' ייפיס.

ד) עין מכח מכחין פ"ה מ"ט ובפירוש קראנץ זיל סס.

ה) עין נפיכט^{ט)} מכח כוטה מ"ט ע"ג דס"מ מלא נופיס.
ס' חסל סיסס סמלמל, וצין טו"צ מזמור כ"ג, ונראה כי מותן כחטי טוקום (על' י' ע"ג) גולוקן עד גמדניר טיכיס לכהן,
ובן כול נסוא"צ זס. וצין פדריך ס' וישי נטה.

ו) נסוא"צ אט וליש ריחס טדע' מבוק פולס ונד טופו.

ז) מונע גילוקט מהל אכנים גאנטלה ובס נכס עד זנכ

מדרש פרשה ד שיר השירים

חכם מקור חיים (משל יג יד). וחד אטר במצוות הכתוב מדבר נן גועל אלו הבתולות, נל גועל טעין חתום אלו הבחוירים ^ה). יג. שליחיך פרודס רטוניים, את (ג) מוצא שלש מאות וששים (ג) וארכע מני כתיה שלחים היי מקיסין סכיבות ירושלים ובכל אויא היה בו כוואר והיו מלאים כל מני בשטחים והיו בהנימ יוצאים לשם וטביאין ערבי בהתק בטהורה.

יד. נרד וכרכום קנה וקמנון (ד)... (כשהיו חוננים במדבר היהת הבאר מעלה על גנים מני בשטחים והיו נשוי ישראל לוקטוות מהם ועוישים מהם מני בשטחים, שני נרד וכרכום וגוי). כל אלו טהיכן? טבואר טים חיים וכשהיא על טי טנואות ינהלני (תלילים כיג א'), (שהיתה הכאור מתגברת והולכת מأهل לאهل ולא היה) אחר מצער פילך למלאות מטקות אחר).

טו. טעין גנים באר טים חיים, ז' התורה (של איין), (ה)

מפה וסחמה ובג"ע.

(ה) כבוי"ט מומול כב"ג נרס לבייך נן גועל אלו הרכיש, כי גוי אלו הרכיש ועיין מבילמה פ' כה ס' ס' וכחיש נמיומו וסס כסמן. (ג) מוגה נילקוט סס ומכו"ז טפנינו כו"ז לקוח.

(ד) נילקוט דפוס זילקוט נרס סכה"ה וכוח פ"ס אייל זס"ל כהו סאה לפנינו. אך חייני יודע סיון מלומד זה בסבביד כי בזומין בקייטו על יוטלייס. لكن נרלה זלי פס"מ כמנין טמיז קו"ז מקיפין, ולפצל טן קיה כהוב נילקוט טמיז נתי טחמים וכו' וכגןנת במדפסים נטע מן (ה) כו' ותנן ה' כו' וכן י' כימן כ"ה ומג' כ' ט'. (ה) לטפנינו מטה, ואפרילן נתניה לבעל נילקוט טבאל לנו לח למחרר כהה וכגדלים מזרלו מ"ד ג"ה. וכן נילקוט טן מזרן ג"ה ג"ה מלהלן מכו"ז מהוות טל פ' בליחיך זרהור עד פינח נחיק ויזהן ויזהן כו"ז מכ"ז טפאנטו וטין מכו"ז.

(ו) נס פה היה כב"ז מטה נחמה, הכל בנה מונע נילקוט טה ג"ה נרלים לנטיל על פ' י"ג זטן פ"ז כוסצקי היכוך טז ח"ז. ג"ה זטן כהן נס על רינח נסן דבזון.

מדרש פרשה ד שיר השירים ל'ן

שבשעה שאתה מטילג טינה היא הולכת ומנחת אותה. אטר ריש לקיש ב מגילת ח) חסידים כתוב יוס تعובה יומים תעזבך, דכתיב ונוזלים, וככלבר טן לבנון. ד"א באר מים חיים זה ג) הבאר שהיתה מעלה כל מיני גנות וכל מי שלא היה לו נסות לישן עלייה הייתה מעלה לו (עשבים) (ודשאים) של מיני בשטים רכיפת והוא ישן עליה דכתיב בנאות דשא ירביצני (שם כב א). טז. עורי צפון ובאי תימן, כנויות ג) הכתוב מדבר דכתיב אטר לצפון תני ולתתן אל תכלאי וגוי (ישעי טב ז). הטעי גני יולו בשטיו, זו ארץ ד) ישראל דכתיב והיה ביום ההוא יטפו ההרים עססים (וגו) ה) (והגבעות) תלכנה חלב וגוי יואל ד' ית). יבא דורין לננו, יבאו ישראל וימצאו ארצים כשהיא מתחננות שני כי ורע השלום הנפן תחן פריה והארץ תחן ו) יבולה, ואח'ך והנהלתך את שארית העם הזה את כל אלה (זכירה ה' יב) ז).

- ה) יוטמי סוף פ"ט דגרכות { מלככ בגון רמיג ז"ל }, וכילוקו חסל כלככו נכל מקום לך .
- ג) עין ט"ז מזמור כ"ג .
- ה) מונח כילוק טס וכוכב מכ"ז טפנינו נס נעלין ניכת מניח מה קדרת טס .
- ד) מונח כילוק טס .
- ה) מלחמת מתקפת בכ"ז רלה כמעתיק וגוי, וכמלחמת ג'ל וגנבות כמו טמגמי כמייס .
- ו) סינח מה חסכ .
- ז) סילוק מבייה זה טמגמל ומתקנת חמ"כ כטמיים .

השימוש

דף כ"ז ע"ה טעכה ד' נצטטו לירך פולות וכליין קיכת וגוי, מבל לפדי טלה נטה נפלט מה פמלת כויס פושג על יומו טל פקנ"ג וכוגם כספוק כך טיה : עד טיפוח כויס, ל"ל עד טיפום חותם פויס

מדרש פרשה ה שיר השירים

פרק ה' .

א. באתי לגני אחוטי, يوم שהקם המשן. ַה) ארית'
מורע עם בשמי זה קטורת הסטם. אבלתי עורי עם דבש',
אלו אברע עולות ומנחות, שתיתתי יני עם חלבך אלו נסכיט
ויאיטרים. אכלו רעים זה טשה ואחרן, שתו ושברו דודים אלו
ישראל ַג) וכן לעיל רכתיב והביאותם אל הר קדרי ושתחותם
בבית תפלה עולתיהם וחנויותם וגוי יישעינו ַז).

ב. אני ישנה ולבי ער. זהה הנה לא ינוס ולא ישן
שופר ישראל (תלים קבא ד) ישנה אני ַג) במלכיות ולבי ער
זה הקביה (שנוי) צור לבבי וחלקי אלקיהם לעולם (תלים עג בז)
קול דודי דופק על ידי הנכאיים ַג).PTH ליה מתח של תשובה
(עד) כדי שאבואה ואנאל אתכם. אחוטי, רועית, יונת, תatty, ז)

פנקלל יוס כ' ווועל נרעה טעמי נום ציוף כקנ"ה מלכומג נטעז
חסכיות לפניעו וכלהו על נון נטיקות ועיין מ"ט נטנוול וכחטבה
קסטובה לו מילן מילן נרעה לומל, כי קדסט וכו' כז'ל.
זף נ"ה ע"כ סוף טעלס כי זיל ושיין מה טחנן נזה המנס
מכלט"ב כי נפח דבליו למדלאס "הנדט מטאcli טכויה למלר כסנא זו,
דף ט' נטעזחו טס.

ה) עיין כל העין נתזים.

כ) מונע צילוקט וכלהן מבל כסיטס טז, למון חי ורעד (ז'ז'
קפ"ג מ') ושיין נעל פ' כ' ה' כ' וכן פילט"ז זיל טחו וטנוו זודיס
הלו יסלאן זכו' ע"ט.

ג) מונע צילוקט וממדetics כי טפנינו כו' נקם וטס סיס כהוב
נין' וכו' וטהו כמדetics ממנו כמיס, ושיין פדר"ב פ' כמדס כזם
נס געל יין טלקט נסאמע נמלתג אס זבן נמלמל טהומכיו,
שיין נסאנך.

ד) כן נבדך נברנוז וכיין טלקט קול דודי דופק ע"י נכלייס.

ז) שיין זו"ג חזנוב י"ג.

מדרשן פرشה ה שיר השירים לח

בננד ארבע טלכיות, שראשי נמלא טל, אמר הקב"ה פתחו לי פתח של תשובה ^{ה)} מיד אבא ואגאל אתכם כי שם שנאלתי אתכם בעונת הטל. קווצותי רטימי לילה, בשעה שהקב"ה מחה את המתים הוא (טנער) קווצותיו והTEL יורד... ג) [והעפר מתנכל דכתיב] וצחו בchein חציר כערבים עלי, יכול מיס (ישעה טרד). חסר ג) (דריא אני ישנה במערים שכאותו לילה הקב"ה שלח עליהם شيئا Urba שלא יסחדו מהמת המחביל ואפי' כן היו רואים שונאים מתקנים בשנותם].

ג). פשטתי את כתנתי, ושה זדים הליצוני עד מאד זנו, (תכלים קיט נא), אלו אלה"ע, שחן בכל יום מטעים את ישראל, וישראל אוטריס להם פשטתי את כתנתי איךacha אלבשנה, וכי יש אדם שהוא פושט את בגדיו ואינו יכול אלבשנה, ולזרען ? אלא זו בלשון נקיה ובראה תורה לאזרען ישראל לאוהיע וכי מאחר שאנו נתולין לח' יטימ אטרז ישראל לאוהיע וכי מאחר שאנו נתולין לח' יטימ יוכין אנו להזכיר את הערלה ? פשטתי את כתנתי איךacha אלבשנה, אם אנו עושים פ) כן, אנו עוברים על מה שציינו הקב"ה, והיתה בריתם כבשרכם לבירות עולם (בראשית יב יג), רחצתי את זנלי במי הנכירות ו) כיצד ארחץ את רגלי במי עז, רחצתי את רגלי ממי העגל איךacha אטנטס לעז ? .

ה) עין זחלנות.

ג) מונך נילקוט וט"ס קומפני כתלאט פינום טכטנלי חעל סיון מסלים פס.

ג) מומל זס קמפל כהעקה מונך נילקוט ועל פיז קמלמי חט בטנדס נגעלאס.

ד) מונך נילקוט זס ומכי' טפנינו כוּן לקום.

ג) מחיימת מיס חנו וכו' עד פינעם עולס מסל נילקוט.

ו) מונך נילקוט זס ולפנינו היה מסל פינעם צויל, וכילקוט נא טל ננון.

מדרש פרצה ה שיר השירים

ד. דודו שלח ידו מן החור, בשעה שנגנהו) הקביה על חיים
� ועשה להן את הטעים חלונות חלונות כדי שייהי כל שבת ושבת
כ) טביהם בחבירו. וראו ימינו של הקביה שהוא (טobel במטאות)
(ציל טחbel במטאים) ג) שני נושא ימינך תבלעטו ארי (שיטה
טו יב), וחיה עולם מוטל על ברכי אטו וחתיונו יונק טרי
אמו וסתחו פיהן ואמרו זה אליו ואנותו. וטעי המן עליון, ר' מאיר
אטר אסילו עוכרים שבטעי אמן כתחו פיהן ואטי שירה שני
בקהילות ברכו אלקים אדוני טCKER ישראל (תלימות כ"ז) ד).
ה. קמתי אני לפתוח לדודי, אטר הקביה אני הוא
שקיימי עמידת מצות ה) תחילת, רכתיב ואותה פה עמוד עמודי
(דברים ה כה). וידי נטהו טור ואבעותי טור עובר, בשעה שנתן
הקביה תורה לישראל נתלה כל העולם כלו בשיטים ו) להיכן
 עבר? (בפניים) (ציל נגנו הקביה) לאזריקים רכתיב על כפות
המנעל.

ו. סתתני אני לדודי בטיני, כל אשר דבר ה' נעשה
ונשטע (שמות כד ב) ודודי הטע עבר שהיה הקול ו) מתעלם
טהן והיו שוטעים את הקול טן הטורה והולכין לטורה והקול יוצא
טן רטערב ובן שוטעים טן חצטן והולכין לצטן והיה יוצא טן

ה) נסנא נילקוט סס ומכי פלפנינו סוף לקוח.

ג) פין גמנס זיל נסנא דהנוך [מכלב גהון רמ"ג זיל]
גלה טוס גנס לעיני הרמניס סיח קידלאס כי פלפנינו.

ג) קמעיק טנן וכחכ מסכל נמלות ונילקוט נלה על נכן ועל
סיו מקתי נפיס.

ד) עיין סוטה דף ל' ע"ג וירולוגמי נמקומו, ומילוח נאלה
מסכך דטירמל ס"ג.

ה) מונט נילקוט סס וסס קגילדס זוק.

ו) מונט נילקוט סס, ועיין סנה פ"מ ע"ג, ופל פ' מהן פולח.

ז) כל גאנטן מונט נילקוט וסס נעל מטעם כסינה רקול ע"ט
ועיין פילט זיל נמקומו.

מدرس שירה ה שיר השירים לט

הדרום הה'ר הן קרט (אלך) ^{ה)} ואיננו ואחרו ולא אבין וגוי (איוב ככ ח). נפשי יצא בדרכו, בשעה שיצא הדבר טרחת נשפטן של ישראל ^{ג)}, בקשתיתו ולא בצתיתו, זה יום העגל, קראתיו ולא ענני ביטי מרגלים ^{ד)}.

ז), יצאוני השוטרים הסובבים בעיר, ר' יהודה ור' נחמה חדר אמר בטלויות ^{ט)} הכתוב מדבר; את מוצא בשעה שהיו השונאים מקיפין את ירושלים כל טריה היה בורה מהן היו טכין אותו ומסציעין את ראשו ונוטלין את כסותו ו) שני נשאו את רדיי טלי. וחדר אמר בשוטרים שככל דור ודור הב' מדבר שני נתני הי בירי לא אוכל קום (איכה א יד).

ח), השכעתם אתכם בנות ירושלים, ושיה אליו כבולה חגורת שק על בעל נעריה (יואל א ח), השאר נתקף ו).

ה) זיל הילך וכן כו' גמקלה ועין מגומל פ' סמות.

ג) עין ספל דנليس ס' סמ"ג, וילקוט ליז סוף כמו מקום מה טמאניה נטפ פ"ז.

ד) מונח נילקוט סס ועין סכת דף פ"מ ע"ג, חיות על פ' מטו ממחיקס וצ"ל ס' כ"ט.

ה) מונח נילקוט סס.

ו) מונח נילקוט סס; ונתנו נילקוט על מלכות הכל.

ז) נילקוט בניי כונעו.

ח) כלכ המכוס מLAG'יב נמכור טלו למדרכם זוטר [ד"ג י"ג]
כעיל כי הנעל טלי הילקוט כתלאס לה' לר' פ' ר' פ' ב' מניח מהמץ
וחדר ממדרכ טה"ט, חBBC לה נמי טליינו לה נמייך ולה נזונת,
ושלחן תלסאל טהמלה נכהן לאות ממדרכם כ"י טלמיינו, הילגה הותנו
כאב כפי טמלה ממו סס. ויל' סס: נמדרכ טה"ט על פ' כבנחי
לומכח בכ"י נמלחים בטומלייס על טמי הפלת וועל טענאי דמעה
הוילכו הפלתי ודמעתי לפני האב"ט ותחיו מלוי. יוצל לפניו טיממול לי
על חזנות ועל קבנות. ונהמר חס יט עליון מלך מלין מהד מני
הנ' וגוי עכ"ל ופעס קדרת זהה נלה נפי טלה כחיכ נס' זהה חס

מדרש פרשה ה שיר השירים

י. דודי צח ואדום יבא הקביה שהוא צח . ויסרע מעישן
וירושע שנקרא אדום ^{ה)} שני על בן קרא שמו אדום (בראשית
כח ל), ר"א דודי צח ואדום , את מוצא בכמה ^{ג)} דמיונות נרמת
הקביה על הנכאים , טעם שהוא נרמת כבhor וטעם שהוא
נרטה בזקן שני וביד הנכאים אדרת הושע יב א) דגול טרבלת
... רבבה צמח השדה נתינך ותרכז ותנדלי (יחזקאל טז יא)
[עיין סוטה יא ע"ב].

יא. ראשו כתר פז , אלו האותיות של כתר עליון
שבשעה שבקש הקביה לברא את העולם ירדו פולט ועמדו
לפנינו ולא ראה אותו שהעולם מתישב בו אלא בב' , ג) בראשית
ברא אלקים (בראשית א א). ולמה בב' ? למי שני ראה נתת,
לפניך היהם את החיים ואת הטוב ונוי (דברים ל טו), אמר
הקביה אם אני בורא את העולם בתרת הרין אינו יכול להתקיים,
ואם אני בוראו בתרת הרחמים אינו יכול להתקיים, דריini בוראו
בטהר ובטהר, ההיד ביום עשות ח' אלקים ארץ ושמטים ד'
(בראשית ב ד) . קוווצתו אלו קוווצים שבתורה, שם אתה
ממלחיף דלית ^{ט)} בריש אתה מחריכ את העולם . תכללים זה
הטריגל, שתזרות בעורב , אלו האותיות (של תורה) , ר"א את

מעילו ונוי כמו הללו ^{כ')} כתובים [כ' כ' נ' ט'] לאקדמיס ומלל סט'
סלהלון כל כתכתי ועיין עוד משה נסמן על ט' מה' ז' זניגל ליוס
סנה מוקט'ן כל פטח נלהל כתכתי כמו מה'ט וכו' ולפי הגילה מלל
מלמל זה נופל .

ה) עיין מדרשת חזנחת נחלאות פ' ס"ג .

ג) עיין מכילמה נצלה ממכה לצלחה פ' ד' ופ"ל עצלה
כלכלות פ' קמיימל נלמיוגות כלכה וכו' .

ג) עיין נ"ל פ' ט' פ"ל"כ ס' נחלה נטלייטי ומ"ל פ' טני ,
ופיין מוד הומיזט דר"ע .

ט) עיין נ"ל כו"ף ס' י"ג .

ט) עיין ו"ל פ' י"ט קלחומל פ' נחלאות ומזים נמקומו .

מדריש פרשה ה שיר השירים מ

טואו שכל מי שאינו טשחיר ומעריב על רבי תורה (ה) אין דית מתקיימין בו . ד"א אם אין אדם געשה אכזרי על עצמו בעורב שנעשה אכזרי על בניו אין דית מתקיימין בו (ו) .

יב . עינוי כיוונים על אפיקי טיס , נ) מה היו הילינס האלו משוטטות על אפיקי טיס , כך עינוי של הקביה משוטטות (על) (ב) כל רעים וטוביים (ז) שני בכל מקום עינוי ה' צופות רעים וטוביים (משל,טו ג) . ד"א עינוי כיוונים אלו (ט) ת"ח שהן גלגול של עולם . כיוונים על אפיקי טיס , את מזעא בשעה ישובין ונושאים ונותנים בדית טיד בא הקביה ומאיד את עינויים בחלה שכן כתיב מצות ה' ברה טארת עינויים (תלים ט ט) . וכתיב זועו לכם לצדקה (ונגו) נירו לכם ניר (הושע יב), נירו לכם ניר של תורה (ו) כל כרבייה בישין וכרביה של תורה טבין ; כל טטהיטה בישין וטטהיטה של אויריאתא טבין , ו) אמר ריש לקיש במנילת חסידים מצאו כתוב

(ה) נויל גלים מל"ט נ"ל לנכי פולח נליון קומל וטלנה ועיין מוח נמקומו , ועיין פילס"י ז"ל עילוני כ"ג ע"ה לה"מ מטבח .

(ו) נעירוני זס קילסן נמי בגאנזה המכזי על גני וועל גני גיהו כטוכב וכו' עיט ועיין מלט טמולט פ' ס' . במעטיק כי טפנינו הכליה מקוט כט"ס כקונז מ"מ ע"ג ודף ד' פ"ל , וחייב טנגסן טפנינו יופר נכוונה . כי על עגמו לטלי כו' לטפהו חכורי .

(ז) מונט צילוקס רמז טסק"ה מהר הדרט על גלייל זבב

קלוקס ממזיה ומלהן ומייל סומ מכי' טפנינו .

(ח) כט"י ז"ל מנילו ונלים מטאפעטן כל קילדן ועיין בפילס כמיומט לילמן ז"ל .

(ט) ז"ל לט"י ז"ל יונכטן על מלחת על מלחת זל עולס מטאפעטן כל סילין , גופות לרשים וצוכיס . ד"ה ח"מ טסק"ס נוננס עיניס לאחד לעולס וכו' ט"ט וכוה מכי' טפנינו ונס פילוקע מנילו .

(ו) כן פילס"י ז"ל נמקומו .

(ז) יומלני כו' מכבת נרכות גאנגן סילען רמ"ג ז"ל .

מדרש פרשה ה שיר השירים

ה) יום تعובה ימים تعובך ועת לדוש (את) ה' (יהושע ייב). רוחצות בחלב, דברים ג) שהו מסותרים מן הבריות טששות ימי בראשית מלכני איטו כחלב. יושבות על מלאת, שהן ישבין ונושאים ונותנים בדית אדם היושב על הבריכה ומטלא ומשקה טמנה את הטרדים ג).

יג. לחיו כערוגת הבושים, את מצא בשעה שנגלה הקביה על הר סיני נתמלה העולם כולו בכתב טנדלות טרוכיים שפטותיו שושנים נוטפות טור עobar. איך עבר? גנו הקביה לעדיקים בנן עדן ז).

יד. ידיו גלילי זהב ר' חנניה (בן) אחיו ר' יהושע אומר בין כל דבר ודבר ג) דקדוקיה ואותיותה של תורה טבולאים בתרישיש כיما רבא, בכתב ארוכה הארץ מדה (איוב, יא ט). [ריש בן קיש ג) כד הוה מטי הרין קרייה היה אמר יש להדרני חנניה בן אחיו ר' יהושע, מה הים הזה בין גל גול לגל גROL גלים קטנים, כך בין כל דבר ודבר דקדוקיה ואותיותה של תורה]. טעולפת ספרים אלו ספר תורה שהם דומים לעשת שנ שטקו שמת כספר ז).

טו. זה דודי זה רעי. אחר הקב"ה כל מי שמכטל צרכי יושב ועובד בתורה זה דודי זה רעי, ולא עוד אלא

ה) פין געל ז' ט"ז.

ג) מונע בילקוט חיל לט"ז ז"ל כס מלחמות עמן כמהן כל תוכה ומלאים סחלה וסודסיה ועין חיות נמקומו.

ג) מונע בילקוט כס.

ל) עין געל פ' ר' פזוק כ' וכגענות כס.

ג) מונע בילקוט, מהנס כל אמזר נוגע מילצלי זקנים פ"ז סוף ח"ל ועל פיו אקראי נפניהם.

ג) לפניו כס מכב וכוכביו ע"ס פילוטלמי כס.

ג) מונע בילקוט זב.

מדרש פרשה ה שיר השירים מא

כאלו בנה בית המקדש רכתי בנות ירושלים). ۶) דיא דוד' אוח ואדים. אוח לישראל (ו) ואדים לאוהיע (שנ', טרווע אדים ללבושיך (ב) (ישע' סג א); ובן הוא אומר יטינך ה' נאדרי בכח ד) יטינך ה' תרעץ אויב (שמות טו ו). ואומר ונורעה ייד ה' את עבדיו זעם את אובייז (ישע' סו יד). ואומר משא דבר ה' בארע חדרכ (הושע ט י). חדרכ לאומות ווועך לישראל. ביוצא בו ולאסורים פקח קוח (ישע' סא א) טפקח לישראל וטקהה לאוהיע. דיא אדים כל ימות השנה וצח ביה, אדים בעהיז וצח בעהיך. אדים לדור התבזיל וצח לנח, אדים לדור הפלגה וצח לאברותם, אדים לסתום וצח ללוט, אדים לטערים, לא ראו איש את אחיו (שמות י כב), וצח לישראל, ולכל בני ישראל היה אור במושבותם (שם); ערסל לאומות (ישע' סב) ועליך יורח ה' (שם). דנול טרבהה במדרא ובשם אלקינו דנול (תליס כו), ז' כבورو של מלך (ז' בזון שכניונתיו במקומות אחד רכבה (ה' צבאות ה') הוא כבאה שלו). ראשו כתר טו (אלו) ישראל... ט)

ה) לפניו מפל זה למלאך יכה צל נכון נילקוט בס וע"פ גוסטאו פס.

ג) פונם נילקוט ריש רמז מהק"ג ומליין עלי' מדעם, וכוקה מה"י בלאפנינו, וסוף חמלה [מפנייך פג' עד דנוו] כי מהוק נכי, חכל כה על נכון נילקוט ומאס וכעתקאיין ועיין לקמן ז' פ'.

ד) עין לפיג פיי וכהערות בס ועיין רב"ז ז' מה טפיכע על מינה חדוס וכן פיין כרכמת.

ה) עין רב"ז ז' טמות פ"ז ז'.

כ) עין פירט ז' ז' נמקומו.

ו) עין טו"ט מזמור כו ט'.

ז) דנול מדנכח סילצי ז' על כרבץ חייזה אקיין חומו.

ח) צין פון גמראמו, ושור פדריך פ' כהדען כזאייז (ז' קה) וכהערות בס.

ט) צוות סדרת פבר, וכיין פדריך בזינ צל להען כהע ז' :

מורש פرشה ה שיר השירים

קווצתי תלתלים (אלו תיח שטתקבאים לעסוק ה) בתורה).
 תילי תילים. (ריא אדם נכנס לטלור תורה ושיטע) תילי תילים
 של הלכות (ואם עצל הוא בורח, ואם בקי הוא שמה שטצע
 מלאכיה שאינה פיסקת). שחורות בעורב את מוצא שכל מ'
 שאינו משחר וטעיר על ר' אין התורה מתקיימת בידו;
 עיני ביונים אלו הסנהדרין, שני והיה אם מעני העדה (בטרבל
 טו); רוחצות בחלב שהיו מלבנין מן החטא וטעילים לא ישפכו
 דם נקי. ס) יושבות על מלאת, שהיה טسفرת תמיד מלא.
 לחיו כערוגת הבשם, אלו פני הדור שריח מעשיהם הטוב
 נודף למרחוק, שפותחו שושנים. אלו בעלי המשנה, (נותרות)
 טור עוכר מהם טריס למי שעובר עליהם). ידי גלייל זהב;
 אלו בעלי מעשה ובuali צדקה, טעו עשת שני, אלו הצניעין
 שבהן שאינן נגליין במעשהיהם. שוקין עטורי שש אלו העשירים.
 טיזרים על אדני פז, כפו שהוא נקי מכל פסולת. זה דורי וזה
 רعي, ומה אם ביציר כפיו של הקביה נטאו כל התרות הללו
 בהיזכר עצמו על אחת כו"ב.

פרשנה ז'

א)安娜 הילך דודך, כמרא כי אין האיש ז) בכיתו הילך
 בדרכו ינו (טשלוי ז' יט), ... ז) (בשעה שנכנתו יטונאים

נסחמת טן יטמלן וכוי עיין בס ומכלן יה נו.

ה) מונך בילקוט בס וכטינום ספנולות הוספץ על פיו.

ג) עין כפלי דנכיס פ' כ"ז הפל פדים על מגן כן פדיונין
 נו יס"ה ננו ס"ג.

ד) נפנינו מבל עד ריבח פלאה ונוך על נון בילקוט בס.

ה) עין פירבז זל מזל ז' יט, ובחרין ז' צ"ב זל
 מהלך זה שורלען קרין מאלה"בן.

ז) נפנינו זיה זיה בון, ומלה בילקוט למ"ה קזרניך ומבן

מדרשת שירה ושירת השירים נב

למקרא היה מטיילים בו ארוכות וקצרות והיו אוטרים לישראל היכן הוא אלהים?) אתה פנה לדוד, לאומה אחרת? אטרו להן [ישראל] עד שאתם תנקשין לירע טקומו, רעו מקום שלוחיו, קיסר *) שאכ את ר' יהושע בן חנניה, ואטר לו אלוקים שהוא אלק האלים ואדוני האלונים מפני מה אינו מראה שבחו בעולם, כדי שייראו אותו כל הארץ? אמר לך ר' יהושע מפני שאין עין יכולה להסתבל בו, אף הראיינו אותו ואסתבל בך אל ההן. בתקופת תטוז הוציאו והעתירו כנגד (פנימתה) נ של חטה ואיל הסתבל לטעללה, זאת רואה אותו. איל וכי יש עין שיכולה להסתבל (בפנימתה) של חטה? אף ר' ישתעו אוניך מה שאתה מדבר בפיך; ומה אם זו שהיא אחר משלוחים של הקביה אין את יכול להסתבל בו, מי שכחוב בו אלק אלפין ישמשונה וכו' (דניאל ז י); את יכול להסתבל בו? מיד כתבייש אותו הרישע ושתק ותלך לו. ר' א' אתה הלך דורך מבית נ') ראשוני אתה פנה דורך מבית שני, מה בין בית ראשון לבית שני? [כשאנה מהם] הקביה (ביבר) ובא לנאלס מבבל הוא שב אליהם. וכשפנה מה מבית שני לא שב אליהם אבל מפטין הוא עד שישבו אליו הוא אוטר אם תשוב ישראל נאם ה'acci תשוב (ירמיה ד' א').

ב) דורך יוד לבנו ז' זה גן [עדן אצל הצדיקים]. ר' א' בכל יום הקביה נגלה על הצדיקים בנייע ונמלך זהן אם הוא ימן טל מורייד טל לעולם ואם הוא זמן נשם מורייד נשם

נעקחו, כי מכדי פָּנִינוּ כוֹן לקום. ומיין כסמור.

*) עיין מולין ניט ע"ב [מלך כנף למ"ג ז'].

ג) נסלה צלע קופפה.

ד) ביז סכך מסלט נל' ב' מלכנות כמיון סלט פָּנִינוּ. לעין נחננות נמקומו.

ז) מתיימות עלה עד "לעוֹס" כי מסל פָּנִינוּ וכל על כן נסילקם טס ועל פיו חקקי נפניש.

נארטש שיר היטירים

פרשה ז

לעולם) , מיאלז למטרוניתא שסורה על המלך ונרשא טכיתו והיו בני אדם קוראין לה זאת נירושת הטלך , אטרתם עסוי שנרשאותי מכיתו . עדרין שטר כתובתי אצלי ושבתו עלי . לروعות כנניות [algo oho"u] ^{ה)} שאין לך אותה ולשון ישראלי גלו בינהן שלא נקלט בתוכה ריחן הטוב של ישראל . וליקוט שוושנים אלו [צדיקים] , שביל ותן שהיה בהתקק קיים היו הרכבות טכפרין על עון הדוד ועכשו שבית התקדש הוא חרב ,צדיקים טכפרין בטיתתן .

ג) אני לדודי ודורי לי , [אני כדורי בעיה ודור לי לך בעיה] , ד) ההיר ה' אלקינו בעלינו אדוניס זולתך בלבד בך נזכיר שטך (ישעך לו יג)... הרעה בשושנים . אל תקרא שושנים אלא ששוניים ג) שאין להקביה בעלטו אלא ד"א של הלכה .

ד) יפה את רעייתך בתרצה זו בשעתה . ד"א איתמי ? בשאת מתרצתך לי , ה) נאה בידושם בשלותה . איזמה כנדגולות בין המלכיות . אמר הקב"ה אעפ"י שהגלית אתכם בין

ה) מונח נילקם בס ומכו סלפיגנו כו' לקום וסדרת סלמי זה גונע מלהים . ומכלון להקה דן בסם חמלהים כקולדמים . האל חוקתך ע"פ טיקות , נמדסת כי קוו מקומות ומאס נמו לפוך טיקות .

ג) סיום . כמלח מלך ומיון מה ספריטש ז"ל על פ' יטני כי , יג וחיכות חי לדורי וכו' , מלך הסגולתי נפניש . העתקתי אחות פילוקם , כי גמלתך כי סלפיגנו קוו מקומות .

ה) עיין טבח פ"ח ע"ג וטס נסמן , ותינחה טזוניס ל"ל סלומלים וכולם נגייל הכלנה נדנרי מכיזל .

ו) ריל כעיל האל טמה פולח [מלכים ה' י"ל י"ג] ודוינו לו נחוה צילומת .

ס) מונח בלט"ז ז"ל נטס ספלי . ונמאל טס נספלין דנליים פ' י"ג .

מדרשת פרשה ו שיר השירים מג'

האותות הרני טטייל איטחנס כאלו היוו היותם בארכעה דנלים והען היה טקייף עלייכם.

ה) הסבי עיניך טגנדי. ג) (לטלק' שזמן אווחים לסעודה וער' כל טיני טעודה כטפה והיו האורחים רואים אותו ודרענן מישבת. כך הקביה הראה דוגטה בעהיז' של מעין מתן שכברן של צדיקים לעיל, כבר היה מתים ע"י אליהו, ויחזקאל על אנטוקיוס מלך אומניאק (ישעיה טט' כב) ניכודנאר נסלה ואליישע. והוא מלכיים אומניאק (ישעיה טט' כב) ניכודנאר בטעים על אנפווי ולרניאק טגיד (דניאל ב טו). כי תעבור בטים אתך אני (ישעיה טב ב) בים ובירדן; כי תלך בטו אש (שם).

לחגניה טישאל ועוריה]. שעורך בעדר העוזים י) שנייך בעדר הרחלים ג) (תפלת צדיקים יפה מקרבן

כליל שני ותאב לה' משור ספר (תלילים סט' כב).

ז) בפכח הרטונ רקטך אסינו הרקין שביך טכאין מצוות

ברטון ד)

ה) ששים מהה מלאכות, אלו אפרכיות, ושמוגים

ה) מלאך זה מככל לטניינו, ומאהן נילקוט כמו מקראי וייען טכני לחיינו לטיל [ס' ט"ז] טמיה, חכל כמה נרתקית כמו זה מיי טנטינו הום נקום, דין ספק כי נס הום זה טמיה טהרה טהרה כעל כפלותו [כ"י] למסכת חולין נס מלך טס"ט, מונע מההמס טעכטט טס נהרנומוי ס"י כ"ב הוות ו'. ועל זה בעיל כמהס גאנט טלה ערלה ניזו רק למזהה מעין זה קומ נכ"ל פ"א, וכמההה בכ"ל כמהה כל זה נילקוט. אוולס כמו ממשאיין כן נעל נילקוט נקמו דאניכס ממלאך כ"י טטניינו.

ג) עין לטיל ד' . ט' .

ג) מונע נילקוט אס וועל פיו מקראי צפיפות, ולטניינו מונע כתף כתף מהל כ' קול נרמש נטמע ונוי [ילמי' ל"ה ט"ו] וס' י"ז טס [פין נ"ל ט' פ"ג], לך קיטול קלנכים מסל.

ה) עין סוף חנינה וחוית נמקומו. ונכ"ל ט' נ"ב נילך

מדרשת פרישה ו שיר הישירים

פלנישים אלו הרוכסיות וועלויות אין מספר, וונעלמות אין מספר. ד"א שישים הטה מלכות שיש להם כתב ולשון (ה) ושטוניים פלנישים, שלא זכו לכתב, ועלמות אין מספר, אלו האותות שנחתערבו זה בזו, לפי שבאו סנהדריב ינובוכדנעזר ובלבכו את העולם כולו (ג).

(ט) אחת היא יונתי, זו בניו שלא נודונה לאומה אטרת ביוינה שאינה מודוגנת אלא לבן זוגת אחת היא לאטה כתריא ובפשעכם שלחה אטכם (ישע' ג א) ככל מקום שנלו ישראל שכינה עטיהם.

חסר

פרisha ז'

א) שובי שובי השולטית שובי שובי ונחאה בר, א"ר ברכיה (ד) ארבעה פעמים שובי כנגד ארבע טליות שישראל גאנסין ויוצאי מתוכנן בשלום. השולטית אותה שטפיימין (ז) לה שלום ככל يوم שני וישם לך שלוס (כדברנו בו), השולטית אותה שלום העוכם תלוי בה ואומה מי ששמו שלום דר בתוכה שני ועשו לי טקדר וישכני בתוכם (שמות כה ח). השולטית, אותה שעתיד הקביה בעשיות לה שלום בשלום

כלומר חלק.

(ה) עיין ספרי לגليس פ' ט"ה, וחנומול קדוטיס על פ' כי טנלו, ונמויות במקומותיהם עוד חוספ' ע"ז דף יי ע"ה דכ"מ טהין. (ז) עיין ברכות דף כ"מ ט"ה ומגילת י"ב ע"ב וגוספ' סס אס"ט זיל.

(ג) מונח נילקוט כמו מקראי ומונין ב"ל [פ' ס"ו] ומתייכט הומנות הטעלים וכו' נטה טליינו חנומול פ' במלכ, וטס מסר כליאן לך מכמ סאניניס חטך אני טהי לפלטס ולחטך לנו כמסכל מסופק אני, אם יטה כליאן לטב מהמת ידי קמלקט, ועיין במקומות במקומות. (ה) כך נכם מתחים וגנ"ל פנילסן טאנכאיס מזימין לך טLOSES.

שנ' הגני נוטה אליה כנהר שלום (ישע"ס יב) : השלומית ר' שטואל בר' חנחוותא , ר' הגין ברבי (ו) ורבי ברכיה בן צוריה משאום ר' אידי אמרו אומה שעשתה שלום בין ובין עולמי כשקיבלה את התורה שנ' אם לא בריתי יוסט וכילה חוקות שמים וארעך לא שמת' (ירט' לג כה), ר' אלעזר (ג) אומר אומה שהוא שאילו משכמת אסטטיזוני של עולם, הן חן בעוהיז והן חן בעוהיב . ר' יהושע דסבנין בשם ר' לוי (ה) אמר אומה שככל טובת הבהאה לעולם אינה אלא בשביילה, הטל בשביילה שני' ויתן לך האלקים טטל השםיט (ו) (כרואשית כב כח) , הנשטים אינם אלא בשביילה שני' (ירד) (צ"ל ירעט) עלי אדם רב (איוב לו כח), ז' השלומית , אומה שאוהיע אומרים לה (ז) שובי שובי , הרכקי בנו וננו עושים מתק רוכסן שפטונין והגטונין ; וישראל אומרים לרבות מה תהוו בשולמית ? איזה גדרולה תחזו לנו ? שטא כטהולת הטענים . שטא כגרולה שנתן לנו הקב"ה בטרבר בטחנה שכינה ולויות ? דיא מה תהוו בשולמית , מה דבר טול תמצאו כי ? (שאנו חוטאים והוא מוחל לנו , יכולים אתם לעשות לך ?).

ב) מה יטו פעריך בנעלים , אמר הקב"ה מה יטו פעריך שיצאת (ו) ממצרים וחלכת אתיי בטדרך ומה יטו פעריך בזון שעלית מכבול , בת נרב , בתגשך אברם אבינו

(ז) נכ"ל נכס כ"ט נכל' מנמוס ולו' מנין נכס לנו לחי ; כחית נכס כ"ט נכל' מנמוס ולו' מנין נלי דלי' נכ"ל נן גולית נכס לי' ילמיה וליקוט נגירסת כמו לפינו .

(ח) נכ"ל ונחותם . ל"ה נ"ל מלון .

(ט) נכס קירמאן מכבול נכ"ל .

(ט) נכ"ל ונחותם לייח' לנו כסוך .

(ט) ט"ט כהנומן וגמיזם , ושיין עוד כפלי נכ"ל ט' טמ"ג .

(ט) גנמלל נרכט פ' זה על עלי נליים שיין מנעה נ' ע"ג

גוביה מ"ט ע"ג *

מדרש סרשה ז שיר היטירים

**שחיה 6) הנרייב הראשון ז) בעולס . חטוקי ירכיך . אלו האנוועין
שביך ז).**

ג שורוך אגן הטהרה , אלו הטנחררין ז) שהיתה ישיבתן
באטען ביהט'ק , אגן הטהרה . שהיו יושבין בחצי גורן עגולה ,
אל יחסר התזוג . שהיו מדקדיין שלא יצא פסוק באחר טהן .
בטנק ערמת חיטים , ז) והאותות העולס כלפי ישראלי כתבן ז)
אל כבר שני תזרט ורוח משאם וסורה תפיעז אתה תנל בה'
(ישע' פ' א' טז). סונגה' בשווענים אף היטיניס שביך נדטו בשווענים .
ד) שני שדייך , אלו הזוניות ז) שעמדו לישראל מימי
য'וֹסֵי עד הלל ושמאי . שני עפרים תאומי עכיה , אעפ'ז
שהזה נשיא וזה אבד לא נתגאו זה על זה .

ה) צויארך כטנדל היין , זה המליך . בטנדל השן
שבנה ז) שלטה שהיה נראה למרחוק , כך היה שמו נשמע
למרחוק . עיניך בריכות בחשבון , אלו הזקניז טז) שהיו טשקין ז
טהורתן לכל ישראל כברכה שטשקין טפנה לשירות בחשבון
שהיא בקעה והטים נטישין לתוכה , ז) על שער בת רביים שהיה

**ה) נגמר סס נכס טנקל דיב ופיקצי זל טס פנדב
לכו לאכיל כולו .**

ג) ר'על ניכרת כנולו כמו פפילצ'ז זל סס .

**ג) נגמר מונד ק זל טז ט'ז וכוכב מיט ט'ז נכס
בן על כחוכה . ושין קרטיל פ' י"ז .**

**ד) עיין גנטומל לייס פ' כ"ט וכחחים נמקומו . ושין צוה
פיל פ' כי טז .**

ה) נכלס בפקול חייכת ללו יטלאן ושין פ"ל פ' כי טז .

ו) נתגוזומל פ' נמאנל קך נכס לוועע נאלאן כתבן .

ז) געל יין גלקה מנייח דבב זס על פ' ד' ס' .

ח) עיין פלניטס פל פ' זס זונגעטום נסאוז .

ט) עיין כפלוי דנלייס פ' ט"ז ומונד צילקוץ זס זס .

ז) זונד פילטש זל טבל זל : עיין כרבנות הילך גזען

מדרשת פרישה ז' שיר השירים מה

בית מדרישם ל תורה כישוק לסתורה, אען במנדל הלבנון אלו
בעל צורה, צופה פנוי דמשק . חסרה (חשתן) גאי,

טלאר שהיו טלאים תורה וחכמה ככרמל שהוא מלא כל טוב,
ודלת ראשן (זהו מלכות בית הורדוס) כארנתי . צבוע אדים ()
שהיה טרע אדים, פלא אסיך ברהטים נכא על הטלאים, שהיו
אסורים לטלי רומי . בדהטים אלו טלי רומי כטרא . הגני
טעה עליהם את טי הנחר הרכבים והעצות (ישע"ח ד). (ג).

(ג) מה יפית ומה נעמת זה בנין הורדוס שכל מיל שלא
דאה (ד) בנין הורדוס לא ראה בנין נאה טיטו . בטאי שכלה ?
אשר רכה באבני ישיא , איד באבני בוחלא וטרטרא . אפיק
שפה וועל שפה כי היבא דלקבל סירה סבר למשעה בדהבא
אטרו ליה רכנן שכקי דהבי שער טשי דטהוי כי איזוא דימא .
(ה) זאת קיתן רטה לטער , טה התטר טטר ועיה ,
כך הוא ישראל עולין בedula עד ישאר האומות. ושדייך לאשቤות
אכו הנישאים ואבות, ביר שהו רוטין לאישቤות, שהכל בהן .
(ט) אטרתי אעליה בתטר (ט) (בשעה שנלו ישראל אטרו
לهم אוועז טעביזן אין בו כח). אשר הקב"ה אני אטרתי

כמה נסחים מיס . ונוכח יתנו פירוט זה .

(ה) זו לבען כט"ז ז"ל , כתיקי "גמלתק" ניק יעכ כלאון
שפצע במאں בכשומד פלו גוזע ומוגע כמץ נחיש יט כדמתק זה
כלען גענמו חייהם צוואר . גאנט זרכט זל מונע מה כמאלק
זונע פיעס נאנס מלך טהס ופיעס נאנס מדינס פנדס . ושיין מוש
כמונע , וקלונג להלכו טן אונט מילע נס כהלאנס נפ' זה .

(כ) נפ"ל פ' מטען הוילט מילע לנוב פלזט חייל הכנמן .

(ג) שיין פיל פ' וטהמיכ זיין .

(ד) פיען נאנס דז ד' ע"ז ובוועז נ"ה ע"ז .

(ה) מובע דילווע ברכז תקרז"ל ופע ריז פאל מנט ותקנזי
הההה נט נילזט

מדרש פרשה ז שיר השירים

עליה בתטר (אני מודיע את נכורתך ביר בניה של תטר) ושם
יתعلה על ידכם . אחזו בסנסניו , אהזיק בענפים היפים ; ויהיו
נא שדריך כאשכבות הgan . והעטרתתי אשכבות בכם (ז) ויהי
אפק כתפוחים (כשיצאו מכבשן האש (ז) היה הוילך ריחן כרייה
התפוחים] .

(ז) ואכן בין הטוב, אלו דברי אנדרה (ז) הוילך לדודי
לטישרים (אלו ת'ח) . (ז) שטישרים אתכם להקביה, למה בעלי
הלכה דוטין ? לסייענות (ז) ולמה בעלי הנגדה דוטין ? לטוכלי יין
הכל צוריכין לטרי חטיא, ואין הכל צוריכין לטרי (ז) רינא
וישכרא .

(יא) אני לדודי ובעלי תשוקתו, שלש תשוקות הן . (ז)
תשוקת האשה אל בעלך שני ואל אשך תשוקתך (בראשית כ'
טו) תשוקת היצר הרע אל האדם שני ואליך תשוקתו (ישם ד'כ)
תשוקת הקב"ה לישראל שני ובעלי תשוקתו . ד"א ובעלי תשוקתו
אויט (שתשים אותו) טפני השנאה והקנאה שהייתה כי, ובעלי
תשוקתו . עלי היה מישתקק והיה מרדך עמי עי בת פיל .
(יב) לכיה דורי נצא השדה . נצא מירושלים, שננים
רבות עד שלא נחרב הבית גلتה (ז) סנהדרין וישבנה כה

(ז) נילקה פ"ז אין חלון חנפה מיטלה ותוליה .

(ג) אין כוֹה נִלְקָט סֵס .

(ה) מונך נילקוט סס ומכו"ז טפנינו כוֹה נִקּוֹת . ודלי כוֹה נִקּוֹת
עס "זה סמך" וגין נילקוט כוֹה נִקּוֹת דנפי טולא .

(ז) מונך נילקוט סס .

(ז) כס כמושלי חניש עיין פרקן ערך זס .

(ז) פ"ז סוף כוויות וכ'ג' לף קמ"ס ע"ג :

(ז) עיין ג"ל פ' כ' סימן ז' וחוזה במקומו , ועיין פ"ז פ"ל
ס' לני וטמי ויתמן ס' פ"ג .

(ז) עיין בנתן צ"ו ט"ה וט"ז נסמן , ועיין מ"ט מז' קהנא
גלאן דס' 3 ח"ג נחצע כ"ס .

מדרש פרשה ז שיר היטרדים נז'

בහניות , נלינה בכפרים . אלו הבופרים בתורתך ^{ה)} ונראה אם יש בהם טוביים ממנה .

יג) נשביטה לכוטים אלו טלבוי רומי ויון, נראה אם פרחת הנפן . אם נתצא ביניהם אדריך , חסיד ויישר , פתח הסטרור אסילו' בקטן שכקאנים שבנו, הנכו הרטוניס . אם יש ביניהם בעלי מצות וטעשים טובים), שם אתן את דורי לך . שם תראה מה כי לכין אהיה .

יד) הרודאים נתנו ריח , כשנלו ישראל אף הרשעים שבתוכן גאננו ריח טוב , ועל מהחינו כל טנדיטים משנה . ברייתה הלכה ואגדה , חדשים ^{ו)} גם ישנים , חדשים אלו הוית , ישנים אלו הלוות שנאמרו לטישה מסני . דורי צפנתי לך , הבל עשיי בשביבך . ^{ו)}

ר"א הרודאים נתנו ריח, כשהישראל שריין על ארמתם בקראין כרם וכן הוא אומר ונשעתים על ארמתם (עטום ט טו) , יוצאיינו נטיעה בכרם שני ויתע כרם (בראשית ט ט) ; ובשהן יושבין על ארמת זרים נקראין דודאים, למה ? בשם שהרודאים אין להם שרש לטטה וענף לטעה ואינו שתקיים, כך ישראל אינו שתקיים בין האותות והולכיות מתקומות , שני ואפי' אותן בינויים (ואזרם) (צ"ל ויזרו בארץות) וגוי (יחזקאל לו יט) ועל מהחינו כל טנדיטים , אלו הטעיות הטובות שלמדו ישראל עיי הארות והשמדות , חדשים גם ישנים , ישנים שהיו מעולם רחמנים , בשניים גוטלי חסדים , חדשים שנעשו סבלנים מתונים צייתנים , דורי צפנתי לך כל מה שקבלנו על עצמוני לא קבלנו אלא בшибילך ^{ו)} .

ה) עיין עילו נין דף כ"ה ע"ג ופ"ל ס' כמהו גממו .

ו) כפילטי ז"ל מדיטס סמלטו כסופלים וכעל יין ככם מכנה מושן מפיקת גנס וווב לנונן מפקת עירוכין בס .

ז) עיין בס כפילטי ז"ל , וגטס"ט נמקומו .

ח) עיין בס גנמלה פילוכין .

מהרש' פرشה ח שיר השירים

פרשנה ח.

א) ט' יתנך כאח לי, כטדי ואח לזרה זולד ^ה) (משל, יב, יד) שככל זמן שיישבו ישראל על ארಥם זכית ביהט'ק והקרבות עטדה להם לא בקשו אחותה טלפני הטקים, אלא הלו כעצת יצרים הרע ישבני הויבנים סוררים נאם ה' לעשות עצה לא טני וגוי (ישע'י כ, א), ואחרי שנחרב הבית ונתפוז, בעוננות בין העמים אטרו ט' יתנך כאח לי לראיות בצערי. יונק שרוי אמי. אטרה כני אם אני לא זכתי שיתעورو רחטי על הרוי אבות, שעשו את רצונו והיה נחת רוח לפניו בביבlio מטעירים, אטצאן בחוץ אשקר גם לא יכוו לי חשוכים ^{הס' הס} שהקב"ה יגלה להם את חכתו בין האותות.

ב) אנהנך אבייך אל בית אמי, אלו בתיה הטרשות נ שבחויל; תלמדני, את חוקיך; אשקר טין הרקה, מחרושי תורה שאני טחדש בכל יום שונים ריח למרחוק, בין הרקה, מטעים רטוני, אלו מצות דרבנן, הנסיכים והגרדים שנדרתי ונזרתי עלי בשכיל שפוך הנadol.

ג) שטאלו תחת ראשי אעס'י שיסרני הקביה בשמאלו, ויטינו תחבקני זה התורה, שננתנה ביטין שני מיטינו אש דת לטו (דרכיס לג ב), שאטלא התורה היו ישראל כלין בין האותות. ד) השבעתי אתכם כנות ירושלים, שנועה זו לטה? אלא: אחת לבניין שלטה, ואחת לבניין עוזא וזה לבניין

ה) מונע עס' המכילה ט', נסלה פ' טרל זל: מה גרא זולד, מה מי ליטעל נטעט גאנט טי' למטען מהי וגוי וכו' טיז, ועיין לטיל כי סוף פסוק ב', וועט כי פ' פס' נפל טס זאנעל. כן לטעמי בין כנות, ועיין עוד פיל פ' וקי' כו' כלות חכלו רעש הלו ישלאל וכו' ובמ"ע טס.

ג) בין הרכץ כהוב דיא' בית למי חיים ספוכה, כגובה על קדרת טלאיגט וכן נסטע וימיט עיי' מורה כו' לפניו.

מדרש טיריה מז שיר השירים

העתיד *) ובכולן השביע הקביה את האופות שיעורו לבנותו. כדי שישאו ישראל קיו' בעצמן, ומה האותות העישים פיראה כך, אלו שעשין טאהבה עabic, יפה האותות שעשוין בשבייל עטנו עabic.

ה) מי זאת עליה מן הטבר. זשה זרמי כך חסר געריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי בתרבי (ירמ' ב ב). דיא עליה מן הטבר. מן הנלות [שודטה לטבר]. נתרסקת על דורה, לא זה מהבבתו אף רגע אחת. תחת התסוח

ה) וחוי טיכד כפין [ה] סמעון כי יחק נייל לפנה חול מאועל כל פה נפום אלה ונלה : "קומי מועל עחכ" ליל נקoom על טה הנלה העילד לדוע, גוון ענות קרייחס הצענחי הרכס" וכני פנומה שחט פה ליל הותה כל נ' ז', ובל נ' ס' ולייחא אונגן. מה טה מרב מותה טנטז ה' מ', ליל טנטז או נדרטן נומפן החר, וכן מלי נחמת ביגטן טנייל הלקט [צין לשל דג נע] מניהם נסס מטה'ס. טנטז נועה או טנטזנו כי למליחי נסס טיזילו וכו' ט'ס, וקרוב כו' נו' לוזו' טנטז ט'ס ה' נסס לפסינו לי' כחוב נן ונכמוץ [נכערות אל פ' יה] כו' נסס רט' זיל מכה למדת' כי טנטז מדרט ט'ס וצוזת זה טיזיל ביגטן צנייל הלקט נעמו מינה. למדת' מז' נסס הונם קויה [צין נובען מכו' דג יג בט'ס ה'] ה' כ' מ' כו' נסס מדרט ט'ס על מדרט להר, ולה על מז' וגל כ' נ' נ' יחק נסס, ה' כ' כטבב נסס כטבב כי טפנינו כו' כהטבב ט'ס ט'ס. פדייך, מגהו, ליטעו מוקה ומוכנעה כצענחי כמן מליחי כסלה ופשי סדר במקורות מוסך וזה על כטבב כטבב ה' ח' ועין מה בכחנחי לעיל נמקומו. נס ככני נייל ליזס ה' כל ססת ליין לה כמיהמי נמאות : לחנים נטהר זוליס מכך לנלא נספחים כצענחי וכו' ט'ס ועין מכו' מ' מ' מז' .

ג) כן יסל כפין ט'ס, מי זלה נולא טזני נניא נלומס מאי מליח פהילס ולייל פהילס זלה זו מהבניא וצחצ'ה פה'זנו וכו' כאנול מסטור .

מדרש פרישה ח שיר היטיריות

עורותיך . זה סיני שדרומה לתפוח (ה) טלטר ישבטה עליהם הור כנigkeit ואמר אם תקבלו את התורה מה טוב ואם לאו שטחא קברותכם , שטה חבלתך אמר שטה חבלה ילדתך ושיטה ה' אמר לי בני אהיה אני היום ילדתיך , באיזה יום ילדתיך ? זה שנאמר יום אשר עבדת לפני ה' אלוקך בחורב (דברים ר י) . (ו) וכי עזה כמות אהבה . י) בשעה שישראל מוטתין על קדוש השם , קשה בשאלן קנאה כשחרב ביהט"ק . ומשמעותו אש , טריום שלח אש (אייכה א , יג) .

ז) טים רכבים לא יוכל למכות את אהבה . אלו איה יע ; ונגרות לא ישפטו אלו המלכיות ; אם יתן איש את כל הון ביתו של המן הרשע בו יבוזו לו שני' ויבז בעינויו (אמתר ג ו) . ח) אהות לנו קטנה . זו התורה שני' אמור לחכמת אהותי את (טשי ז ד) . קטנה בטראה ונדרלה בטעים . ושדים אין

(ה) זל רט"ז י"ל בחתמיט ס"כ סיני נטעו עלי למלכי כמיון פשוט פ"ט ועיין סכת פ"מ וחנומול פ' נח וחווית נמקומו .
 ג) מכלן וטילן עד מינט לי' חנומול ספק הכה לפניו , מ"ר סדרות כנממס מ"ל נ"ל גמאנדו מההנו מכל וכל כי כנכל מלווי מקוס נאס נטילקוט כמו מהקל"ד כי כלהב קלה ונתנן נעין כוחנת מכיל מסגנונים ומלאונים טעם חלק פהני מדרכם כי טמינו . וכן כנ"י כסנו היה מהן גמירות אם למלל כלהב על ודמה לך נמי [פ' יג] . נמיהו חנליינו לטיל ב יכ , וכדרכו [פס יסמור] חיין לך טכל בגיטאות מקוס זחוק וכו' דומה להדרת האל נזרף ה ט"כ . וכן טכמה עט מסוליס נקו"יס קול נפניו נזרף יט ע"ה . לכן חיין בפק סמכויות גמירות כ"ז זכ , ומעטה נהנני לנו טמאניה מיין כלתוגים קיו' טלאס מדרכיהם מסודרים על מגלת טה"ז , וטלאס מהMRI סייקוט האל לך ידענו עד סיוס מקולס , מוגלים גמירות טה"ז כ"ז טפנינו , ודע טכמאלמץ מי ימאנך כהן לי' הטו טגען לדרכיס טכמאות וכו' , כמונת נילקוט טכאל על האי נטמאס חיין לך וכו' הוא לקות מהדרת זונע על קפסוק האנגך פ"ט .

מדרש פרשה א' שיר השירים מה

לה באשה , אבל היא מניקת לכל העולם . שנאטר דדריה ירוויל בכל עת (טשלי ה יט) , מה נעשה לאחותינו , באיזה פנים נקניל פני שבינה בטבעיות של תורה ? והקב"ה אומר להם , ט) אם חומח היא , אם טשיטין עצם כחו לחייבים , נבנה עליה טירת כסף , בשם שהבטף נבנש לאור ויוצא שלם ואין חסר , אך הם נכנסין לטלית ויוצאים שלטים , ואם דלתה היא , כאשר שהדלת אין אלא לשעה , אך אין אבא לשעה , יא) כרום היה בשלטה , זה בחמת'ך ולמה תלהו בשלטה ? לסי שנתן נפשו עליו . בבעל הטון , אלו ישראל , שני' בקוב רנה ותלה הטון חונג ה) (תל"ס טב ח) . נתן את הכרום לפוטרים ג) אלו הטלכיות .

יב) ברמי שלוי לפני , אמר לו הקב"ה אתה צערת את עצך בחבפה , ח"יך אי אתה טפסיד ; חלטך נוטל חלק אחד ג) וחטפך נוטל חמישה חלקים . דכתיב האלף לך שלטה ז) .

יג) היושבת בגנים אין פקלסין טלטולה עד שיתחילה

ה) עין מלצת טו"ז ופיילטי ז"ל סס נמקומו .

ג) כסילט"י אין נתן לך לכסיס לנוצרים . מלצת ליד מדריכים קב"ה , בכל מדיה ,ין ותלוות , במלצת טה"ז מנהמי פלאה ספק על נוצלים פניו סס לטלאיות ט"ב לטון זה לנו מלחשי לה כסחים וכל צוותה . זולט כסילוקו : , מצל ראייל הפט כוב מדרכיו סרפה זמת מלחמת נהבדון ע"י טלהפס נילקוטו — סס נמלת מלחמת זהה , נס בכל כסכל זה מלחמי ניכסה מה לחוד מן כסמכויות סיועיס לנו עד ליזס , נס מדריכת טכ"ט , ומש טבחב נצ"ז ל"ה וטון זס נמלכת טה"ט כלמ' כלכל כלינו [זב] טעל מלצת כ"י טנטינו כוון , נכוול ה"כ סדרכ' , טלזון זה ממדריכת כ"י טנטינו כו' נוכע , וכו' כו' נקנית הלו מדריכת טה"ט .

ד) ריל "מלחיט" כמו טכnicos ומלהיט לנוצרים . ווין פילוטו . ז) "נווטים" זה כסיכומו של נוצרים דלעיל , עיין פולק בלאני זיה .

ז) עין מזע נמקומו .

מדרש טרשה ח שיד השירים

ישראל רכתיב ברן יחר בוכבי בקר (איזוב לח ב) ז). יד) ברוח דיזרי, א'תמי ? ביום שחרב בית המקדש, ורטה לך לעכבי, מה הצבה הזה הוילך לסופ' העולם וחורר לטקומו, אף ישראל עפסי שנתרפו בכל העולם עתידין לחזור שני אלבה ואשובה אל (תקיטי) (הוישע ב ט) ו) דקלטיניס ז) כלכא צד אכין וחסוי קדרניין ברהב ושלחון לאפריקי בסוף יג' שנים הלכו לבתריהון, על הריו בשטים, אזן לך בכל הנטיות מוקם דחוק כאותו של בישטים, לפיו שבעלם הזה אומתיע שמשואליים בקייזים הם בריווח, וישראל דחיקין, וועל' העם ההילכים בחשך ראו אח' נдол (ישע טא).

(ר' חנחותא ג) פתח לב חכם ישכילד סיהו (טשל' טז כה)

ה) פין ייחוט יhookלן כמה גאות מה שמניהם מזמן זה נסָסָה גאנטומן.

ג) כט גלאי חיסי כחין וכטיחן פדרטס טין (יעיל ג) ז' ט', ועדמיאן כחיזה גל' והמאן לך אגבי כוונת בגאנץ חיל'. ג) ייגודאי טגייניה פ"ג, ג"ג [ז' ג' מ"ע' ז, ובס נצעו קה]. ד) זה המהמץ הילץ נס לפגינו נס נו קה' וממשצק הילינו גלטס הקסר; וגלהמץ כלן מזקונו גלהמל נז פל גאנז דהילקען כהו' כספער יגמץ לוז לפי סנאל, גיאן זמלהה עז'ו גודז'ק וודאל זאַז אַז, ל'ז' כהנ' האל כי ה' ידע הכל מזו חמוץ, נס פהנדי גהספל, טמיזיס, וצזוחה "הנור" ודו', נטלט קה' זאנן מקרותן בל' למולט כוז, לפי זאנז זו צזובונז מינט "הנור" וועז'ה כפער גוּפֶן וצזוחה פהאלה, וזא צאנז ניכיקוט פסיקען כנטוי, האל קן אלכו' לגנות זו מדעתה הינה, ערוץ ען למולט טאנז'ז זו וזל' האל זא, מיל' זא צלפניאן זילען דחיזס, רק קה' דומז' זו נאנז'ז סס גפרטא ז', פ' ח' טימן ז', וזה כהנ' מונע גילקוט מל' גמז'ה הקראט זאנז'ז פיסיס גהט. גט זא גאנז'ז חיינט דנטוי, ולען גילקוט זא כוונת גאנז'ז גל' חיזס גהט זילען זאנז'ז מזין זא, ז' גאנז'ז גאנז'ז סס האל גאנז'ז.

פרק ט ערך ח שיר השירים מט

בנוהג שבאזור אומנים נכנסין לעיר איטרין טהו אומנותם , פעמים שאינם אדיכין יותר , שטוחן כליהם נכרת אומנותם ; אבל חכם שנכנס לעיר טי מודיע חכמתו ? פיז שנכנס לבית המדרש ודורש , למה הדבר דומה לחכית סתום ואין אדם יודעיה בתוכה) כך שלטה אעפי שקלטו הקב"ה וה' נתן חכמה לשלה (מא ה כו) לא היינו יודיען מה חכמתו , וכיון שהרתה עליו רוחיק ואמר שלשה ספרים שהיש , טשי , וקהלת , ידעו הכל חכמתו . הוи לב חכם ישכיל פיהו . ועל שפתיו יוסיף לך , שהויסיף על קחה של תורה :

* *

ובזכות התורה (ה) אנו עתידין להגאל שני קומי אורי כי בא אורך ונאר' וחלבו גוים לאורך , ונאר' כי מציאן תצא תורה . יהיר בשם שזוכני לסיטו בן נזוכה לקיימו . נשתלם בחריש איר ו' ייב בו שנת התקיז לבריות עולם . **ירודא** העלוב טכל צר ומכל סנה בר' **שבתי** בר' יודהה חזקן מיבג'יע .

ל' מתהמלה פה וועל פיניס מחליס . מפלlein מון לאונר לסייע עליו , כי כל פכוּהַהָם צקי סדראות פלוּ ייכirs מעגמו . אין ספק מעתה זה זוז צמחייה סיילקוט כלון כוֹה ליקוט מכ"י אלפנינו וכגןינו אבב כמו פקומה כה נסילקוט .

(ה) כס דגלי . בטופל . ומל פכטוג כלון "ייחוד" פעס כה' לנוסף ומעס זכי' כוֹה טעם חמוץיק , ונילוח פנטזיות זיין זכי' .

רוכפה למדרש טיר חנויות

חזר נמל שפַּתְחָה רֹאשׁ הַמִּתְּרָה כְּזֶבֶר בְּתֵבֶשׂ רַמְּגָוִן מִגְּלָעָד בְּגַנְגָּדָל
בְּיַיְן, אֲבָל נִקְצָבָב כְּצַדְקָה קְוִיְּנָה חְוִיְּנָה כְּיַיְמָה כְּיַיְמָה, עַל "כְּפֶל הַנְּדָה תִּיְלָה"
כְּשִׁילִישׁ" אֲזָר כְּוֹלִיחַ כְּוֹלִיחַ תִּמְלָה כְּגַיְתָּה . „Jewish Quart. Review“
מִבְּנָם קְרָנְגָּל — קְרָנְגָּל, הַצָּרָה כְּוֹל אֲזָר מִסְּרָה זְוִיכָּר בְּסָבוּרִים לְלֹא
קְרָנְסָס רַמְּגָוִן מִגְּלָעָד, סְמָמָה כְּזֶבֶר נְיַיְן כְּמוֹתָה נִסְסָל כְּזָה פְּזָמִים לְיַיְן
מִסְפָּל . וַיְסִי כְּלָבֶד כְּמָה הַצְּפָר הַגְּלָל יְלִי כְּלָיִתִי כְּיַיְחָנָס בְּגַנְגָּטָל
כְּיַיְמָה הַזָּה זְכָרָות מִזְחָץ כְּיַיְבָּגָוָנִיס . אֲזָל מִזְחָוָת סְסָס נְצָס
מִלְּרָא טְהָרָה . סְמָמְדָלָה כְּיַי סְלָפְנִינוּ קְנָן לְקוֹחוֹת . גַּס מִלְּחָץ , כְּיַי מִרְּ
טְבָחוֹב עַל גַּלְיוֹן הַזָּה מִלְּרָא טְהָרָה טְהָרָה טְהָרָה טְהָרָה טְהָרָה
כְּוֹנְכָת חַי , נְוָאל 08 (1896) דָבָר 29 . סְבָזָה הַיְיָו מִנוֹף כְּמָלָךְ
כְּזָה כְּיַי אֲסָמְדָלָה טְהָרָה טְהָרָה כְּיַי סְלָפְנִינוּ . רַק הַזָּה מַעֲזִיק קְוֹזָב הַלְּאָ
סְדָלָתָות מַדְצָחָה דְּגַנְּזָה וְלִינָּס עַל הַגְּלָיוֹן . נְסִי סְלָלָה טְהָרָה
סְפָזָקִיס לְהַלְלוֹן כְּמָלָךְ טְפָנִינוּ . וְאַיִל בְּלִיחָץ סִיס סְסָס הַיְיָו טְיִינִי
גְּנוּסָה וְנַסְטָמִים סְסָס הַגְּיָסָה יוֹאַל הַגְּנוּס מִמְּזָה סְלָפְנִינוּ הַמְּזָוָב טְלָא
לְמוֹתָר יְסִי סְפָזָקִיס לְלֹא הַמְּהָמָלִיס לְזָה כְּפֶל .

הוֹסְפָּה א' לְדַף א' ע' ב' .

שה'ש למה נאמר בלשון רבים? מפני שהוא טכלי לו
שירים הרבה... שבחו ישן הקביה... ושבחו של ישראל...
(אנדרת שהיש רף שיד בשם הלך טוב), כך זה נטצא לפניו
שם ושאר הדריש נטצא גם כן) באנדרת שהיש ובבעל הליט
דורכינס יחד ויעשה מהם מאמיר אחד. —

הוֹסְפָה ב' לְדַף ג' ע"א – ז' ע"א.

דיא שטן תורק שטך ... כך יצא שם הצדיקים בטוקום
שנשחטו על קדושת השם כנון רשבין נשיא ישראל ור' ישMAIL בן אלישע כהיג בן כהיג שבא הקוטטנות בימי מלכות

1) עין נגנבות זו קחasa מוככל טומא כתיעול נ"י למכה

הזכפה לבודחן שיר העיראים נ

הרשעה וכצאים יושבין בעורה נושאין ונותניין בהלכות הפסה נטלים והביבאים לפני הפלך. בא להרונן את רשביג... וכן הוצפית התורננטן שהיה ריע פורא אותו יסיפית מבני אדם ואצק חזן בשפטיתיך שהיה יודע בעי²⁾ לשינויות ותפשו והרנוו. ובן ר' יהודה בן בבא... וכן בן עזאי חתנו של ריע שפטון חנתו בתורה הניתה את אשתו מצאוו בבית המדרש והרנוו. וכן ריע היו עושים קולטסין של קנים ונותניין בין צפראני (לתייך) [צ'יל לסוף] כי שנה הוציאו טביה האסירים והרנוו... וכן ר' חנינה בן תרדיון... וכן ר' טרפון שהיה חרד במצוות פעם אחת היה רעב בא"י וקדש נ' מאית נשים כדי להאכילן בתרוופה ומצאוו בעורה ועיורו³⁾ וכן ר' ישוב שהיה טשארית החסירים ונתקיש על מטהו והרנוו... [אנדרת שהיש שם דף שטיו בשם הליט].

הוֹסֶפֶה ג'

וכמדרש שהיש שמתהיל⁴⁾ וישב שלמה בתחילה על

זוטר סיל ה', מות נ"ג. 2) ולפנינו [לייט דף ס' ע"ה כתוב נעים ובירך להקן נס כמו טכוול דלייט. 3) לפנינו [דף ז' ע"ג] בגילסן וכינונו. וסתמי אלה בגמלהות קיו נס לפנוי כמסדר מה סטודרכט ליבס לבס. ואפנאי כי נס לפנוי כספין טן אלה לזכלה כי ה' בגיסן "ועיזוכו" ולא פלנטו. 4) לפנינו כקיד קודס ויטן טלמה עוז טנא מלה. וכיו טוף זה מלה כלכלה כחכלה נכלטנו. וכן נמלת פלננו כלעתקה מקודס זה כהיל: כל סקוול פסוק טן טק"ט כמן זמל מניש לבנה לטונס, ומלוין עליו [מסגרת בגמלה כמ"ג זיל] סננדין ק"ה, וינדי [דף ח' כפלה ה'] להט זה מקס כקס כקס. ושהה מלוחטי טהמנס טעכטעל נ' מניהם נס כ"ז כמסומן 1481.

זה: כל סקוול פה"ה טן נטעו מניל מגל נטונט ולויה כוונתנו? זה מה ככוכות טן נלקפץ מנינך ומיקנך, ע"ג. ונילת

הוֹסֶפֶת למדרש שיר השירים

דורש עלמות אהבוק מفسורש מעשה ר' חנינא בן תרדיון. כמו בנטרא דידין ומסקנא אותו היום שנשורת אוחז הקדרש (כש) מתקיסר אטרו עליו על ריח בן תרדיון שהי' יושב על כסאו נ' 5) חדרשים והן רואין לו ושמחין כסבורין שחוא הטלך, והטלך נידון תחתיו באש ששה חדרשים סבורין 6) שהוא ר' חנינא בן תרדיון וכשבא הרבר אצל האכטמים אטרו צדיק טקרה נחלץ וכי רשות תחתיו. (שם בשם יחותי 7) תנאים ואמוראים חלק ב' דף ס' ע"א).

הוֹסֶפֶת ד'.

ומفسורש במדרש שהיש שלישי ר' חוצפית הטעורנטן כשהיה ר' ר' רואה היה קורא עליו יסיטית טבני. אדם חזק חן במשפטותיך שהיה יודע בע' לשונות ובקי' כהן ותפסויה עם תלמידיו והרנו כולן עמו. (שם בשם יחותי תנאים ואמוראים דף 95 ע"ב).

הוֹסֶפֶת ה'.

ובן עוזאי שכבתבי למעלה שאף הוא נהרג בتفسורש במד' שהיש (שם בשם יחותי תנאים ואמוראים חיב דף קע"ט ע"ב).

הוכפר ו' לדף ל"ט ע"ב, עד דף מא ע"א;

ראשו כתם זו זה טהיר שנראה לישראל ברוב רטיונות 8) שננלה עליהם על הדם לעשות מלאכה עם פרעה ננלה ככבוד

טוס כמלמך. כו' המכ טכ בלאניו; לח' נסי פדוינו כל נעל יחותי מנחים ולמוסלים. 9) כלל זה כו' כוכפה מהיזם מפקיך. 5) זיל ו' קלטיס וכן כו' נכו' כמלמך וכן כו' לטניו. 6) היינום סכורי פד שלדיין סמכות לטניו וכלה בניינס יומל נכו'ga. 7) עיין מה טחנן במחנס במקפער כי בס דף צפ"ז סערה ב'. 8) כן היה לטניו דף ל"ס ע"ג ד"ה וכו' מה מולך ככתם למיונח וכו' ע"ט.

טפני שבחור נאה למלחמה שני ה' איש מלחמה ה' שמו. ובתנן תורה בזקן שאין דית נאים לצעאת אלא מפני זקן שני ונבר זקנינו כבוד ואומר לבושייה כתלג חיר. יקוץותיו תלתלים אלו קווצותיו של תורה (9) שבהן העולם עוטר, כיצד אם היה כותב אחד אם החליף ריש ברדיית נערן טן העולם, ר' היה כותב כי לא תשתחוו לאכ אחר החליף ר' בריש נערן טן העולם, הא פצינו שכל העולם אין אלא קונו אותיות. תלתלים שחורות בעורב במי אתה טואא תלי תלים של תורה בטין שטשבים (10) ומשחיר בעורב, עיניו כיוונים על אפיקי טים אלו חכמי (11) ישראל שני, והיה אם טעני העודה לפסי שאין לך בכל בריות נאים כעיני יונה (על) (כ) אפיקי טין: אילו חכמים (12) ותלטירים שיושבים על אפיקי של תורה ודניין את הדין לאטיתו. רוחצות כhalb דבריהם הטוטרים טבני אדם סלבינים אותם כhalb (13) ר' אילו דית שני ערבן כhalb ומטוקין בדברש (14) יושבת על טלאת אלו בתים מדושים (15) לחיי כערונות הנושם מנדרות מrankים אלו חלוחות, שתוותיו (16) ושוננים אילו הלכות מצות שבזמן ישישראל בס (גרים) (גוזרים) מכאות אותן לחיי העיהיב, כיצד אשתו נדה או אחיתו יושבת עמו בבית רצה טשטש רוצה אינו טשטש, וכי אדם רואה? הא אינו מזרא אלא מטי שנאר על הנדה, פירותיו טבולים רצה טפריש תרופה רצה אינו טפריש וכי אדם רואה? הא אינו מתירא אלא מטי שזו על התוותה וכן כל מצוה ומצויה, ידי נלי, והב מטולאי בתרושיש זו (17)

(9) כך יכול לפניו סס עד כוף המלמל. (10) כן נדפס נס לפניו דף מ' ע"ט, אך כלנס פל מלט כעולב חניל סס. (11) לפניו כלה ד"ה עיניו כיוונים חלו מ"מ. (12) לפניו כהוכם שם מולט נסעה סיוענן וגומלן וגומלן כדין וכו'. (13) כום לפניו סס דף מ' ע"ג. (14) לפניו הבר. (15) לפניו מדרס קלה נבגנון חלק. (16) לפניו נדפס על מון הוכה, הזכר מלון וולך עד חיקום ידי נלי וכו', מקום מפורם ז' נ' ציט' יקס' יכמן. (17) דרכיה נברך

הוֹסֶפֶה למדרש שיר השירים

עבودת כהן ביהיכ מפיו עייח שן זה החשן, טעולפת ספידים זה אפוד שוקוי עטידי שיש עמידתו על הרצפה, מיזדים על אדרני פז בשעה עמידתו בלבשת סנהדרין, מראתו כלבנון מלמד שהוא גדול מאריו במראה בקוטה בעשר בחכמתו היו טמתקים בשעת קריאתו בסית וכלו טחמים בשעת צאתו מבית קדשי הקודשים, זה דורי זה ירושע הכהן הגדול וזה רעי סייטה בטו שנ' ירושע הכהן הגדול אתה ורעד (אנדרת שהיש דף שני טמה שהיא כתוב על הנגליון).

הוֹסֶפֶה זו לדף מס' ד עיב (פסקינו).

בtenant ערמת חיטין נדורך שטסלקין את החטים מתוך הדותן כך סילת אתם. (18) ובן גטליאל היה אומר בtenant ערמת החטים סונה בשושנים הצדיקים (19) שנכברם הם החיטים והחותמאין שבכם נאים נשושנים (אנדרת שיר השירים דף שני טמה שהיא כתוב על הנגליון).

כולם ממלכות נמלכת כי טנסינו לטמי פניש, ככלך מכפר נסכוין טן קקניש ונטני נסכוין טל יטלהן. [עמ' דף מ' ע"ג ונכברות טס]. וכן מדרנן פילגש טכלהן עד סוף כמלמץ נסכוין טן סכברג טס. וכן מדרנן מתקבלייס נס יטלהן. וכן נכלת טכוין ליקום ממלכת הבעל נסכוין מתקבלייס נס יטלהן. וכן נכלת טכוין ליקום ממלכת כי טנסינו, לך ככופריש לו כמעהיקיס נסמייפונו. מן קכח. (18) כן כפנחי טס [העלה כי] טנסינו כמלמץ קטווע, ונכלת טס כחו כמו טזוויל כלן, ולפ"ז זרכ' נגראס נטנק ערמם טיס כליך ונה (הנץ), וליה"ג כלפי וכו' ונזס יגה כמלמץ על נבן. (19) נס אם כמלמץ האל טס וכן דיאן לאן לאן וכו' כנדיקיס טבך נס קהעיס. וכטיניס [הו כטונטין] זרכ' נלנו [לו נהייכ] כטובניש.

נְבָ	עַל.	תַּתָּה.	שׂוֹרֵחַ.	רָא.	עַמּוֹד.
רְבִ	רְבִי	טָו	א	יְדָ	
כְּטוּחוֹ	סְטוֹף תְּחַקְבִּין רִ	כְּבָ	בָּ	טְזִיָּה	
[טְזִיָּה—טְזִיָּה]	כְּמַנְתוֹ	תָּ	אָ	טְזִיָּה	
תְּחִילַת	טָו	בָּ	בָּ	אָ	
שְׁלָה לְ	סְטוֹף	מָ	אָ	אָ	
וּמְחַאֲנָה	שְׁלָחָה וּ	גָּ	בָּ	בָּ	
בְּלֻעָּה	וּמְתַאֲנָה	יְבָ	•	יְהָ	
בֵּין הַבְּנוֹת	בְּלֻעָּה	לָוָ	•	•	
בְּסֶפְרוֹ	בְּעֵץ הַיּוֹדָ	חָ	•	יְטָ	
הַנִּיצְנִים	בְּפֶרַא	כָּטָ	•	כִּי	
וּבָעֵל	הַנִּצְנִים	יְבָ	•	כְּדָ	
אַחַת הַשָּׁ	וּכְטָלָ	כְּבָ	אָ	בָּתָה	
בְּסִירּוֹשָׁן	שְׁלַשְׁנִינוּ שָׁם	כְּוָ	בָּ	כָּטָה	
בְּתְּרֻנוֹת	בְּשֶׁרֶשֶׁוּ	כְּגָ	אָ	לָאָ	
בְּפָנִים	בְּתְּכִנִּיהָ	כָּהָ	בָּ	•	
בְּתִישָׁ	כְּפָנִים	טָוָ	אָ	לְבָ	
שִׁירְשׁוֹ	בְּחִישָׁ	•	•	•	
בְּנִיאָ	שְׁמַרְשָׁוּ	גָּ	•	לְגָ	
דָּף אֵ	בְּנִי	טָוָ	•	לְהָ	
בְּתְּרֻנוֹת :	רְפָלָ	יָ	•	•	
אִינְנוֹן	בְּתְּרֻנוֹת ;	כָּאָ	•	•	
כְּאַרְיוֹן	אִינְנוֹן	•	•	•	
וּסְרָרֶשׁ	כְּאַרְיָא	כְּוָ	•	•	
אַחֲתָה	וּסְמָדוֹרֶשׁ	כָּחָ	•	מְגָ	
וְעַיִן	אַחֲרָ	כְּוָ	בָּ	מְהָ	
הַרּוֹר	לְעַיִן	גָּ	•	מְהָ	
צְרִיךְ לְמַחְוקָ	הַרּוֹר	וָ	•	מְהָ	
אַלְיָ	רְאֵי	כָּאָ	•	מְהָ	
תְּלִיסְ בָּזָ	לִי	רִיָּ	•	מְהָ	
הַצִּיּוֹן	חַצְוֹן	וּ	•	מְהָ	
תִּבְוֹתָן :	תִּבְוֹתָן	כָּאָ	כָּוָ	כָּטָ	

נב

לוח חתיקונים

דף:	עטוף: יזרה: חחת:	עטוף: צל:	דף:
כ'	א' ה'	סח	כ'
ב'	ב' טו	צ'ל רעה	ב'
ג'	אי ד'	בנות	ג'
ה'	כ' טסיקתו	טסיקתו	ה'
ו'	כ' גודף	גודף	ו'
ז'	כ' וברתו	וברתו	ז'
ט'	י' שטען	שטען	ט'
ט'	כ' וסיה	וסיה	ט'
ט'	כ' ריע בז	ריע בז	ט'
ט'	כ' וסיב	וסיב	ט'
ט'	כ' טיא	טיא	ט'
ט'	א' ועיין	ועיין	ט'
ט'	א' איז	איז	ט'
ט'	כ' בריו	בריו	ט'
ט'	ב' (אמרו לאוהיע)	(אמרו לאוהיע)	ט'
ט'	א' כתיקונט	כתיקונט	ט'
ט'	כ' אחראות שם	אחראות שם	ט'
ט'	כ' הלו	הלו	ט'
ט'	כ' יוכל	יוכל	ט'
ט'	ט' טנט	טנט	ט'
ט'	ז' (זה	(זה	ט'
ט'	ז' אחרוי	אחרוי	ט'
ט'	כ' היט	היט	ט'
ט'	כ' כב	כב	ט'
ט'	ו' כנור	כנור	ט'
ט'	ב' כח	כח	ט'
ט'	א' מז	(ארונו יוסף)	ט'
ט'	ב' יט	חחד	ט'
ט'	כ' כו	לטקרנט לרטשי	ט'
ט'	למקרן לרטשי	למקרן לרטשי	ט'